

โอกาสการลงทุนไทยในอาเซียน

ภายใต้ โครงการจ้างที่ปรึกษาเพื่อจัดทำศูนย์ข้อมูลการลงทุนไทย
ในต่างประเทศ ประจำปี 2559

1 สิงหาคม 2559

แนะนำโครงการ วัตถุประสงค์ และกิจกรรมการเดินทางและการสัมมนา

โอกาสการลงทุนไทยในอาเซียน 8 ประเทศ

การวิเคราะห์เชิงลึกอุตสาหกรรมและสินค้าที่ไทยมีศักยภาพ

- กัมพูชา
- สปป.ลาว
- เมียนมา
- เวียดนาม
- อินโดนีเซีย
- ฟิลิปปินส์
- มาเลเซีย
- บรูไนฯ

เปรียบเทียบสิทธิประโยชน์และต้นทุนทางธุรกิจในอาเซียน

BOI และการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ

วัตถุประสงค์โครงการและแนวทางการดำเนินการ

ขอบเขตการดำเนินงาน

1 การจัดทำข้อมูลเชิงลึก

จัดกิจกรรม Fact Finding เพื่อศึกษาและรวบรวมข้อมูล สํารวจพื้นที่และอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการลงทุนในประเทศเป้าหมาย 8 ประเทศ

จัดทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกที่เป็นปัจจุบันที่เกี่ยวข้องด้านโอกาสและศักยภาพในการลงทุนโดยครอบคลุมอุตสาหกรรมที่นักลงทุนไทยมีศักยภาพ พร้อมปรับปรุงข้อมูลรายงานผลการศึกษานบนหน้าเว็บไซต์ ศูนย์ข้อมูลการลงทุนไทยในต่างประเทศ

จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานโครงการ และข้อเสนอแนะต่อสำนักงานฯ

2 การจัดกิจกรรมและการเผยแพร่ข้อมูล

ปรับปรุงข้อมูลที่เกี่ยวข้องบนเว็บไซต์ศูนย์ข้อมูลการลงทุนไทยในต่างประเทศ

จัดการสัมมนาเผยแพร่ผลการศึกษาและจัดสัมมนาโอกาสสู่ทางการลงทุนในประเทศเป้าหมาย 8 ประเทศ จำนวน 2 ครั้ง

แนวทางการดำเนินงาน : เน้นการวิเคราะห์เชิงลึกและความเชี่ยวชาญด้านการสำรวจภาคสนาม

In-depth Analysis

- Appropriate Tools and Trusted Data Source
- In-depth Data Analysis and Policy and Regulatory Comparison
- Expertise in Report Write Up and Presentation Visualization

Experience in Field Survey and Fact Finding

- Efficient Management in Large-scale Projects
- Quality Assurance
- Ability to Reach out to Local Experts

Participation of Stakeholders

- Stakeholders Analysis
- Complete Coverage
- Various Formats as Appropriate

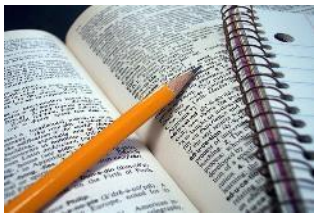
วัตถุประสงค์ของการสัมมนาครั้งนี้

- นำเสนอภาพรวมการดำเนินโครงการ
- นำเสนอผลการศึกษา
- รับฟังความคิดเห็นของวิทยากรผู้เข้าร่วมเสวนา
- รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้เข้าร่วมสัมมนา

กรอบแนวคิดในการศึกษาวิเคราะห์

การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อระบุอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพใน 8 ประเทศเป้าหมาย

- ศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ สังคม การค้า และการลงทุนของประเทศเป้าหมาย
- ระบุอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพใน 8 ประเทศเป้าหมาย
- ศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก ด้านนโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบ มาตรการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านการลงทุน อันรวมไปถึงต้นทุนในการดำเนินธุรกิจ ในอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในประเทศเป้าหมาย

การเดินทางไปศึกษารวบรวมข้อมูลเชิงลึก (Fact Finding) ในประเทศเป้าหมาย

- เดินทางไปประเทศเป้าหมาย เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงลึก นอกเหนือจากการศึกษาในเบื้องต้น
- พบปะ/สัมภาษณ์/จัดประชุมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในประเทศเป้าหมาย

การวิเคราะห์โอกาสและศักยภาพของการลงทุนไทยในประเทศเป้าหมาย

- วิเคราะห์ SWOT ของประเทศเป้าหมาย
- วิเคราะห์โอกาส/สู่ทางในการลงทุนในอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในประเทศเป้าหมาย

การปรับปรุงฐานข้อมูลในเว็บไซต์ศูนย์ข้อมูลการลงทุนไทยในต่างประเทศ

- ปรับปรุงฐานข้อมูลบนเว็บไซต์ TOI ให้เป็นปัจจุบันและเป็นประโยชน์แก่นักลงทุน
- ประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับโครงการฯ ในเว็บไซต์ TOI

การจัดสัมมนา จัดทำรายงาน และข้อเสนอแนะต่อสำนักงานฯ

- จัดสัมมนาเพื่อเผยแพร่ผลการศึกษา และประชาสัมพันธ์ศูนย์ข้อมูลการลงทุนไทยในต่างประเทศ
- จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินโครงการ
- จัดทำข้อเสนอแนะต่อสำนักงานฯ

ศึกษาโอกาสการลงทุนไทยในประเทศอาเซียน 8 ประเทศ และการเดินทางไปศึกษาข้อมูลเชิงลึก

ศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์โอกาสการลงทุนไทยในประเทศ
เป้าหมายทั้ง 8 ประเทศ อันได้แก่

- กัมพูชา
- อินโดนีเซีย
- สปป.ลาว
- ฟิลิปปินส์
- เมียนมา
- มาเลเซีย
- เวียดนาม
- บรูไน

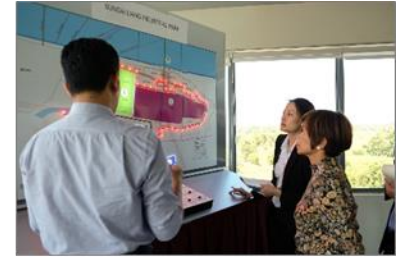

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

เดินทางลงสำรวจพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงลึก พร้อม
พบปะพูดคุยกับภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ในประเทศ
เป้าหมายทั้ง 8 ประเทศ

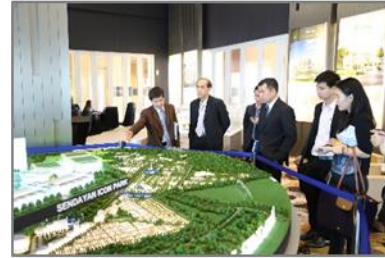
ภาพบรรยากาศการเดินทางไปศึกษาข้อมูลเชิงลึกในบรูไนฯ

ภาพบรรยากาศการเดินทางไปศึกษาข้อมูลเชิงลึกในฟิลิปปินส์

ภาพบรรยากาศการเดินทางไปศึกษาข้อมูลเชิงลึกในมาเลเซีย

ภาพบรรยากาศการเดินทางไปศึกษาข้อมูลเชิงลึกใน สปป.ลาว

ภาพบรรยากาศการเดินทางไปศึกษาข้อมูลเชิงลึกในเวียดนาม

ภาพบรรยากาศการเดินทางไปศึกษาข้อมูลเชิงลึกในเมียนมา

ภาพบรรยากาศการเดินทางไปศึกษาข้อมูลเชิงลึกในกัมพูชา

ภาพบรรยากาศการเดินทางไปศึกษาข้อมูลเชิงลึกในอินโดนีเซีย

แนะนำโครงการ วัตถุประสงค์ และกิจกรรมการเดินทางและการสัมมนา

โอกาสการลงทุนไทยในอาเซียน 8 ประเทศ

การวิเคราะห์เชิงลึกอุตสาหกรรมและสินค้าที่ไทยมีศักยภาพ

- กัมพูชา
- สปป.ลาว
- เมียนมา
- เวียดนาม
- อินโดนีเซีย
- ฟิลิปปินส์
- มาเลเซีย
- บรูไนฯ

เปรียบเทียบสิทธิประโยชน์และต้นทุนทางธุรกิจในอาเซียน

BOI และการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ

อุตสาหกรรมที่อาเซียนมีศักยภาพ

อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน

อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง / ธุรกิจการก่อสร้าง / พลังงาน

อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป

อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง / ธุรกิจการก่อสร้าง

อุตสาหกรรมประมง / อาหารแปรรูป

อุตสาหกรรมปิโตรเคมี / อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง / ธุรกิจการก่อสร้าง

อุตสาหกรรมประมง / อาหารแปรรูป

อุตสาหกรรมเกษตร / ประมง / อาหารแปรรูป

อุตสาหกรรมเกษตร/อาหารแปรรูป

ธุรกิจท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้อง/ธุรกิจค้าปลีก-ห้างสรรพสินค้า

อุตสาหกรรมเหมืองแร่/พลังงาน

อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง / ธุรกิจการก่อสร้าง / พลังงาน

อุตสาหกรรมอัญมณี / เครื่องประดับ / เหมืองแร่

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป

ธุรกิจค้าปลีก-ห้างสรรพสินค้า

อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน

อุตสาหกรรมอาหารฮาลาล

ธุรกิจท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้อง

อุตสาหกรรมปิโตรเคมี / อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์

อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

โอกาสการลงทุนไทยในตลาดกัมพูชา

พื้นที่ที่น่าสนใจเข้าไปลงทุน

- บริเวณพระตะบอง และรอบโตนเลสาบ เป็นพื้นที่กสิกรรมขนาดใหญ่ และมีพื้นที่เพาะปลูกที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การเข้าไปทำกิจกรรมเพาะปลูก รวมถึงการประกอบธุรกิจเกษตรและอาหารแปรรูป
- บริเวณทางตอนเหนือ มีทรัพยากรทางธรรมชาติอยู่มาก เหมาะแก่การจัดตั้งโรงไฟฟ้าพลังน้ำ หรือทำเหมืองแร่ รวมถึงการทำเกษตร
- บริเวณรอบและในตัวเมืองของกรุงพนมเปญ เป็นนิคมอุตสาหกรรมที่มีโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภครองรับเป็นอย่างดี (และมากกว่าในส่วนอื่นๆ ของประเทศ) เหมาะแก่การเข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมภาคการผลิต เช่น โรงงานตัดเย็บสิ่งทอเครื่องนุ่งห่ม โรงงานผลิตวัสดุก่อสร้าง
- ในกรุงพนมเปญ มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น มีความต้องการในธุรกิจภาคบริการที่สูง จึงเหมาะที่จะเข้าไปประกอบกิจการด้านบริการ เช่น ร้านอาหาร ธุรกิจสปา ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจก่อสร้าง รวมไปถึงธุรกิจบริการอื่นๆ
- บริเวณทางตอนใต้ มีทรัพยากรด้านการเกษตรที่มากเช่นกัน เหมาะสมแก่การเพาะปลูก นอกจากนี้ ยังเข้าไปทำประมงตามแนวชายทะเลได้

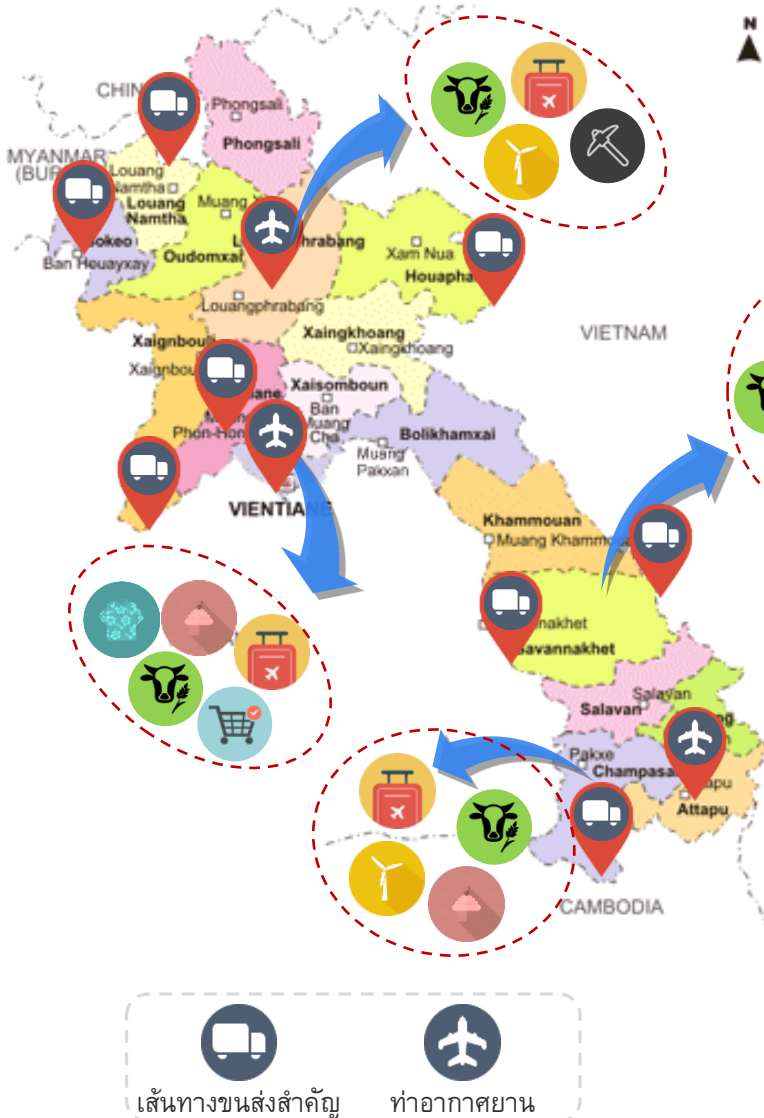
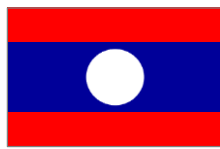
อุตสาหกรรมไทยที่มีโอกาสเข้าไปลงทุน

	อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม		ธุรกิจท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้อง
			อุตสาหกรรมเกษตร / ประมง / อาหารแปรรูป
	ธุรกิจค้าปลีก-ห้างสรรพสินค้า		
			อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง / ธุรกิจการก่อสร้าง / พลังงาน / เหมืองแร่

เส้นทางขนส่งสำคัญ ท่าเรือ/ท่าเรือน้ำลึก ท่าอากาศยาน

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

โอกาสการลงทุนไทยในตลาด สปป. ลาว

พื้นที่ที่น่าสนใจเข้าไปลงทุน

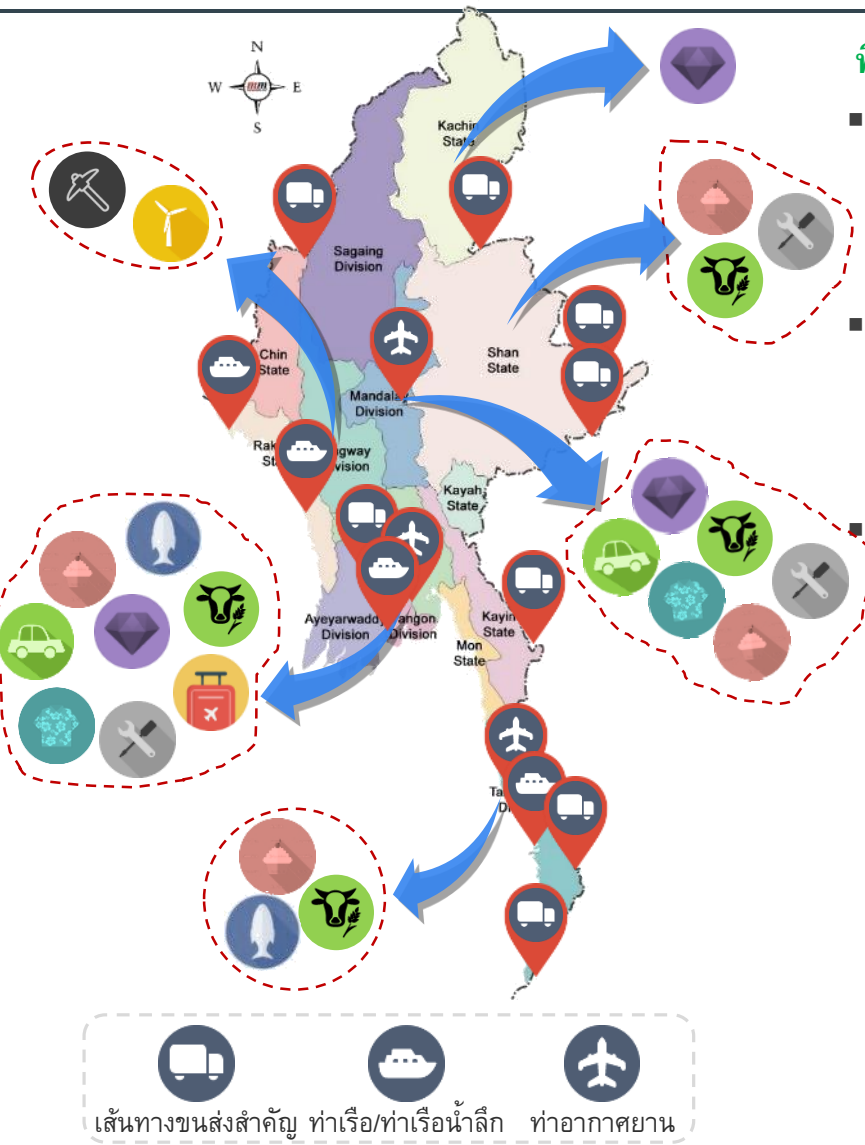
- บริเวณสะหวันนะเขต และจำปาสัก (เมืองปากเซ) เป็นพื้นที่ที่กิจกรรมและเกษตรกรรมขนาดใหญ่ของประเทศ มีการเพาะปลูกพืช ผักและผลไม้ที่หลากหลาย และมีพื้นที่เพาะปลูกที่อุดมสมบูรณ์ จึงเหมาะแก่การเข้าไปทำกิจกรรมเพาะปลูกเกษตร รวมถึงการประกอบธุรกิจเกษตรและอาหารแปรรูป
- บริเวณรอบนครหลวงเวียงจันทน์ และเขตเศรษฐกิจ/อุตสาหกรรมพิเศษ เช่น สะหวันเซโน เป็นพื้นที่ที่มีการพัฒนาของโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการผลิตอยู่ในระดับที่สูงกว่าพื้นที่เขตอื่นๆ ของประเทศ จึงเหมาะแก่การเข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมภาคการผลิต เช่น อาหารแปรรูป
- บริเวณรอบนครหลวงเวียงจันทน์ ซึ่งมีประชากรอาศัยอยู่มาก ทำให้สามารถหาแรงงานเพื่อการผลิตได้ง่าย จึงเหมาะที่จะเข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

อุตสาหกรรมไทยที่มีโอกาสเข้าไปลงทุน

- อุตสาหกรรมเหมืองแร่ / พลังงาน
- อุตสาหกรรมเกษตร / อาหารแปรรูป
- อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
- อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง / ธุรกิจการก่อสร้าง
- ธุรกิจท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้อง
- ธุรกิจค้าปลีก-ห้างสรรพสินค้า

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

โอกาสการลงทุนไทยในตลาดเมียนมา

พื้นที่ที่น่าสนใจเข้าไปลงทุน

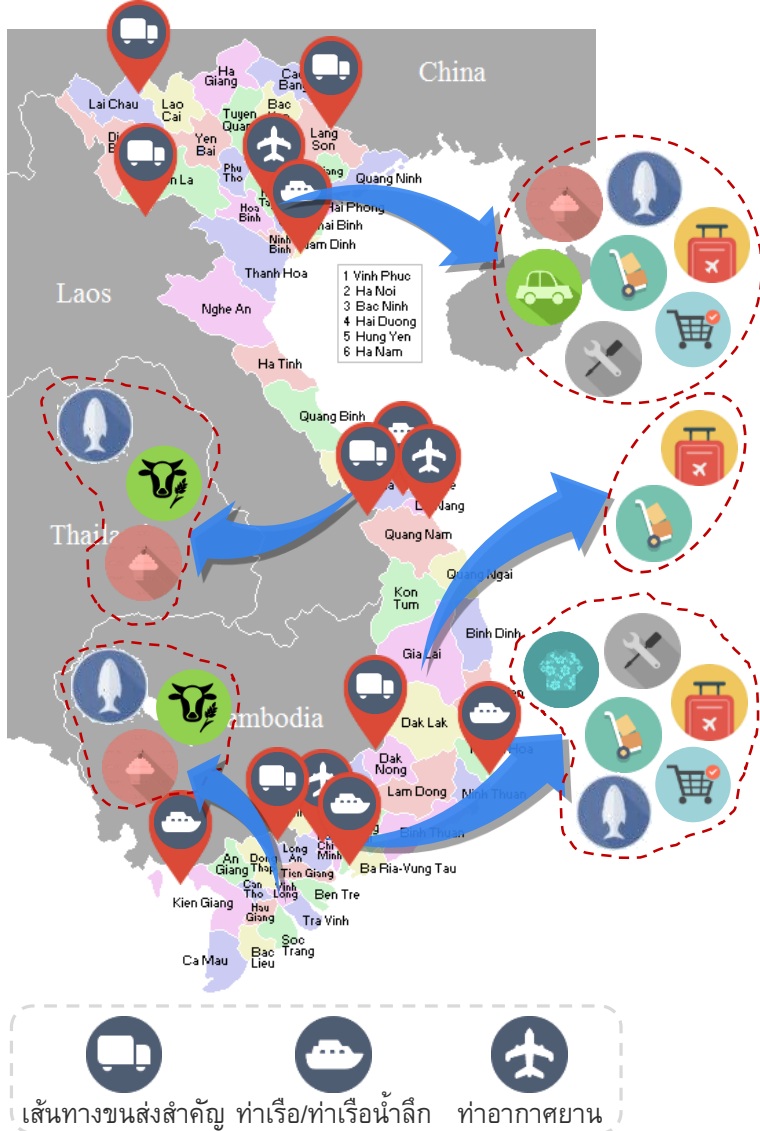
- บริเวณย่างกุ้ง มัณฑะเลย์ มะริด ตองยี ปะก๊อกกู ฯลฯ เป็นพื้นที่ที่มีโครงสร้างพื้นฐานรองรับที่ดีพอสมควร ขณะเดียวกันยังเป็นเมืองใหญ่ โดยเฉพาะย่างกุ้ง และมัณฑะเลย์ จึงทำให้เหมาะแก่การเข้าไปประกอบธุรกิจบริการ ธุรกิจการค้า ตลอดจนโรงงานผลิตที่ต้องอาศัยความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน
- หลายภูมิภาคของประเทศ รวมถึงบริเวณดินดอนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำอิรวดี แม่น้ำสะโตง แม่น้ำทวาย-มาริต เป็นแหล่งเพาะปลูกที่สำคัญของประเทศ (ข้าวเจ้า อ้อย มันสำปะหลัง ผักและผลไม้ต่าง ๆ) จึงเหมาะแก่การเข้าไปทำการเกษตรและลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตอาหารและอาหารแปรรูปที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง
- ภูมิภาคย่างกุ้ง ภูมิภาคมัณฑะเลย์ ภูมิภาคมโนเฆวา ซึ่งมีประชากรอาศัยอยู่มาก ทำให้สามารถหาแรงงานเพื่อการผลิตได้ง่าย และไม่ค่อยประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานในภาคอุตสาหกรรมเหมือนภูมิภาคอื่นบางภูมิภาค จึงเหมาะที่จะเข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

อุตสาหกรรมไทยที่มีโอกาสเข้าไปลงทุน

	อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน		อุตสาหกรรมอัญมณี / เครื่องประดับ / เหมืองแร่
			อุตสาหกรรมเกษตร / ประมง / อาหารแปรรูป
	อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม		ธุรกิจท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้อง
			อุตสาหกรรมเหมืองแร่ / พลังงาน
			อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

โอกาสการลงทุนไทยในตลาดเวียดนาม

พื้นที่ที่น่าสนใจเข้าไปลงทุน

- บริเวณทางตอนเหนือโดยเฉพาะบริเวณโดยรอบกรุงฮานอยและเมืองไฮฟอง มีการพัฒนาของโครงสร้างพื้นฐานที่ดี ประกอบกับมีการสนับสนุนจากภาครัฐในอุตสาหกรรมสะอาด เหมาะแก่การลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิต เช่น การผลิตชิ้นส่วนรถยนต์/จักรยานยนต์ การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า ฯลฯ
- บริเวณโดยรอบนครโฮจิมินห์ มีการพัฒนาของโครงสร้างพื้นฐานที่ดี อยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบในการผลิต และมีแรงงานอาศัยอยู่ค่อนข้างมาก จึงเหมาะแก่การเข้าไปลงทุนจัดตั้งโรงงานผลิตเช่นกัน
- บริเวณตอนกลางของประเทศ ยังมีการเข้าไปลงทุนไม่มากนัก
- บริเวณทางตอนใต้ (แถบสามเหลี่ยมลุ่มแม่น้ำโขง) เป็นพื้นที่ที่มีดินอุดมสมบูรณ์ จึงเหมาะแก่การเข้าไปทำการเพาะปลูกพืช ผัก และผลไม้ต่างๆ ตลอดจนการจัดตั้งโรงงานแปรรูป
- ตลอดรอบแนวชายฝั่ง เป็นพื้นที่ที่มีทรัพยากรทางทะเลอยู่มาก จึงสามารถเข้าไปประกอบกิจการประมงได้
- ในตัวเมืองสำคัญๆ ความต้องการต่อด้านบริการยังมีมาก เหมาะแก่การเข้าไปลงทุนในธุรกิจบริการ เช่น ร้านอาหาร โรงแรมและที่พัก การเงินและประกันภัย ธุรกิจก่อสร้าง ตลอดจนบริการโลจิสติกส์
- สามารถเข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปเกือบทุกพื้นที่ของประเทศ ขึ้นอยู่กับแหล่งวัตถุดิบที่ต้องการนำไปใช้ในการผลิต

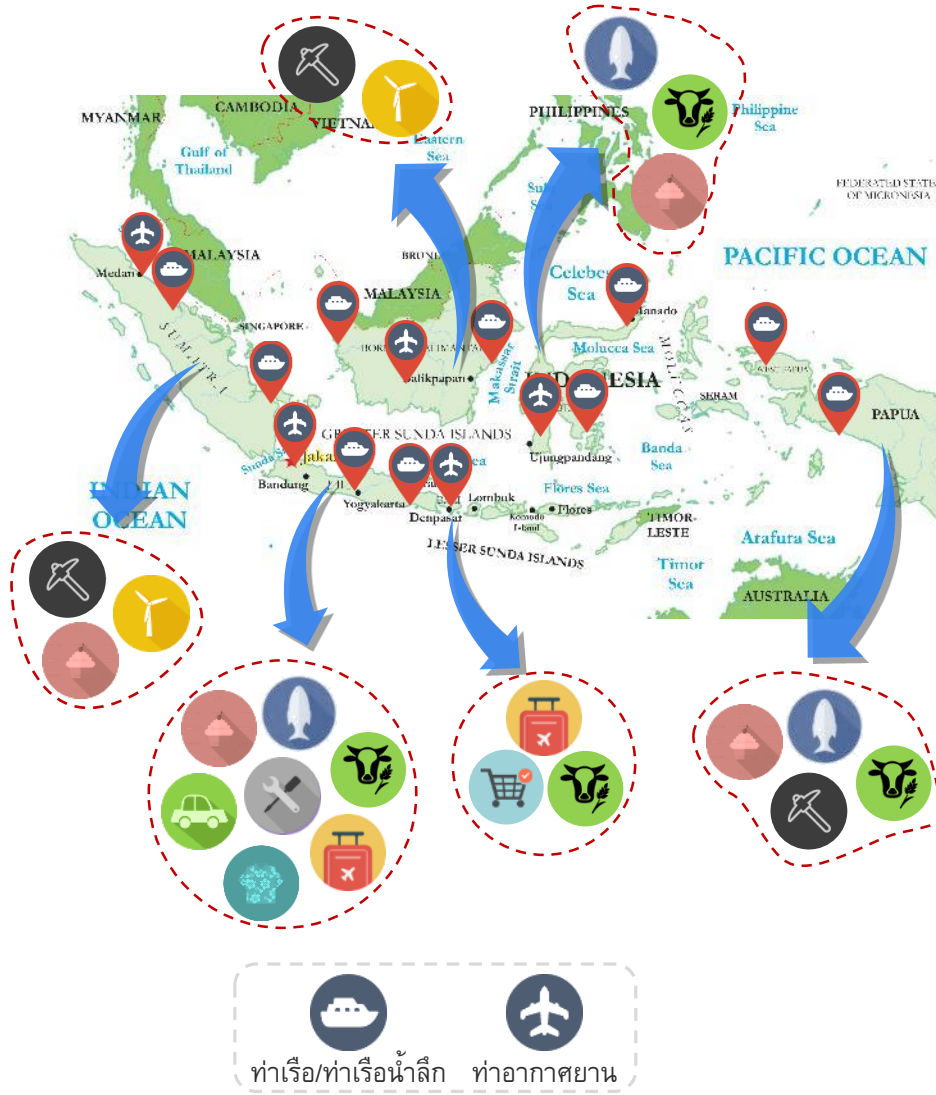
อุตสาหกรรมไทยที่มีโอกาสเข้าไปลงทุน

- อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน
- อุตสาหกรรมเกษตร / ประมง / อาหารแปรรูป
- อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
- ธุรกิจท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้อง
- อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง / ธุรกิจการก่อสร้าง
- ธุรกิจขนส่ง โลจิสติกส์ และกระจายสินค้า

เส้นทางขนส่งสำคัญ ทำเรือ/ท่าเรือน้ำลึก ทำอากาศยาน

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

โอกาสการลงทุนไทยในตลาดอินโดนีเซีย

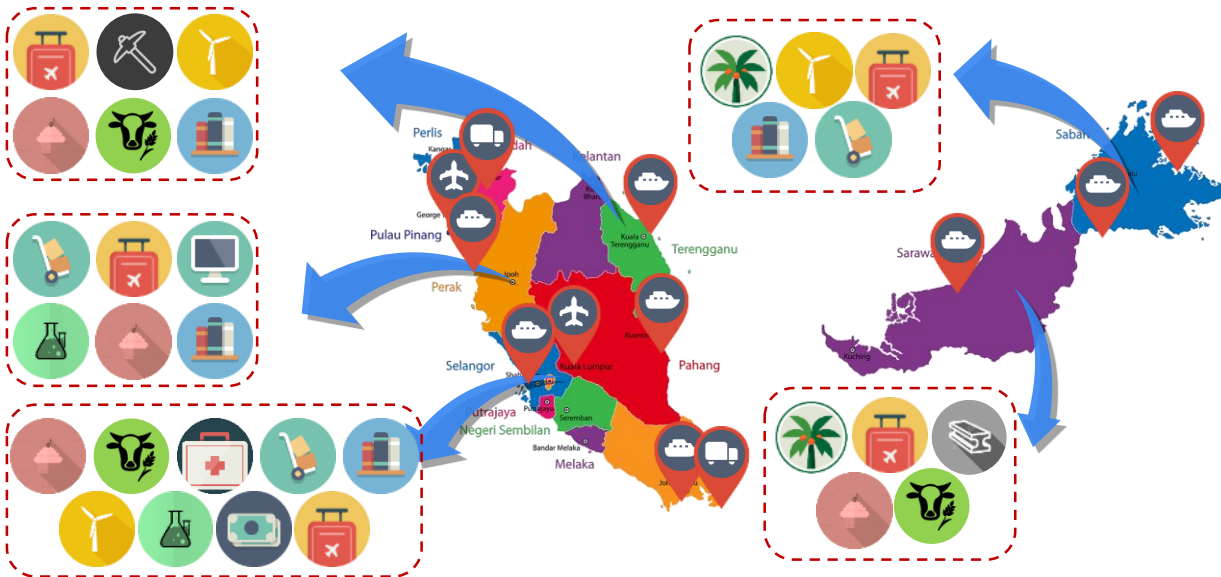
พื้นที่ที่น่าสนใจเข้าไปลงทุน

- บริเวณเกาะสุมาตรา เกาะกาลิมันตัน เกาะสุลาเวสี เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูกของประเทศ โดยเฉพาะยางพารา มะพร้าว ปาล์ม น้ำมัน และโกโก้ จึงเหมาะแก่การเข้าไปเพาะปลูกและตั้งโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตร
- บริเวณรอบกรุงจาการ์ตา และเมืองต่างๆ ในเกาะชวา เป็นพื้นที่ที่มีระดับการพัฒนาของโครงสร้างพื้นฐานที่ค่อนข้างมากกว่าพื้นที่เขตอื่นๆ ของประเทศ อีกทั้งยังมีโรงงานของบริษัทต่างชาติเข้าไปตั้งฐานการประกอบในหลายพื้นที่บนเกาะชวา จึงเหมาะแก่การเข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมผลิต ได้แก่ ชิ้นส่วนยานยนต์ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อาหารแปรรูป ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ
- บริเวณเกาะชวาและสุมาตรา มีประชากรอาศัยอยู่มาก ทำให้มีความต้องการในธุรกิจภาคบริการที่สูง เช่นเดียวกับสินค้าอุปโภคบริโภค รวมถึงเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม จึงเหมาะที่จะเข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมภาคบริการ เช่น ร้านอาหาร บริการด้านสุขภาพและความงาม หรือเข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค

อุตสาหกรรมไทยที่มีโอกาสเข้าไปลงทุน

	อุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วน			อุตสาหกรรมเหมืองแร่ / พลังงาน
	อุตสาหกรรมบริการ			อุตสาหกรรมเกษตร / ประมง / อาหารแปรรูป
	อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม			ธุรกิจท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้อง ธุรกิจค้าปลีก-ห้างสรรพสินค้า

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

พื้นที่ที่น่าสนใจเข้าไปลงทุน

- บริเวณรัฐกลันตัน รัฐตรังกานู และรัฐปะหัง ได้รับการส่งเสริมการลงทุนโดยเน้นอุตสาหกรรมการผลิต การผลิตน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ และปิโตรเคมี อุตสาหกรรม การเกษตร การท่องเที่ยว และการศึกษา
- บริเวณระเบียงเศรษฐกิจซาราวัก ได้รับการส่งเสริมการลงทุนโดยเน้นอุตสาหกรรมเหล็ก อลูมิเนียม น้ำมันปาล์ม ประมง ปศุสัตว์ การท่องเที่ยว
- ระเบียงเศรษฐกิจซาบาห์ ได้รับการส่งเสริมการลงทุนโดยเน้นอุตสาหกรรมการแปรรูปน้ำมันปาล์ม น้ำมัน ก๊าซ และพลังงาน บริการการท่องเที่ยว ธุรกิจขนส่ง การศึกษา
- บริเวณรัฐปีนัง ปะลิส เกดะห์ เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรม เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ การเกษตร การท่องเที่ยว เทคโนโลยีชีวภาพ และบริการด้านการศึกษา และธุรกิจการขนส่ง

อุตสาหกรรมไทยที่มีโอกาสเข้าไปลงทุน

ธุรกิจขนส่ง / บริการด้านการศึกษา / บริการด้านสุขภาพ
บริการด้านการท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้อง / บริการด้านการเงิน

อุตสาหกรรมเหมืองแร่ / พลังงาน
น้ำมัน และก๊าซ

เส้นทางขนส่งสำคัญ ท่าเรือ/ท่าเรือน้ำลึก ท่าอากาศยาน

อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า
และอิเล็กทรอนิกส์

อุตสาหกรรมเหล็ก

อุตสาหกรรมปิโตรเคมี /
อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์

อุตสาหกรรมเกษตร / ประมง /
อาหารแปรรูปหรือฮาลาล / น้ำมันปาล์ม

โอกาสการลงทุนไทยในตลาดฟิลิปปินส์

พื้นที่ที่น่าสนใจเข้าไปลงทุน

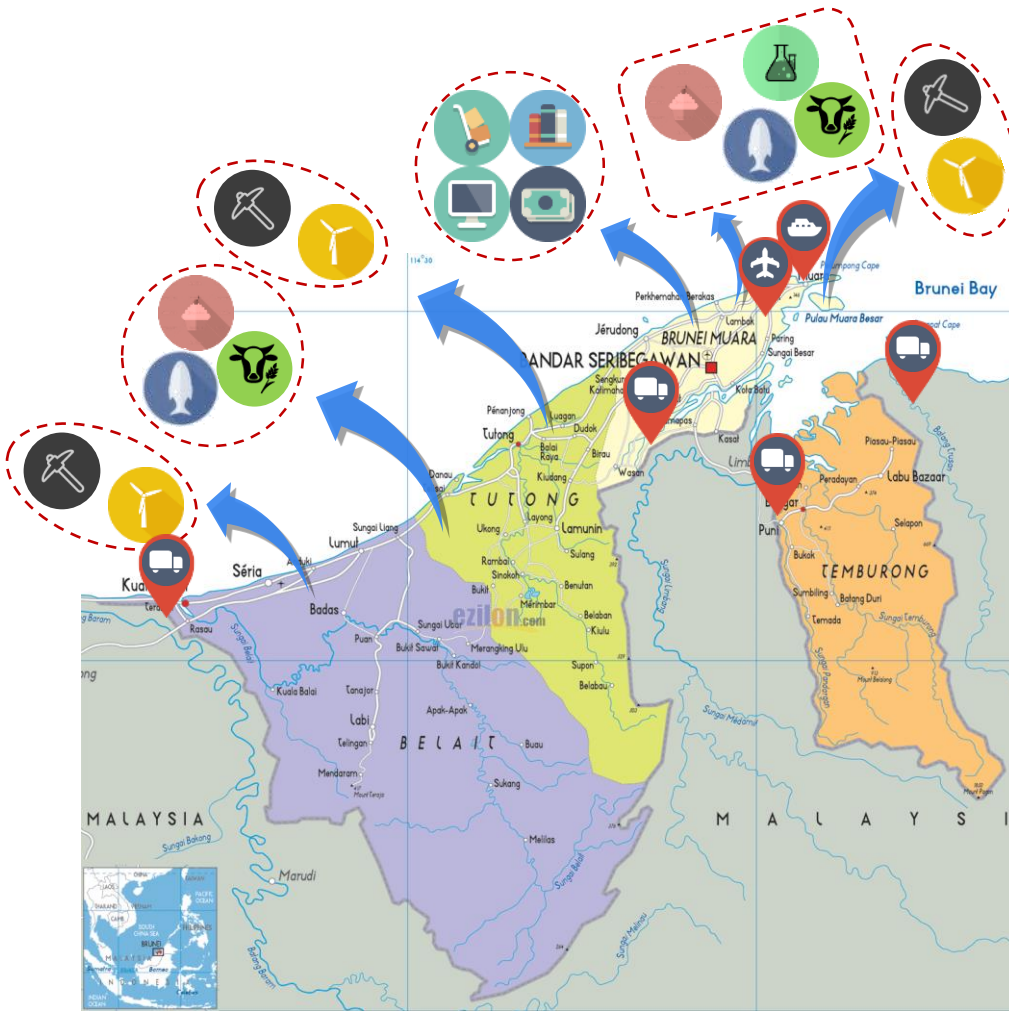
- บริเวณรอบกรุงมะนิลาเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจการลงทุน โดยมีการลงทุนจากต่างชาติกระจุกตัวอยู่ค่อนข้างมาก จึงเหมาะกับการลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตและบริการ โดยมีประชากรอาศัยอยู่มาก ทำให้มีความต้องการในสินค้าอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป/บรรจุภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงธุรกิจภาคบริการที่สูง เช่น ร้านอาหาร ธุรกิจก่อสร้าง การบริการสุขภาพและสปา
- บริเวณลูซอนมีแหล่งน้ำมันค่อนข้างมาก จึงเหมาะกับการทำธุรกิจน้ำมัน อีกทั้งยังอุดมไปด้วยหินอ่อน จึงเหมาะกับการทำอุตสาหกรรมเซรามิกและสุขภัณฑ์
- บริเวณเซบูมีแหล่งน้ำมันค่อนข้างมาก จึงเหมาะกับการทำธุรกิจน้ำมัน อีกทั้งยังอุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล จึงเหมาะกับการทำอุตสาหกรรมอาหารทะเลแปรรูป

อุตสาหกรรมไทยที่มีโอกาสเข้าไปลงทุน

			อุตสาหกรรมเกษตร / ประมง / อาหารแปรรูป
			อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง / ธุรกิจการก่อสร้าง / บริการ
			อุตสาหกรรมเหมืองแร่ / พลังงาน
			อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

โอกาสการลงทุนไทยในตลาดบรูไน

พื้นที่ที่น่าสนใจเข้าไปลงทุน

- บริเวณ Mukim Liang เป็นพื้นที่ที่ให้การสนับสนุนอุตสาหกรรมปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ เนื่องจากบริเวณดังกล่าวมีทรัพยากรน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติเป็นปริมาณมาก
- บริเวณ Kampong Bukit Beruang เป็นพื้นที่ที่ให้การสนับสนุนอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป โดยเฉพาะประมงแปรรูป เนื่องจากบรูไนมีทรัพยากรทางทะเลอยู่มาก แต่ยังมีการใช้ประโยชน์ไม่มากนัก
- บริเวณ Bandar Seri Begawan เป็นพื้นที่ในเมืองและให้การสนับสนุนภาคบริการ ไม่ว่าจะเป็นบริการด้านการเงิน ด้านการศึกษา ธุรกิจการขนส่ง หรือเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยบรูไนฯ ค่อนข้างเปิดเสรีภาคบริการมากกว่าประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคอาเซียน

อุตสาหกรรมไทยที่มีโอกาสเข้าไปลงทุน

- บริการด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ / บริการด้านการศึกษา / ธุรกิจขนส่ง / บริการด้านการเงิน
- อุตสาหกรรมเกษตร / ประมง / อาหารแปรรูป
- อุตสาหกรรมเหมืองแร่ / พลังงาน น้ำมัน ก๊าซ
- อุตสาหกรรมปิโตรเคมี / อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์

เส้นทางขนส่งสำคัญ ทำเรือ/ท่าเรือน้ำลึก ท่าอากาศยาน

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

แนะนำโครงการ วัตถุประสงค์ และกิจกรรมการเดินทางและการสัมมนา

โอกาสการลงทุนไทยในอาเซียน 8 ประเทศ

การวิเคราะห์เชิงลึกอุตสาหกรรมและสินค้าที่ไทยมีศักยภาพ

- กัมพูชา
- สปป.ลาว
- เมียนมา
- เวียดนาม
- อินโดนีเซีย
- ฟิลิปปินส์
- มาเลเซีย
- บรูไนฯ

เปรียบเทียบสิทธิประโยชน์และต้นทุนทางธุรกิจในอาเซียน

BOI และการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ

ข้อมูลพื้นฐานของกัมพูชา

181,035 km²

Riels

KHR

Currency

Khmer

Official Language

Phnom Penh

Capital City

Religions

Buddhist (96.9%)

Gross Domestic Product

GDP: \$17.71 billion (2015 est.)

GDP at PPP: \$54.17 billion (2015 est.)

Real GDP Growth: 7.0% (2015 est.)

GDP per Capita (at PPP): \$3,500 (2015 est.)

World Ranking (2015 est.)

GDP at PPP: **107th**

GDP per Capita: **179th**
(at PPP)

Economic Growth*: **15th**

GDP – Composition (2015 est.)
by Sector of Origin

Labor Force (2013 est.) **7.97 Million**
by Occupation

■ Agriculture ■ Industry ■ Services

Unemployment Rate

0.4 % (2014 est.)

Population

15.71 Million
(2015 est.)

Inflation Rate

1.4 %
(2015 est.)

GCI (2015) **90**

Doing Business (2016) **127**

Partners

Products

Clothing
Timber and Rubber
Foodstuffs

Trade Statistics

Exports

\$7.87 billion (2015 est.)

World Exports Ranking
98th

Imports

\$10.65 billion (2015 est.)

World Imports Ranking
95th

Partners

Products

Petroleum Products
Construction Materials
Machinery

นโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบที่สำคัญ

นโยบายการลงทุนที่สำคัญ

- กัมพูชามีความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาต่างๆ ในประเทศ โดยเฉพาะการลดความยากจน ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากร และการส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยดำเนินการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมในประเทศ และดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศในหลายๆ สาขา โดยเฉพาะอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ภาคการเกษตร และภาคบริการ นอกจากนี้ ยังมีการปรับปรุง/ออกกฎหมายการลงทุนในประเทศหลายฉบับ พร้อมทั้งจัดตั้ง CDC ขึ้นมาเป็นหน่วยงานดูแลการลงทุนในประเทศ
- ธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ได้แก่ ภาคการเกษตรและที่เกี่ยวข้อง ภาคการผลิตเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า ภาคการผลิตเพื่อการส่งออก และภาคบริการ
- มีการให้สิทธิประโยชน์ทั่วไป เช่น การยกเว้นภาษีกำไร การยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักรและวัตถุดิบเพื่อการผลิตสำหรับอุตสาหกรรมผลิตเพื่อการส่งออก เป็นต้น นอกจากนี้ รัฐบาลกัมพูชายังมีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ SEZ เพื่อสนับสนุนการลงทุนในหลายพื้นที่ของประเทศ

กฎหมาย-กฎระเบียบที่สำคัญ

- กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ได้แก่
 - Law the Amendment to the Law on Investment 2003
 - Law on Commercial Enterprise 2005
 - Labor Law 1997
 - Law on Land 2001
- การลงทุนที่สามารถดำเนินการได้ ได้แก่ (1) การลงทุนธุรกิจต่างชาติ (2) การลงทุนธุรกิจร่วมทุน (3) การลงทุนกับรัฐบาลผ่านการทำสัญญาร่วมลงทุนธุรกิจ และ (4) การลงทุนในรูปแบบสหพันธ์
- รูปแบบธุรกิจที่สามารถดำเนินการได้ ได้แก่ (1) กิจการเจ้าของคนเดียว (2) ห้างหุ้นส่วน และ (3) บริษัทจำกัด และ (4) บริษัทต่างชาติ

ความตกลง การค้าต่างๆ

- กัมพูชาได้มีการทำความตกลงการค้าเสรีกับประเทศ/กลุ่มประเทศต่างๆ รวมทั้งสิ้น 6 ฉบับ ได้แก่ ความตกลงกับประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN) และความตกลงที่ทำภายใต้กรอบอาเซียนกับอีก 6 ประเทศใน 5 ฉบับ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย และ ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์
- อยู่ระหว่างการเจรจาอีก 2 ฉบับ (อาเซียน-ฮ่องกง และ RCEP)

ภาพรวมอุตสาหกรรมสิ่งทอและอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มกัมพูชา

อุตสาหกรรมสิ่งทอและอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มกัมพูชา เป็นอุตสาหกรรมที่นักลงทุนไทยมีโอกาสมาก โดยผู้ประกอบการที่เข้าไปลงทุนจะได้ประโยชน์จากจำนวนแรงงานที่มีอยู่ค่อนข้างมากในประเทศ และอัตราค่าจ้างที่ต่ำกว่าไทย ประกอบกับยังได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีจากการส่งออกไปตลาดต่างประเทศ ทั้งสิทธิ GSP และ EBA รวมถึงสิทธิประโยชน์ทางภาษีจากรัฐบาลกัมพูชาในการยกเว้นภาษีนำเข้าวัตถุดิบเพื่อการผลิตสินค้าสำหรับส่งออก ทั้งนี้ กัมพูชาเป็นฐานการผลิตเครื่องนุ่งห่ม และรองเท้าเพื่อส่งออกไปตลาดสหภาพยุโรป ญี่ปุ่น และสหรัฐฯ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากด้วยประเทศแทบจะไม่มีภาคการผลิตสินค้าสิ่งทออยู่เลย จึงเป็นโอกาสอีกอย่างหนึ่งที่นักลงทุนไทยจะเข้าไปลงทุนจัดตั้งโรงงานทอผ้า เพื่อป้อนเป็นวัตถุดิบให้กับผู้ผลิตเครื่องนุ่งห่มในกัมพูชา

พื้นที่ที่มีศักยภาพ พื้นที่เป้าหมาย และสินค้า/ธุรกิจที่มีศักยภาพ

- **พื้นที่ที่มีศักยภาพ:** พื้นที่ที่นักลงทุนไทยควรเข้าไปลงทุนจัดตั้งโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้า หรือเครื่องนุ่งห่มในเวียดนาม ได้แก่ (1) พื้นที่กรุงพนมเปญ และ (2) พื้นที่จังหวัดโดยรอบกรุงพนมเปญ เช่น จังหวัดกัมปงสปีอ จังหวัดกันดาล และจังหวัดกัมปงชนัง
- **พื้นที่เป้าหมาย:**
 - **กรุงพนมเปญ** – เป็นแหล่งอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มขนาดใหญ่ที่สุดของกัมพูชา โดยมีโรงงานสิ่งทอและโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้า และรองเท้าจำนวนมากตั้งอยู่ในพื้นที่แห่งนี้ ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นแหล่งแรงงานจำนวนมาก และมีโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณสุขไปไกลที่เทียบหรือมากกว่าพื้นที่อื่นในประเทศ
 - **จังหวัดโดยรอบ** – พื้นที่โดยรอบกรุงพนมเปญ มีเขตอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มกระจายอยู่หลายแห่งด้วยกัน โดยพื้นที่ที่มีโรงงานผลิตอยู่มาก ได้แก่ จังหวัดกัมปงสปีอ จังหวัดกันดาล และจังหวัดกัมปงชนัง

สินค้าที่ไทยมีศักยภาพในการเข้าไปลงทุน

กลุ่มศักยภาพสูง

- **ผ้าทอ/ผ้าฝืน**
- **เสื้อผ้าใส่ทำงาน** (เสื้อเชิ้ตชาย/หญิง และกางเกงใส่ทำงาน)
- **เสื้อผ้าแฟชั่น** (เสื้อยืด และกางเกงยีนส์)
- **เสื้อกีฬากีฬา** (เสื้อกีฬา และกางเกงกีฬา)

กลุ่มศักยภาพปานกลาง

- **ชุดชั้นใน** (ชาย)
- **รองเท้ากีฬา และรองเท้าแฟชั่น** (รองเท้าผ้าใบ)
- **เครื่องนุ่งห่มหรือสิ่งของที่ทำจากผ้า** (เนกไท กระเป๋าผ้า หมวก ฯลฯ)

โครงสร้างห่วงโซ่มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมสิ่งทอและอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มกัมพูชา

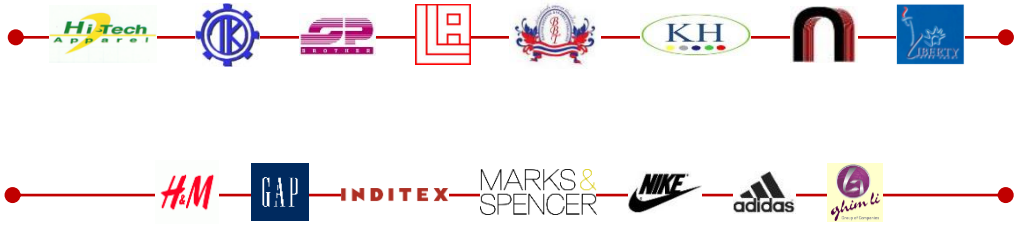
Structure

วัตถุดิบเกือบทั้งหมด รวมถึงเครื่องจักรในการผลิตเป็นส่วนใหญ่ จำเป็นต้องนำเข้าจากต่างประเทศ เนื่องจากห่วงโซ่อุตสาหกรรมนี้แทบจะไม่มีผู้ประกอบการอยู่เลย

- กลุ่มผู้ผลิตตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปมีอยู่เป็นจำนวนมาก (ส่วนใหญ่มีนักลงทุนต่างชาติ) ส่วนใหญ่เป็นการรับจ้างตัดแบบ CMT เพื่อการส่งออก โดยนำเข้าวัตถุดิบทั้งหมดมาใช้ในการผลิต
- กลุ่มผู้ผลิตเสื้อผ้ากีฬาและรองเท้ากีฬามีอยู่จำนวนมาก (ส่วนใหญ่มีนักลงทุนต่างชาติ) ดำเนินการรับจ้างตัดแบบ CMT เพื่อการส่งออก โดยนำเข้าวัตถุดิบทั้งหมดมาใช้ในการผลิต
- กลุ่มผู้ผลิตตัดเย็บชุดชั้นในมีอยู่จำนวนไม่มากนัก ส่วนใหญ่เป็นการรับจ้างตัดแบบ CMT เพื่อการส่งออก โดยนำเข้าวัตถุดิบทั้งหมดมาใช้ในการผลิต

- สินค้าที่ผลิตได้ส่วนน้อยถูกขายในประเทศ (ขนส่งด้วยรถบรรทุก)
- มีการนำเข้าสินค้ามือสอง/สินค้าที่ไม่ใช่สินค้าแบรนด์ชั้นนำ (Unbranded) จำนวนมากมาขายในประเทศ (ขนส่งด้วยรถบรรทุก)
- สินค้าที่ผลิตได้ส่วนใหญ่ส่งออก (ขนส่งด้วยเรือขนส่ง)

Key Players

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

อุตสาหกรรมเกษตรและอาหารแปรรูปกัมพูชา เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ส่งออกได้มากรองจากอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ทั้งนี้ กัมพูชามีปัจจัยด้านทรัพยากรธรรมชาติ และแรงงานที่ทำให้เหมาะสมต่อการเข้าไปทำการเกษตรและปศุสัตว์ นอกจากนี้ ด้านการประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำก็ยิ่งลงทุนได้ ทั้งนี้ เกษตรกรส่วนใหญ่ในกัมพูชาเป็นเกษตรกรรายย่อย เพาะปลูกแบบดั้งเดิมเป็นสำคัญ ดังนั้น นักลงทุนจึงอาจจำเป็นต้องเข้าไปลงทุนควบคู่กันระหว่างการจัดตั้งโรงงานผลิต/แปรรูป พร้อมกับลงทุนทำไร่/ฟาร์ม/เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ประกอบกันไป

พื้นที่ที่มีศักยภาพ พื้นที่เป้าหมาย และสินค้า/ธุรกิจที่มีศักยภาพ

- **พื้นที่ที่มีศักยภาพ:** พื้นที่ที่นักลงทุนไทยควรเข้าไปลงทุน ได้แก่ (1) พื้นที่จังหวัดพระตะบอง บันทึย เมียนเจย โฟลัน โพธิ์สัตว์ เสียมเรียบ และพระวิหาร ที่เหมาะกับการเพาะปลูกและจัดตั้งโรงงานแปรรูปที่ใช้วัตถุดิบมันสำปะหลัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และถั่วเหลือง (2) พื้นที่จังหวัดพระตะบอง กัมปงรอม กัมปงจาม กัมปงชนัง และเสียมเรียบ ที่เหมาะกับการเพาะปลูกข้าว รวมถึงการทำปศุสัตว์และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (3) พื้นที่จังหวัดสตึงเตรง รัตนคีรี กระแจะ และมณฑลคีรี ที่เหมาะกับการเพาะปลูก และจัดตั้งโรงงานแปรรูปที่ใช้วัตถุดิบมันสำปะหลัง อ้อย และยางพารา และ (4) พื้นที่จังหวัดเกาะกง สีหนุวิลล์ กัมปอด และท่าแก้ว ที่เหมาะกับการเพาะปลูก รวมถึงอุตสาหกรรมประมงและอาหารทะเลแปรรูป
- **พื้นที่เป้าหมาย:**
 - **สตึงเตรง และกระแจะ** – สินค้า/ธุรกิจที่มีศักยภาพ ได้แก่ การเพาะปลูกอ้อย มันสำปะหลัง และยางพารา รวมถึงการตั้งโรงงานแปรรูปพืชเกษตรดังกล่าว (น้ำตาล แป้งมัน และยางแปรรูป)
 - **เสียมเรียบ** – สินค้า/ธุรกิจที่มีศักยภาพ ได้แก่ การเพาะปลูกอ้อย มันสำปะหลัง ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และถั่วเหลือง การทำประมงน้ำจืด/เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ รวมถึงการจัดตั้งโรงงานผลิตน้ำตาล แป้งมัน และอาหารสัตว์

สินค้าที่ไทยมีศักยภาพในการเข้าไปลงทุน

กลุ่มศักยภาพสูง

- อ้อย
- มันสำปะหลัง
- ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และถั่วเหลือง
- ข้าว

กลุ่มศักยภาพปานกลาง

- ยางพารา
- ปศุสัตว์ เช่น วัวเนื้อ สุกรเนื้อ ไก่ไข่ ไก่เนื้อ เป็นต้น
- พืชผักและผลไม้
- สัตว์น้ำ
- งา และพืชตระกูลถั่วต่าง ๆ

กลุ่มสินค้าศักยภาพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

- อุตสาหกรรมสนับสนุน (ปุ๋ย/เครื่องจักรทางการเกษตร)

โครงสร้างห่วงโซ่มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารแปรรูปกัมพูชา

Structure

Materials

Import

End Products

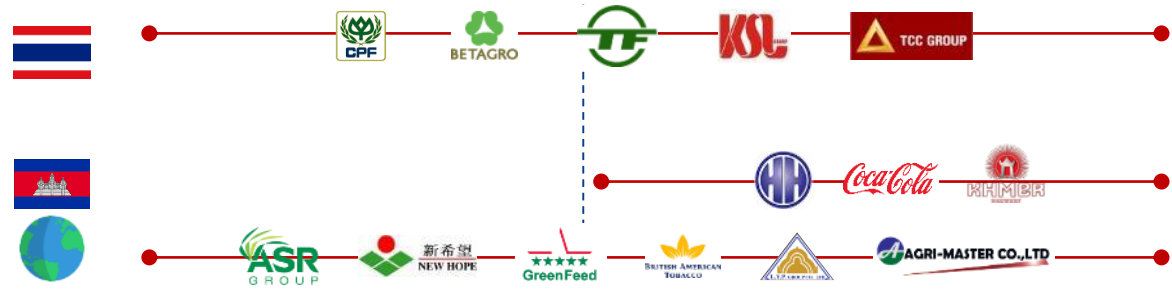

- เกษตรกรรายย่อยมีอยู่เป็นจำนวนมาก ถือครองพื้นที่ขนาดเล็กไม่ใหญ่มาก เพราะปลูกแบบดั้งเดิม แต่บางส่วนก็เพาะปลูกพืชแบบเชิงพาณิชย์
- ผู้เพาะปลูกขนาดกลางและใหญ่มีจำนวนไม่มาก บางรายเป็นผู้ผลิตและแปรรูปขนาดใหญ่อยู่แล้ว โดยกลุ่มผู้เพาะปลูกเหล่านี้ มักถือครองที่ดิน เทคโนโลยี และเงินทุน
- ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมสหพันธ์ เช่น ปุ๋ย เครื่องจักรทางการเกษตร เป็นต้น มีจำนวนน้อยมาก

- โรงงานแปรรูปมีจำนวนไม่มาก โดยนักลงทุนส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการต่างชาติรายใหญ่ที่ลงทุนทำไร่เพาะปลูกเพื่อป้อนวัตถุดิบเข้าโรงงาน แต่บางส่วนไม่ได้ลงทุนทำไร่เพาะปลูกของตนเอง และเลือกรับวัตถุดิบจากเกษตรกรรายย่อยเข้ามาแปรรูปอย่างเดียว
 - สินค้าแปรรูปหลัก – น้ำตาล แป้งมัน อาหารสัตว์ เครื่องดื่ม/น้ำหวาน ยางพารา
 - สินค้าแปรรูปรอง – เนื้อสัตว์แปรรูป, อาหารทะเลแปรรูป น้ำมันปาล์ม ยาสูบ ไม้แปรรูป ฯลฯ

- สินค้าบางส่วนจำหน่ายในประเทศ
 - ผู้บริโภค – เนื้อสัตว์ ไข่ กาแฟ ผัก/ผลไม้สด
 - เกษตรกร – สัตว์ปศุสัตว์ (ลูกพันธุ์) อาหารสัตว์ ปุ๋ย เครื่องจักรทางการเกษตร
- สินค้าบางส่วนส่งออก โดยขนส่งมา สปป.ลาว/เวียดนาม/ไทย/จีน (ใช้รถบรรทุก) และต่างประเทศ (ขนส่งทางเรือ)
 - สินค้าส่งออกหลัก – น้ำตาล ข้าว มันสำปะหลัง พืชตระกูลถั่ว งาม
- ยังต้องนำเข้าสินค้าอาหารและเครื่องดื่มจากต่างประเทศอยู่หลายชนิด เพราะผลิตในประเทศไม่ได้/ไม่พอ

Key Players

จำหน่ายในประเทศ

ส่งออก

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

ขั้นตอนกิจกรรมก่อนการจัดตั้งธุรกิจในกัมพูชา (Pre-Establishment Process)

ขั้นตอนการเลือกดำเนินธุรกิจ

ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจ

พิจารณารูปแบบการลงทุน

- 1) การลงทุนในกิจการที่ชาวต่างชาติเป็นเจ้าของทั้งหมด (Wholly Foreign-Owned Enterprise)
- 2) การลงทุนในกิจการร่วมทุน (JV)
- 3) การเลือกลงทุนภายใต้สัญญาร่วม (Mutual Contract) กับหน่วยงานภาครัฐกัมพูชา
- 4) การลงทุนสัมปทานของรัฐบาลกัมพูชา

พิจารณาแบบธุรกิจ

- 1) กิจการเจ้าของคนเดียว (Sole Proprietorship)
- 2) ห้างหุ้นส่วน (Partnership)
- 3) บริษัทจำกัด (Limited Liability Company)
- 4) บริษัทต่างชาติ (Foreign Business)

พิจารณาเงินลงทุนขั้นต่ำ

มิได้มีข้อกำหนด แต่ผู้ประกอบการจำเป็นต้องเปิดบัญชีธนาคารพาณิชย์ในกัมพูชา และต้องมีเงินฝากเข้าไปเบื้องต้น 4 ล้านดอลลาร์

1

การจดทะเบียนและประกาศข้อมูลบริษัท

เปิดบัญชีธนาคารพาณิชย์ และทำการตรวจสอบ/จดทะเบียนบริษัทกับ Company Registration Department และให้ลงประกาศข้อมูลบริษัท/การจัดตั้งบริษัทในกัมพูชาในหนังสือพิมพ์
ระยะเวลา: อย่างน้อย 1 วันทำการ
(ขึ้นกับระยะเวลาการอนุมัติจาก Ministry of Commerce)
ค่าใช้จ่าย: เงินฝากธนาคาร: 4,000,000 เรียล
ค่าลงข้อมูลในหนังสือพิมพ์ ขึ้นกับสำนักพิมพ์

2

การจดทะเบียนธุรกิจ

ยื่นขอรับใบจดทะเบียนธุรกิจกับ Company Registration เพื่อรับใบทะเบียนธุรกิจ (Company Registration Certification)
ระยะเวลา: 2-7 วันทำการ
ค่าใช้จ่าย: ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนธุรกิจ 10 USD

3

การจดทะเบียนตราบริษัท

ตราประทับบริษัท (Company Stamp) กับ Ministry of Commerce
ระยะเวลา: 1 วันทำการ
ค่าใช้จ่าย: ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนตราประทับ 15 USD

4

การจดทะเบียนชำระภาษี

จดทะเบียนชำระภาษี (Tax Registration Certificate) กับ General Tax Department
ระยะเวลา: 30 วันทำการ
ค่าใช้จ่าย: 100 USD

5

การรายงานเพื่อเริ่มต้นธุรกิจ

จดทะเบียนการจ้างแรงงาน และรายงานไปยัง Ministry of Labour and Vocational Training ให้รับทราบถึงการเริ่มต้นธุรกิจของนักลงทุน/ผู้ประกอบการ รวมไปถึงการจ้างแรงงานของบริษัท
ระยะเวลา: 30 วันทำการ
เงินลงทุนขั้นต่ำ: ประมาณ 250 USD

เริ่มต้นธุรกิจ

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

ขั้นตอนกิจกรรมหลังการจัดตั้งธุรกิจ ตลอดจนการออกจากธุรกิจในกัมพูชา

(Post-Establishment and Exit Process)

ขั้นตอนกิจกรรมหลังการจัดตั้งธุรกิจ (Post-Establishment Process)

การขอรับสิทธิประโยชน์ทางภาษี

ผู้ประกอบการที่ได้รับการอนุมัติโครงการลงทุน หรือได้ QIPs จะสามารถขอใช้สิทธิประโยชน์กับหน่วยงาน CDC หรือ PMIS ได้โดยตรง โดยหน่วยงานดังกล่าวจะทำการพิจารณาการขอรับสิทธิประโยชน์ของนักลงทุนต่อไป

การโอนย้ายหุ้น

กรณีโอนหุ้นมากกว่าร้อยละ 20%
มีการดำเนินการดังนี้

ยื่นเรื่องขอหนังสือรับรองจาก
CDC หรือ PMIS

รับรองว่าผู้รับโอนจะได้รับสิทธิ
ประโยชน์ในการลงทุนต่อไป

CDC หรือ PMIS พิจารณาอนุมัติ
การโอนย้ายหุ้น

แจ้งการโอนย้ายหุ้นให้แก่
CDC หรือ PMIS ใน 10
วันทำการ

ขั้นตอนกิจกรรมการออกจากธุรกิจ (Exit Process)

การปิดกิจการ

บริษัทลงความเห็นชอบให้ออกจากธุรกิจ

กำหนดให้ต้องมีสัดส่วน
เห็นชอบตั้งแต่ 2 ใน 3 ขึ้นไป

ดำเนินการยื่นเรื่องกับ
Ministry of Commerce

เพื่อออกไปรับรองการออกจาก
ธุรกิจ (Certificate of Dissolution)

ให้ Department of Taxation
ดำเนินการตรวจสอบภาษีบริษัททั้งหมด

ดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลการปิดบริษัทสู่
สาธารณะเป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์นับจาก
วันที่มีมติออกจากธุรกิจ

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

ปัญหาและอุปสรรคที่อาจพบสำหรับการลงทุนในกัมพูชา

ปัญหาการเพิ่มขึ้นของค่าแรง การขาดแคลนแรงงานในบางพื้นที่ และการประท้วงของสหภาพแรงงาน

ข้อจำกัดด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในประเทศ

ปัญหาการแข่งขันในระดับสูงในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

อุปสรรคจากต้นทุนค่ากระแสไฟฟ้าในประเทศที่สูง

ปัญหาความไม่โปร่งใสในการดำเนินธุรกิจ

รูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย

การลงทุนจัดตั้งโรงงานผลิตเส้นด้าย เส้นใย และสิ่งทอ

ผู้ประกอบการสิ่งทอในกัมพูชามีอยู่จำนวนน้อยมาก และทำให้การผลิตและตัดเย็บเครื่องนุ่งห่ม จำต้องอาศัยการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศทั้งหมด ดังนั้น จึงเป็นโอกาสสำหรับผู้ประกอบการไทยที่จะเข้าไปลงทุน โดยควรเข้าไปลงทุนตลอดห่วงโซ่การผลิตสิ่งทอ ทั้งการผลิตเส้นด้าย/เส้นใย การฟอกย้อม การพิมพ์ลาย และการถักทอ แล้วจึงจำหน่ายเป็นวัตถุดิบให้กับโรงงานตัดเย็บในประเทศ

การลงทุนจัดตั้งโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม

ผู้ประกอบการต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในกัมพูชา ได้ประโยชน์จากปัจจัยแรงงาน และสิทธิประโยชน์ด้านภาษี ซึ่งถือเป็นโอกาสสำหรับนักลงทุนไทยที่สนใจจะเข้าไปลงทุนในกัมพูชาในอุตสาหกรรมดังกล่าว โดยแนวทางการลงทุนหนึ่งที่สามารถเข้าไปลงทุนได้ ได้แก่ การจัดตั้งโรงงานตัดเย็บสินค้าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม และการจัดตั้งโรงงานตัดเย็บสินค้ารองเท้ากีฬาและรองเท้าแฟชั่นต่างๆ โดยการลงทุนดังกล่าวมุ่งสู่การผลิตเพื่อส่งออก

ประเด็นสำคัญอื่นๆ

- ต้นทุนกระแสไฟฟ้าในกัมพูชาถือว่าอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูงหากเปรียบเทียบกับประเทศรอบข้าง เช่น สปป.ลาว เวียดนาม เป็นต้น
- อัตราค่าจ้างในกัมพูชาเริ่มปรับตัวเพิ่มสูงขึ้น ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา นอกจากนี้ บางครั้งเกิดเหตุการณ์ประท้วงของลูกจ้างชาวกัมพูชาในโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้าและรองเท้าอยู่บ่อยครั้ง

ข้อเสนอแนะแก่นักลงทุนไทยสำหรับการลงทุนอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารแปรรูป ในกัมพูชา

รูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย

การลงทุนเพาะปลูกหรือปศุสัตว์ เพื่อการจำหน่ายในประเทศ/ส่งออก

ทรัพยากรทางการเกษตรที่อุดมสมบูรณ์ ส่งผลให้นักลงทุนไทยสามารถเลือกเข้าไปลงทุนในภาคการเพาะปลูกเพื่อส่งออกสินค้ากลับมาจำหน่าย และ/หรือแปรรูปในประเทศไทย หรือส่งออกไปตลาดต่างประเทศ นอกจากนี้ยังสามารถที่จะเข้าไปลงทุนทำการเพาะปลูกเพื่อป้อนให้กับโรงงานแปรรูปต่างชาติด้านขนาดใหญ่ในประเทศได้เช่นกัน

การลงทุนจัดตั้งโรงงานผลิต/แปรรูป

ผู้ลงทุนอาจเลือกเข้าไปลงทุนจัดตั้งโรงงานผลิต/แปรรูปในกัมพูชาได้เช่นกัน โดยลงทุนควบคู่ไปกับการเพาะปลูก/ทำฟาร์มปศุสัตว์ของตนเองและการรับซื้อวัตถุดิบจากเกษตรกรในท้องถิ่น เพื่อนำมาแปรรูปในโรงงาน โดยในส่วนของตลาดที่จะจำหน่ายสินค้าที่ผลิตได้ แบ่งเป็น (1) ตลาดในประเทศ ซึ่งเริ่มมีการขยายตัวของกำลังซื้อมากขึ้น (2) ตลาดประเทศไทย และ (3) ตลาดต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่กัมพูชาได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี เช่น สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น เป็นต้น

การลงทุนในอุตสาหกรรมสนับสนุนภาคการเกษตร/ปศุสัตว์

อาหารสัตว์ ปุ๋ย ยากำจัดศัตรูพืช ตลอดจนเครื่องมือและเครื่องจักรทางการเกษตร ต่างเป็นปัจจัยการผลิตที่เกษตรกรกัมพูชาขาดแคลนอยู่มาก ดังนั้น จึงเป็นโอกาสที่ผู้ประกอบการจะเข้ามาจำหน่ายสินค้าดังกล่าวในกัมพูชา และ/หรือจัดตั้งศูนย์ให้บริการซ่อมบำรุง (กรณีเครื่องจักรสินค้าเกษตร) ในกัมพูชา นอกจากนี้ อาจเข้ามาจัดตั้งโรงงานผลิต (ปุ๋ย/อาหารสัตว์/ยากำจัดศัตรูพืช) เพื่อจำหน่ายตลาดในประเทศได้เช่นกัน

ประเด็นสำคัญอื่น ๆ

- ต้นทุนกระแสไฟฟ้าในประเทศ รวมถึงต้นทุนค่าขนส่งถือว่าอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูงหากเปรียบเทียบกับประเทศรอบข้าง เช่น สปป.ลาว เวียดนาม ไทย เป็นต้น
- แรงงานรุ่นใหม่สนใจทำการเกษตรน้อยลง และหันไปทำงานในโรงงานผลิตมากขึ้น ส่งผลให้เกิดปัญหาขาดแคลนแรงงานในบางพื้นที่
- โครงสร้างพื้นฐานด้านชลประทานในประเทศยังมีการพัฒนาในระดับที่ต่ำ ทำให้ไม่ครอบคลุมและยากต่อการเข้าถึงระบบดังกล่าว
- ความยุ่งยากในขั้นตอนการจดทะเบียนที่ดิน เพื่อทำการเกษตรในกัมพูชา ทำให้ผู้ประกอบการต้องเตรียมตัวในเรื่องดังกล่าวค่อนข้างมาก ทั้งเรื่องเอกสารและกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

Cost of Doing Business ในกัมพูชา

ต้นทุนต่าง ๆ	รายละเอียด
 ต้นทุนค่าขนส่ง	<ul style="list-style-type: none"> ▪ อัตราค่าขนส่งทางถนนในประเทศ (ขนส่งระยะทาง 100 กม.) – เฉลี่ย 20 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ▪ อัตราค่าขนส่งทางถนนระหว่างประเทศ (ขนส่งระยะทาง 100 กม.) – กรุงเทพฯ-พนมเปญ เฉลี่ยอยู่ที่ 9 ดอลลาร์สหรัฐต่อน้ำหนัก 1 ตัน / พนมเปญ-โฮจิมินห์ ขนส่งระยะทาง 100 กม. เฉลี่ยอยู่ที่ 13 ดอลลาร์สหรัฐต่อน้ำหนัก 1 ตัน ▪ อัตราค่าขนส่งทางเรือ – พนมเปญไปสีหนุวิลล์ ตู้ 20 ฟุต อยู่ที่ 750 ดอลลาร์สหรัฐต่อตู้ / พนมเปญไปโฮจิมินห์ ตู้ 20 ฟุต อยู่ที่ 820 ดอลลาร์สหรัฐต่อตู้ และตู้ 40 ฟุต อยู่ที่ 880 ดอลลาร์สหรัฐต่อตู้
 ต้นทุนค่าก่อสร้าง	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ค่าธรรมเนียมการยื่นขออนุญาตก่อสร้าง: 10,000,000 เรียล ▪ ค่าธรรมเนียมการขอตีตังระบบน้ำประปา: 800,000 เรียล
 ต้นทุนค่าเช่าสำนักงาน/ที่ดิน	<ul style="list-style-type: none"> ▪ อัตราค่าเช่าสำนักงาน : Prime Areas อยู่ที่ 15-25 ดอลลาร์สหรัฐต่อตารางเมตร / Secondary Areas อยู่ที่ 8-13 ดอลลาร์สหรัฐต่อตารางเมตร ▪ อัตราค่าเช่าโรงงาน: Prime Areas อยู่ที่ 1.35-1.80 ดอลลาร์สหรัฐต่อตารางเมตร / Other Areas อยู่ที่ 1.15-1.35 ดอลลาร์สหรัฐต่อตารางเมตร
 ต้นทุนค่าสาธารณูปโภค	<ul style="list-style-type: none"> ▪ อัตราค่าไฟฟ้า (พนมเปญ): ที่พักอาศัย ไม่เกิน 50 kwh อยู่ที่ 610 เรียลต่อ kwh และเกิน 50 kwh อยู่ที่ 720 เรียลต่อ kwh / หน่วยธุรกิจ ขนาดเล็ก อยู่ที่ MA+0.036 ดอลลาร์สหรัฐต่อ kwh ขนาดกลาง อยู่ที่ MA+0.028 ดอลลาร์สหรัฐต่อ kwh และขนาดใหญ่ อยู่ที่ MA+0.024 ดอลลาร์สหรัฐต่อ kwh ▪ อัตราค่าน้ำประปา (พนมเปญ): ที่พักอาศัย ไม่เกิน 50 ลูกบาศก์เมตร อยู่ที่ 550-1,010 เรียลต่อลูกบาศก์เมตร และเกิน 50 ลูกบาศก์เมตร อยู่ที่ 1,270 เรียลต่อลูกบาศก์เมตร / หน่วยธุรกิจ ไม่เกิน 500 ลูกบาศก์เมตร 950-1,350 เรียลต่อลูกบาศก์เมตร และเกิน 500 ลูกบาศก์เมตร 1,450 เรียลต่อลูกบาศก์เมตร
 ต้นทุนค่าจ้าง	<ul style="list-style-type: none"> ▪ อัตราค่าจ้างทั่วไป: พนักงานทั่วไป 170-200 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน / พนักงานบัญชี 300 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน / วิศวกรหรือช่างเทคนิค 300-500 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน / หัวหน้างาน 500 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน / ผู้จัดการชาวกัมพูชา 1,500-3,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน / ผู้จัดการต่างชาติ 2,000-3,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน
 ต้นทุนทางภาษี	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Corporate Income Tax: ธุรกิจทั่วไป 20% และธุรกิจน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ 30% ▪ Personal Income Tax: 5-20% (เก็บอัตราภาษีแบบขั้นบันได ตามรายได้ของบุคคลธรรมดา) ▪ VAT: 10% (ยกเว้นสินค้า/บริการส่งออกได้รับการยกเว้นภาษี) ▪ Special Tax: 10-25% ขึ้นกับประเภทสินค้า เช่น รถยนต์ รถจักรยานยนต์ อะไหล่ รวมถึงสินค้าจำพวกน้ำออลม 10% บุหรี่ 15% ไวน์ 20% เบียร์และซิการ์ 25% เป็นต้น

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจากหลายแหล่งข้อมูล

สิทธิประโยชน์ทางการลงทุนในกัมพูชา

Investment Incentives		การลงทุนในเขต SEZ	การลงทุนนอกเขต SEZ
สิทธิพิเศษทางภาษี	การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีรายได้นิติบุคคล (Tax Holiday/Relief)	<ul style="list-style-type: none"> ■ การยกเว้นภาษีเงินได้ทางธุรกิจ (Tax Holidays) เป็นเวลา 6 หรือ 9 ปี นับจากปีที่เริ่มดำเนินการผลิต หรือ 3 ถึง 6 ปี นับตั้งแต่วันที่สุดท้ายของปีที่บริษัทเริ่มทำกำไรได้ครั้งแรก ■ การลดภาษีเงินได้ทางธุรกิจร้อยละ 40 (หากไม่รับ Tax Holidays) 	<ul style="list-style-type: none"> ■ การยกเว้นภาษีเงินได้ทางธุรกิจ (Tax Holidays) โดยคำนวณระยะเวลาที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ดังต่อไปนี้ (Trigger period* + 3 years + priority years**) ■ การได้ลดภาษีเงินได้ทางธุรกิจ (Income Tax Reduction) เหลือร้อยละ 9 เป็นเวลา 5 ปี หลังจากสิ้นสุดช่วงระยะเวลา Tax Holiday
	การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีนำเข้าวัตถุดิบ/เครื่องจักร	<ul style="list-style-type: none"> ■ การยกเว้นภาษีนำเข้าวัตถุดิบ (Raw Material Import Duty Exemption) ■ การยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักร และวัสดุก่อสร้างที่ใช้ในการลงทุนพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ รวมถึงการยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักร และวัสดุก่อสร้างที่ใช้ในการก่อสร้างถนนที่เชื่อมระหว่างตัวเมืองและเขตเศรษฐกิจพิเศษ 	<ul style="list-style-type: none"> ■ การยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักร (Machinery Import Duty Exemption) สำหรับโครงการที่ผลิตสินค้าเพื่อทดแทนการนำเข้า ■ การยกเว้นภาษีนำเข้าวัตถุดิบ (Raw Material Import Duty Exemption)
	การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีจากการส่งออกสินค้า	<ul style="list-style-type: none"> ■ อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่ร้อยละ 0 ในการนำเข้าวัตถุดิบที่ผลิตเพื่อการส่งออก 	-
สิทธิพิเศษด้านอื่น ๆ	การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีในกรณีที่กิจการขาดทุน	<ul style="list-style-type: none"> ■ การยกยอดผลขาดทุนได้เป็นเวลา 5 ปี 	-

หมายเหตุ : * Trigger period คือ ปีแรกที่บริษัทสามารถทำกำไรได้ หรือ 3 ปีนับจากวันที่บริษัทที่ได้รับรายได้ครั้งแรก

** : Priority period คือ ปีแรกที่บริษัทสามารถทำกำไรได้ หรือ 3 ปีนับจากวันที่บริษัทที่ได้รับรายได้ครั้งแรก Priority period คือ ระยะเวลาที่ CDC จะเป็นผู้กำหนด สำหรับการลงทุนแต่ละประเภท

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

แนะนำโครงการ วัตถุประสงค์ และกิจกรรมการเดินทางและการสัมมนา

โอกาสการลงทุนไทยในอาเซียน 8 ประเทศ

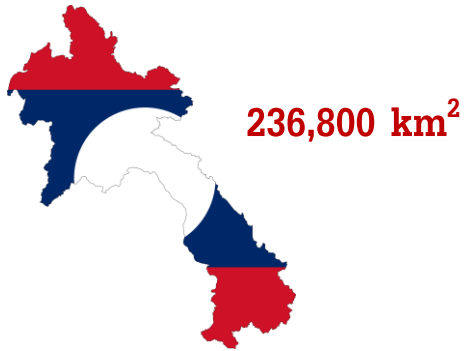
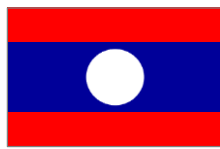
การวิเคราะห์เชิงลึกอุตสาหกรรมและสินค้าที่ไทยมีศักยภาพ

- กัมพูชา
- สปป.ลาว
- เมียนมา
- เวียดนาม
- อินโดนีเซีย
- ฟิลิปปินส์
- มาเลเซีย
- บรูไนฯ

เปรียบเทียบสิทธิประโยชน์และต้นทุนทางธุรกิจในอาเซียน

BOI และการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ

ข้อมูลพื้นฐานของ สปป.ลาว

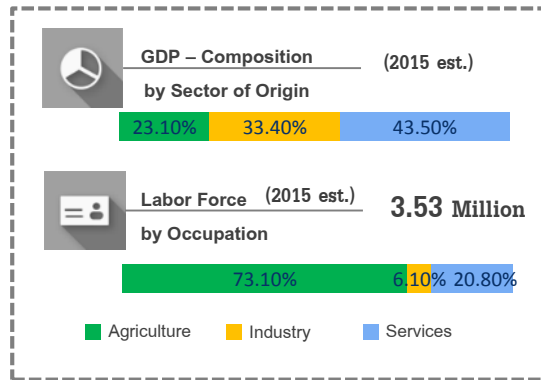
Gross Domestic Product

\$

GDP: \$12.55 billion (2015 est.)
 GDP at PPP: \$37.50 billion (2015 est.)
 Real GDP Growth: 7.5% (2015 est.)
 GDP per Capita (at PPP): \$5,400 (2015 est.)

World Ranking (2015 est.)
 GDP at PPP: **116th**
 GDP per Capita: **163rd** (at PPP)
 Economic Growth*: **13rd**

Kips **LAK** Currency
 Lao Official Language

Unemployment Rate **1.3 %** (2014 est.)

Population **6.91 Million** (2015 est.)

Inflation Rate **1.3 %** (2015 est.)

GCI (2015) **83**
 Doing Business (2016) **134**

Partners

- China
- Thailand
- Vietnam

Trade Statistics

Exports **Imports**

\$3.12 billion (2015 est.) **\$4.91 billion** (2015 est.)

World Exports Ranking **World Imports Ranking**

127th **123rd**

Partners

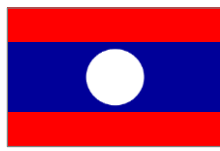
- Thailand
- China
- Vietnam

Products

- Wood Products
- Coffee
- Electricity
- Machinery
- Vehicle
- Consumer Goods

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก CIA Factbook, WTO Trade Profiles, และ World Bank (as of February 2016)

* Rank from Real GDP Growth in 2015

นโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบที่สำคัญ

นโยบายการลงทุนที่สำคัญ

- สปป.ลาว ได้ปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับสภาวะการลงทุนมากขึ้น นั่นคือ กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2552 (Investment Promotion Law 2009) เพื่อให้เอื้อต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมากขึ้น
- ธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ได้แก่ ภาคเกษตรกรรม เหมืองแร่ และภาคการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง
- มีการให้สิทธิประโยชน์ ทางภาษีที่จะได้รับจะแตกต่างกันออกไปตามแต่ละภาคธุรกิจและพื้นที่ เพื่อดึงดูดการลงทุนจากนักลงทุนในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้ ยังมีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zones) และเขตเศรษฐกิจเฉพาะ (Specific Economic Zones)

กฎหมาย-กฎระเบียบที่สำคัญ

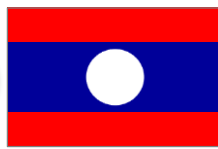
- กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ได้แก่
 - Investment Promotion Law 2009
 - Enterprise Law 2005
 - Labor Law 2006
 - Law on Land 2003
- การลงทุนที่สามารถดำเนินการได้ ได้แก่ (1) การลงทุนในธุรกิจทั่วไป (2) การลงทุนในธุรกิจสัมปทานรัฐ และ (3) การลงทุนในกิจกรรมพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษและเขตเศรษฐกิจเฉพาะ
- รูปแบบธุรกิจที่สามารถดำเนินการได้ ได้แก่ (1) วิชาหกิจส่วนบุคคล/กิจการเจ้าของคนเดียว (2) ห้างหุ้นส่วน และ (3) บริษัทประเภทต่างๆ

ความตกลง การค้าต่างๆ

- สปป.ลาว ได้มีการทำความตกลงการค้าเสรีกับประเทศ/กลุ่มประเทศต่างๆ รวมทั้งสิ้น 6 ฉบับ ได้แก่ ความตกลงกับประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN) และความตกลงที่ทำภายใต้กรอบอาเซียนกับอีก 6 ประเทศใน 5 ฉบับ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย และ ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์
- อยู่ระหว่างการเจรจาอีก 2 ฉบับ (อาเซียน-ฮ่องกง และ RCEP)

อุตสาหกรรมเกษตรและอาหารแปรรูป สปป.ลาว เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่นักลงทุนไทยมีโอกาสการลงทุนใน สปป.ลาว เนื่องจาก สปป.ลาว มีทรัพยากรที่เหมาะสมต่อการเพาะปลูกอย่างมาก หากแต่ยังขาดซึ่งเทคโนโลยี และความชำนาญในการเพาะปลูกและการแปรรูป ขณะเดียวกัน ด้วยความที่ยังมีผู้เข้าไปลงทุนในธุรกิจดังกล่าวใน สปป.ลาว จำนวนไม่มาก ทำให้การแข่งขันทางธุรกิจอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก เมื่อเทียบกับประเทศอื่นในอาเซียน นอกจากนี้ ต้นทุนค่าจ้างและค่าไฟฟ้าใน สปป.ลาว ยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าไทยค่อนข้างมาก ทำให้มีความเหมาะสมต่อการเข้าไปลงทุนในธุรกิจดังกล่าวค่อนข้างมากใน สปป.ลาว โดยเฉพาะการทำไร่เพาะปลูก หรือการทำฟาร์มปศุสัตว์

พื้นที่ที่มีศักยภาพ พื้นที่เป้าหมาย และสินค้า/ธุรกิจที่มีศักยภาพ

- **พื้นที่ที่มีศักยภาพ:** พื้นที่ที่นักลงทุนไทยควรเข้าไปลงทุนทำการเกษตร ปศุสัตว์ รวมถึงการตั้งโรงงานอาหารแปรรูป ได้แก่ แขวงสะหวันนะเขต แขวงจำปาสัก แขวงอัตตะปือ และแขวงคำม่วน ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวสามารถเพาะปลูกข้าว ข้าวโพด กาแฟ อ้อย มันสำปะหลัง และพืชผักผลไม้ต่างๆ ได้เป็นจำนวนมาก และยังเหมาะแก่การจัดตั้งโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตรเหล่านั้น นอกจากนี้ นครหลวงเวียงจันทน์เป็นอีกพื้นที่หนึ่งที่น่าสนใจ เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวมีระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานที่พัฒนามากกว่าพื้นที่อื่นในประเทศ ซึ่งสำคัญต่อโรงงานแปรรูปอย่างมาก โดยเฉพาะการแปรรูปวัตถุดิบที่ต้องอาศัยเครื่องจักร ห้องเย็น และกระแสไฟฟ้าในการผลิต
- **พื้นที่เป้าหมาย:**
 - **แขวงจำปาสัก** – สินค้า/ธุรกิจที่มีศักยภาพ ได้แก่ การเพาะปลูกกาแฟ การตั้งโรงงานแปรรูปกาแฟ การเพาะปลูกผลไม้ การตั้งโรงงานแปรรูปผลไม้ การตั้งโรงงานผลิตปุ๋ย การตั้งโรงงานผลิตชิ้นส่วนและเครื่องมือทางการเกษตร
 - **แขวงอัตตะปือ** – สินค้า/ธุรกิจที่มีศักยภาพ ได้แก่ การเพาะปลูกอ้อย การเพาะปลูกมันสำปะหลัง การตั้งโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตร (น้ำตาล / แป้ง) การปลูกป่า การตั้งโรงงานแปรรูปไม้ (กระดาด ยานไม้ ฯลฯ)

สินค้าที่ไทยมีศักยภาพในการเข้าไปลงทุน

กลุ่มศักยภาพสูง

- ข้าว (ข้าวเจ้า และข้าวเหนียว)
- กาแฟ
- ผลไม้ เช่น มะม่วง มะพร้าว กล้วย ส้ม ขนุน มะขาม ทุเรียน เป็นต้น (ในบางพื้นที่สามารถเพาะปลูกผลไม้เมืองหนาวได้ เช่น องุ่น เมล่อน สตรอเบอร์รี่)
- อ้อย
- มันและมันสำปะหลัง

กลุ่มศักยภาพปานกลาง

- พืชผัก เช่น กระหล่ำปลี กระหล่ำดอก บล็อกโคลี แครอท ผักชี เป็นต้น
- ยางพารา
- ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์
- ปศุสัตว์ เช่น วัวเนื้อ สุกรเนื้อ ไก่ไข่ ไก่เนื้อ เป็นต้น
- ไม้ (ปลูกป่าต้นยูคาลิปตัส และคากาเซีย)
- ดอกไม้สวยงาม

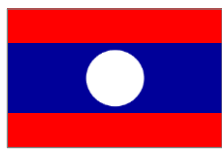
กลุ่มสินค้าศักยภาพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- อุตสาหกรรมสนับสนุน (ปุ๋ย/เครื่องจักรทางการเกษตร)

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

โครงสร้างห่วงโซ่มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารแปรรูป สปป.ลาว

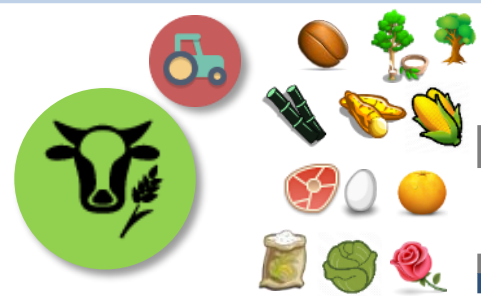

Plantation & Breeding

Production & Processing

Marketing & Export

Structure

Materials

End Products

Import

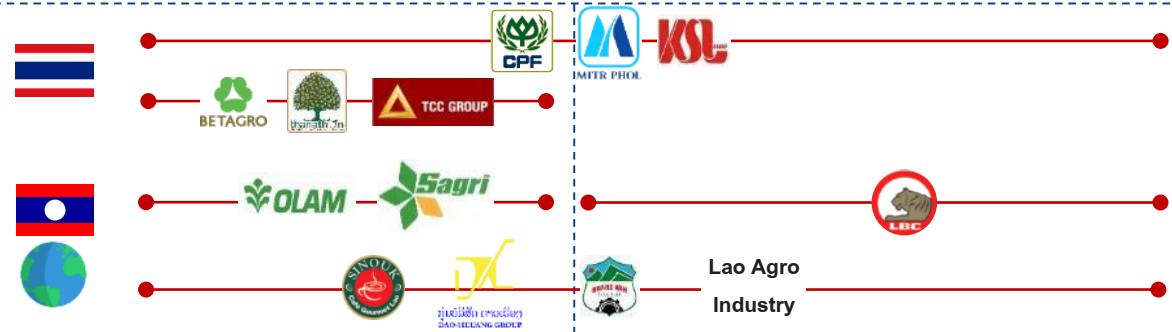
Domestic Sale & Export

- เกษตรกรรายย่อยมีอยู่เป็นจำนวนมาก ถือครองพื้นที่ขนาดไม่ใหญ่มาก เพราะปลูกแบบดั้งเดิม แต่บางส่วนก็เพาะปลูกพืชแบบเชิงพาณิชย์
- ผู้เพาะปลูกขนาดกลางและใหญ่มีจำนวนไม่มาก บางรายเป็นผู้ผลิตและแปรรูปขนาดใหญ่อยู่แล้ว โดยกลุ่มผู้เพาะปลูกเหล่านี้ มักถือครองที่ดิน เทคโนโลยี และเงินทุน
- ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมสนับสนุน เช่น ปุ๋ย เครื่องจักรทางการเกษตร เป็นต้น ยังมีจำนวนน้อย

- โรงงานแปรรูปมีจำนวนไม่มาก โดยนักลงทุนบางส่วนจะริบว้ตฤติบจากเกษตรกรรายย่อยเข้ามาแปรรูป และมีบางส่วนทั้งรับจากเกษตรกรรวมถึงทำไร่เพาะปลูกของตนเอง
 - ตัวอย่างสินค้า – น้ำตาล, กาแฟคั่ว/กาแฟผง, อาหารสัตว์, ผลไม้แปรรูป, แป้งมัน, ไม้แปรรูป, ยางแผ่น/ยาง SBS

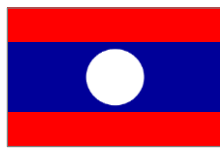
- สินค้าบางส่วนจำหน่ายในประเทศ
 - ผู้บริโภค – เนื้อสัตว์, ไข่, กาแฟ, ผลไม้สด
 - เกษตรกร – สัตว์ปศุสัตว์ (ลูกพันธุ์), อาหารสัตว์, ปุ๋ย, เครื่องจักรทางการเกษตร
- สินค้าบางส่วนส่งออก โดยขนส่งมาไทย/เวียดนาม (ใช้รถบรรทุก) และต่างประเทศ (ขนส่งทางเรือ ผ่านท่าเรือแหลมฉบัง/ดานัง/โฮจิมินห์ หรือทางอากาศ)
 - ตัวอย่างสินค้า – น้ำตาล, กาแฟ, ไม้แปรรูป, ผลไม้แปรรูป
- ยังต้องนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ เพราะผลิตเองไม่ได้

Key Players

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

ขั้นตอนกิจกรรมก่อนการจัดตั้งธุรกิจ ใน สปป.ลาว (Pre-Establishment Process)

ขั้นตอนการเลือกดำเนินธุรกิจ และขออนุมัติการลงทุน

ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจ

พิจารณารูปแบบการลงทุน

- 1 การลงทุนในธุรกิจทั่วไป (General Business)
- 2 การลงทุนในธุรกิจสัมปทานรัฐ (Concession Business)
- 3 การลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ และเขตเศรษฐกิจเฉพาะ (SEZ)

+

พิจารณาประเภทธุรกิจ

- 1) วิสาหกิจส่วนบุคคล/กิจการเจ้าของคนเดียว (Individual Enterprise/Sole Proprietorship)
- 2) ห้างหุ้นส่วน (Partnership)
- 3) บริษัท (Company)

+

พิจารณาเงินลงทุนขั้นต่ำ

บางสาขา มีการกำหนดทุนจดทะเบียนขั้นต่ำไว้

ใช้ระบบประตูเดียว (Single Door)

ขออนุมัติการลงทุน

MPI/DPI เป็นผู้อนุมัติ

ติดต่อกับ MPI/DPI เพื่อปรึกษาหารือ

เตรียมเอกสาร

ยื่นขออนุมัติการลงทุนกับ MPI/DPI

เงินลงทุน > USD 150m

MPI ตัดสินใจเท่านั้น

เงินลงทุน ≤ USD 150m

SEZ Administrative Committee เป็นผู้อนุมัติ

ติดต่อกับ MPI เพื่อปรึกษาหารือ

เตรียมเอกสาร

ยื่นขออนุมัติกับ MPI

ประสานงานให้ SEZ Administrative Committee ตัดสินใจ

ได้รับการอนุมัติ

1

การจัดตั้งธุรกิจทั่วไป

จองชื่อและจดทะเบียนธุรกิจ

ลงทะเบียนชื่อบริษัท

จดทะเบียนการชำระภาษี

ยื่นขออนุมัติป้ายชื่อบริษัท

จดทะเบียนการค้า

จัดตั้งธุรกิจ

ขั้นตอนอื่นๆ

- จัดทำสัญญาเช่าที่ดิน
- จัดจ้างลูกจ้าง
- ลงทะเบียนลูกจ้างเข้าระบบประกันสังคม

2

การจัดตั้งธุรกิจสัมปทาน

เซ็นสัญญาสัมปทาน

วางเงินประกันสัมปทาน (บางสาขา)

ขอสัมปทานที่ดิน

จัดตั้งธุรกิจ

ขั้นตอนอื่นๆ

- จัดจ้างลูกจ้าง
- ลงทะเบียนลูกจ้างเข้าระบบประกันสังคม

3

การจัดตั้งธุรกิจในเขต SEZ

ติดต่อกับผู้พัฒนา SEZ

ขอเช่าที่ดิน และชำระค่าเช่า

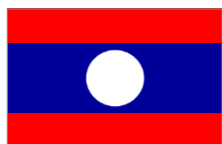
จัดตั้งธุรกิจ

ขั้นตอนอื่นๆ

- ขอใบรับรองจัดสร้างโรงงาน
- ขอใบอนุญาตนำเข้า-ส่งออก
- ขอใบอนุญาตจัดจ้างแรงงาน

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

ขั้นตอนกิจกรรมหลังการจัดตั้งธุรกิจ ตลอดจนการออกจากธุรกิจใน สปป.ลาว

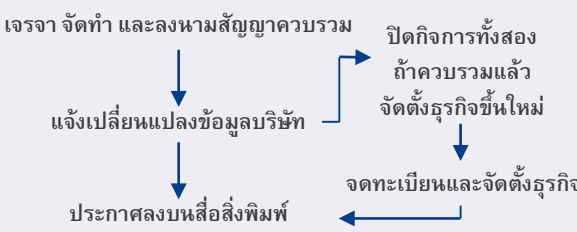
(Post-Establishment and Exit Process)

ขั้นตอนกิจกรรมหลังการจัดตั้งธุรกิจ (Post-Establishment Process)

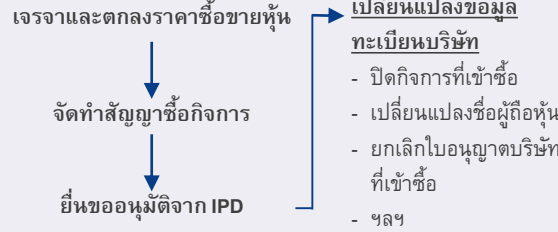
การรายงานผลการดำเนินกิจการของบริษัท

เมื่อครบไตรมาส จะต้องรายงานผลการดำเนินกิจการกับ MPI หรือ DPI ประจำแขวง

การควบรวมกิจการ

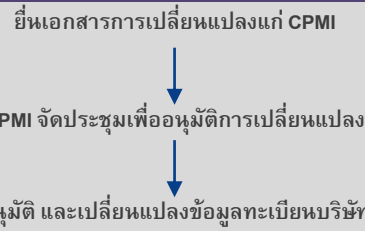

การเข้าซื้อกิจการ

การเปลี่ยนแปลงข้อมูลทะเบียนบริษัท

การเปลี่ยนแปลงข้อมูลทะเบียนบริษัท ต้องดำเนินการเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสถานะต่าง ๆ อาทิ ชื่อของบริษัท ชื่อของผู้ถือหุ้น ชื่อของผู้บริหาร ฯลฯ การแยกบริษัท การควบรวมบริษัท การต่อใบรับรอง (License) หรือการปิดกิจการ

ขอรับสิทธิประโยชน์ทางภาษี

เฉพาะการลงทุนใน SEZ นักลงทุนสามารถยื่นขอรับสิทธิประโยชน์การลงทุนและภาษีจาก SEZ Administrative Committee

ขั้นตอนกิจกรรมการออกจากธุรกิจ (Exit Process)

การปิดกิจการ

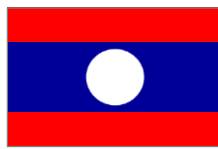
ติดต่อถอนชื่อในทะเบียนธุรกิจกับ IPD หรือ CPMI ***

แจ้งปิด (ยุบ) กิจการ และแจ้งเปลี่ยนแปลงข้อมูลทะเบียนบริษัทกับ IPD

ส่งมอบใบทะเบียนวิสาหกิจคืนแก่ IPD ภายใน 10 วันทำการ นับจากที่ถอนชื่อธุรกิจออกจากทะเบียนธุรกิจ

* กรณีห้างหุ้นส่วน หรือธุรกิจ JV จำต้องได้รับความเห็นชอบจากหุ้นส่วนทุกฝ่ายก่อน จึงจะดำเนินการปิดกิจการได้
 ** กรณีบริษัทคงค้างหนี้กับเจ้าหนี้ เช่น ธนาคาร จำต้องดำเนินการตามกฎหมายเพื่อชำระหนี้สินจนหมดก่อน

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

ขาดแคลนแรงงานในประเทศ เนื่องจากแรงงานใน สปป.ลาว มีจำนวนไม่มาก นอกจากนี้ การจัดจ้างแรงงานต่างชาติมาทดแทนยังจำกัดด้วยสัดส่วนตามที่กฎหมายกำหนด

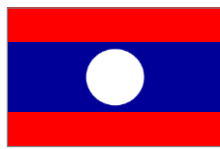
ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรจำกัด และมีปริมาณไม่คงที่ ขึ้นกับช่วงเวลาและสภาพดินฟ้าอากาศ

โครงสร้างด้านชลประทานยังอยู่ระหว่างการพัฒนา ทั้งนี้ การเพาะปลูกยังต้องพึ่งพาการใช้แหล่งน้ำทางธรรมชาติ (น้ำบ่อ/น้ำบาดาล/น้ำจากลำธารหรือแม่น้ำ)

การใช้สิทธิประโยชน์ GSP หรือ FTA ในทางปฏิบัติอาจทำได้ยาก เนื่องจากถูกกีดกันจากประเทศผู้นำเข้าผ่านการดำเนินการมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษี (NTM)

รูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย

การลงทุนเพาะปลูกพืชผลทางการเกษตร (Farming) เพื่อการจำหน่ายในประเทศ/ส่งออก

เนื่องด้วยเกษตรกรส่วนใหญ่ยังคงเพาะปลูกเพื่อใช้บริโภคในครัวเรือน ส่งผลทำให้ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรใน สปป.ลาว มีปริมาณไม่สูงมาก และพืชผลบางชนิด ยังมีปริมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการของโรงงานแปรรูป จึงเป็นโอกาสสำหรับนักลงทุนไทยที่จะเข้าไปทำไร่เพาะปลูก เพื่อจำหน่ายป้อนให้กับโรงงานผลิต/แปรรูปใน สปป.ลาว นอกจากนี้ การผลิตเพื่อส่งออกกลับมายังไทย (หรือส่งออกไปจำหน่ายในประเทศอื่นๆ) ยังทำได้เช่นกัน

การลงทุนจัดตั้งโรงงานผลิต/แปรรูปพืชผลทางการเกษตร

การเข้าไปลงทุนในรูปแบบนี้ต้องดำเนินการลงทุนควบคู่กันประหว่าง (1) การจัดตั้งโรงงานการผลิต โดยรับผลผลิตจากชาวบ้านผ่านการทำ Contract Farming และ (2) การทำฟาร์ม/ไร่เพาะปลูกของบริษัทเอง เพื่อเป็นวัตถุดิบให้กับโรงงาน โดยอาจจัดจ้างแรงงานมาเพาะปลูก และอาศัยเงินทุน เครื่องมือ เครื่องจักร และเทคโนโลยี/ความชำนาญในการเพาะปลูกของบริษัทในการเพาะปลูก

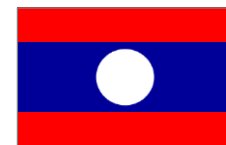
การลงทุนทำฟาร์มปศุสัตว์ (ไก่/หมู/วัว)

สปป.ลาว มีพื้นที่กว้างขวางที่เหมาะสมกับการทำปศุสัตว์ แต่ไม่ค่อยมีนักลงทุนเข้าไปลงทุน โดยอาจเข้าไปลงทุนทำฟาร์มปศุสัตว์ และแปรรูปเพื่อส่งออก แต่การจำหน่ายในประเทศ ขณะนี้ ความต้องการในประเทศยังไม่สูงมากนัก และมีผู้ผลิตรายใหญ่ที่เข้าไปทำตลาดในลักษณะดังกล่าวแล้ว เช่น C.P. BETAGRO เป็นต้น

ประเด็นสำคัญอื่น ๆ

- ต้นทุนในส่วนอื่นๆ และค่าครองชีพใน สปป.ลาว ค่อนข้างสูง เนื่องจาก สปป.ลาว ไม่สามารถผลิตสินค้าได้หลากหลายนัก จึงต้องมีการนำเข้าค่อนข้างมาก
- สินค้าที่ผลิตจากไทยได้รับความนิยมมาก ใน สปป.ลาว เนื่องจากมีความเชื่อมั่นใน เทคโนโลยีการผลิต คุณภาพ ความสะอาด และความปลอดภัยของสินค้าจาก ไทย
- อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับอื่นๆ ที่ น่าสนใจ เช่น เครื่องจักรทางการเกษตร ปู๋ย ห้างแช่เย็น/แช่แข็ง บรรจุภัณฑ์ (Packaging) ขนส่งและกระจายสินค้า รวมถึงอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อาทิ การผลิตเอทานอล ถ่าน/ฟืน กระดาษ เป็นต้น

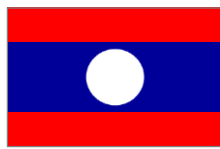
Cost of Doing Business ใน สปป.ลาว

ต้นทุนต่าง ๆ	รายละเอียด
 ต้นทุนค่าขนส่ง	<ul style="list-style-type: none"> อัตราค่าขนส่งทางอากาศภายในประเทศ – ขึ้นกับน้ำหนักและระยะทาง (เช่น 100-500 กก. เฉลี่ย 3,070 กีบต่อ กก. / 500 กก. ขึ้นไป เฉลี่ย 2,617 กีบต่อ กก.) อัตราค่าขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ – ขึ้นกับน้ำหนักและระยะทาง (เช่น 500-1,000 กก. เฉลี่ย 27,720 กีบต่อ กก. / 1,000 กก. ขึ้นไป เฉลี่ย 26,320 กีบต่อ กก.) อัตราค่าขนส่งตู้คอนเทนเนอร์ – ไปไทย ตู้ 20 ฟุต อยู่ที่ 10.8 ล้านบาท และตู้ 40 ฟุต อยู่ที่ 11.2 ล้านบาท / ไปญี่ปุ่น ตู้ 20 ฟุต เฉลี่ยอยู่ที่ 14.3 ล้านบาท และตู้ 40 ฟุต เฉลี่ยอยู่ที่ 16.7 ล้านบาท / ไปสหรัฐ ตู้ 20 ฟุต เฉลี่ยอยู่ที่ 31.0 ล้านบาท และตู้ 40 ฟุต เฉลี่ยอยู่ที่ 33.8 ล้านบาท / ไปสหภาพยุโรป* ตู้ 20 ฟุต เฉลี่ยอยู่ที่ 18.9 ล้านบาท และตู้ 40 ฟุต เฉลี่ยอยู่ที่ 26.0 ล้านบาท (หมายเหตุ: * ค่าเฉลี่ยการขนส่งไปฝรั่งเศส เยอรมนี อังกฤษ และสเปน)
 ต้นทุนค่าก่อสร้าง	<ul style="list-style-type: none"> ค่าเอกสารใบอนุญาตก่อสร้าง: 20,000 กีบ ค่าธรรมเนียมการยื่นขออนุญาตก่อสร้าง: 100,000 กีบ ค่าธรรมเนียมการขอรับใบอนุญาตก่อสร้าง: 320,000 กีบ ค่าธรรมเนียมการขอติดตั้งระบบน้ำประปา: 3,000,000 กีบ
 ต้นทุนค่าเช่า สำนักงานที่ดิน	<ul style="list-style-type: none"> อัตราค่าเช่าสำนักงาน Grade A: 120,000 – 400,000 กีบ/ตารางเมตร/เดือน อัตราค่าเช่าสำนักงาน Grade B: 40,000 – 120,000 กีบ/ตารางเมตร/เดือน อัตราค่าเช่าที่ดินในเขตเศรษฐกิจพิเศษ: 304 – 352 กีบ/ตารางเมตร/เดือน
 ต้นทุนค่าสาธารณูปโภค	<ul style="list-style-type: none"> อัตราค่าไฟฟ้า: ที่อยู่อาศัย (ไม่เกิน 150 kwh) 348-414 กีบต่อ kwh / โรงงานผลิต 649-764 กีบต่อ kwh / ธุรกิจบริการและชลประทาน 439-516 กีบต่อ kwh / ธุรกิจบริการ และธุรกิจด้านกระแสไฟฟ้า 720-1,079 กีบต่อ kwh อัตราค่าน้ำประปา: ที่อยู่อาศัย (ไม่เกิน 50 ลูกบาศก์เมตร) 1,379-2,440 กีบต่อลูกบาศก์เมตร / ร้านค้า โรงแรม ร้านอาหาร โรงงาน (อัตราคงที่) 2,971 กีบต่อลูกบาศก์เมตร
 ต้นทุนค่าจ้าง	<ul style="list-style-type: none"> อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ: 900,000 กีบต่อคนต่อเดือน อัตราค่าจ้างทั่วไป: ผู้จัดการ 900,000 – 18,000,000 กีบต่อคนต่อเดือน / ผู้เชี่ยวชาญ 900,000 – 8,000,000 กีบต่อคนต่อเดือน / แรงงานทั่วไป 900,000 – 3,000,000 กีบต่อคนต่อเดือน อัตราค่าจ้างล่วงเวลา: ล่วงเวลาในวันทำงาน 1.5 – 2 เท่า / ทำงานในวันหยุดหรือสุดสัปดาห์ 2.5 – 3.5 เท่า
 ต้นทุนทางภาษี	<ul style="list-style-type: none"> Profit Tax: 24% (ยกเว้นธุรกิจการผลิต นำเข้า หรือจัดจำหน่ายบุหรี่และยาสูบ 26%) Personal Income Tax: 0-24% (เก็บอัตราภาษีแบบขั้นบันได ตามรายได้ของบุคคลธรรมดา) VAT: 10% (ยกเว้นสินค้า/บริการในกลุ่มสินค้าเกษตรที่ไม่ได้แปรรูป ธุรกิจการศึกษา ธุรกิจบริการทางการแพทย์ เงินกู้ ประกันสุขภาพและประกันชีวิต) Excise Tax: น้ำมันเชื้อเพลิง 5-25% / เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 50-70% / เครื่องดื่มอัดลม หรือเครื่องดื่มซูก้า 5-10% / ยาสูบ 60% / เครื่องสำอาง 20%

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจากแหล่งข้อมูล

สิทธิประโยชน์ทางการลงทุนใน สปป.ลาว

Investment Incentives		ลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ/เขตเศรษฐกิจจำเพาะ	ลงทุนนอกเขต SEZs
สิทธิพิเศษทางภาษี	การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีรายได้นิติบุคคล (Tax Holiday/Relief)	<ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษี 2-10 ปี โดยเริ่มนับจากปีที่ได้รับกำไรจากการประกอบกิจการ ลดหย่อน 8% หรือ 10% ขึ้นอยู่กับประเภทกิจการ 	<ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีสูงสุด 10 ปี ขึ้นอยู่กับเขตที่ตั้งโรงงาน และประเภทธุรกิจตามที่รัฐบาลกำหนด ได้รับการลดหย่อนไม่เกิน 24% ยกเว้นภาษีกำไรในปีถัดไป หากนำกำไรที่ได้จากการดำเนินธุรกิจไปลงทุนเพื่อขยายกิจการ (Reinvestment)
	การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีนำเข้าวัตถุดิบ/เครื่องจักร	<ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีนำเข้าสำหรับการนำเข้าวัตถุดิบ/เครื่องจักรในการผลิต 	<ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีนำเข้าวัตถุดิบ/เครื่องจักร ที่ไม่สามารถผลิตได้ในประเทศ หรือผลิตได้แต่ไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้ผลิต (ส่วนวัตถุดิบอื่นๆ รวมถึงน้ำมันเชื้อเพลิงไม่ได้รับการยกเว้น (3%-40%))
	การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีจากการส่งออกสินค้า	<ul style="list-style-type: none"> ลดหย่อนภาษีส่งออก สำหรับผลิตภัณฑ์ทั่วไปเพื่อการส่งออก เว้นแต่การส่งออกทรัพยากรธรรมชาติ 	<ul style="list-style-type: none"> ลดหย่อนภาษีส่งออก สำหรับผลิตภัณฑ์ทั่วไปเพื่อการส่งออก เว้นแต่การส่งออกทรัพยากรธรรมชาติ
สิทธิพิเศษด้านที่ดิน	ระยะเวลาในการเช่า	<ul style="list-style-type: none"> ระยะเวลา 30-50 ปี ตามแต่ที่ได้รับสัมปทาน (อาจขยายระยะเวลาตามการตกลงกับรัฐบาล สูงสุด 99 ปี) 	<ul style="list-style-type: none"> ระยะเวลา 30-50 ปี ตามแต่ที่ได้รับสัมปทาน (อาจขยายระยะเวลาตามการตกลงกับรัฐบาล สูงสุด 99 ปี)
สิทธิพิเศษด้านอื่น ๆ	การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีในกรณีที่กิจการขาดทุน	<ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีสูงสุด 3 ปี ติดต่อกัน 	<ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีสูงสุด 3 ปี ติดต่อกัน

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

แนะนำโครงการ วัตถุประสงค์ และกิจกรรมการเดินทางและการสัมมนา

โอกาสการลงทุนไทยในอาเซียน 8 ประเทศ

การวิเคราะห์เชิงลึกอุตสาหกรรมและสินค้าที่ไทยมีศักยภาพ

- กัมพูชา
- สปป.ลาว
- **เมียนมา**
- เวียดนาม
- อินโดนีเซีย
- ฟิลิปปินส์
- มาเลเซีย
- บรูไนฯ

เปรียบเทียบสิทธิประโยชน์และต้นทุนทางธุรกิจในอาเซียน

BOI และการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ

ข้อมูลพื้นฐานของเมียนมา

676,578 km²

Kyats **MMK** Currency

Burmese National Language

Nay Pyi Taw Capital City

Religions
Buddhist (89.0%)

Gross Domestic Product

GDP: \$65.78 billion (2015 est.)

GDP at PPP: \$267.7 billion (2015 est.)

Real GDP Growth: 8.5% (2015 est.)

GDP per Capita (at PPP): \$5,200 (2015 est.)

World Ranking (2015 est.)

GDP at PPP: **58th**

GDP per Capita: **165th**
(at PPP)

Economic Growth*: **7th**

GDP – Composition (2015 est.)
by Sector of Origin

Labor Force (2015 est.) **36.18 Million**
by Occupation

■ Agriculture ■ Industry ■ Services

Unemployment Rate

5.0 % (2015 est.)

Population

56.32 Million
(2015 est.)

Inflation Rate

9.2 %
(2015 est.)

GCI **131**
(2015)

Doing Business **167**
(2016)

Partners

- China
- Thailand
- India

Products

- Natural Gas
- Wood Products
- Foodstuffs

Trade Statistics

Exports

\$9.75 billion (2015 est.)

World Exports Ranking

90th

Imports

\$12.64 billion (2015 est.)

World Imports Ranking

89th

Partners

- China
- Thailand
- Singapore

Products

- Fabric
- Petroleum Products
- Fertilizer

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก CIA Factbook, WTO Trade Profiles, และ World Bank (as of February 2016)

* Rank from Real GDP Growth in 2015

นโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบ และความตกลงการค้าที่สำคัญของเมียนมา

นโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบที่สำคัญ

นโยบายการลงทุนที่สำคัญ

- เมียนมาได้ดำเนินนโยบายเพื่อปฏิรูปประเทศสู่ความเป็นประชาธิปไตยในปี พ.ศ. 2553 ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวได้ส่งผลให้นานาประเทศที่เคยคว่ำบาตรประเทศเมียนมา ยกเลิกการดำเนินการดังกล่าว จากนั้น เมียนมาได้ออกมาตรการเพื่อเปิดเสรีเศรษฐกิจมากขึ้น รวมถึงทบทวนแก้ไขกฎหมายกฎระเบียบของประเทศ เพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุน รวมถึงการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ
- ธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ได้แก่ อุตสาหกรรมที่พึ่งพาแรงงาน อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร และการจัดสร้างโครงสร้างพื้นฐาน
- มีการให้สิทธิประโยชน์แก่นักลงทุนต่างชาติ โดยเฉพาะสิทธิประโยชน์ด้านภาษี ทั้งการลดหย่อนภาษีบางประเภท และการยกเว้นภาษีทางธุรกิจที่สำคัญ นอกจากนี้ การเข้าไปลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ก็จะได้รับสิทธิประโยชน์ที่เพิ่มขึ้นจากการลงทุนนอกเขตเศรษฐกิจพิเศษ

กฎหมาย-กฎระเบียบที่สำคัญ

- กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ได้แก่
 - Investment Law 2015
 - Foreign Investment Law 2012
 - Companies Law 1914
 - Law on Land 2003
 - Employment and Skill Development Law 2013
 - Social Security Law 2012
 - Factory Act 1951
 - Minimum Wage Law 2013
- กำลังอยู่ระหว่างการผ่านร่าง / บังคับใช้กฎหมายหลายฉบับ เช่น Draft Company Law หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแรงงาน เป็นต้น
- การลงทุนที่สามารถดำเนินการได้ ได้แก่ (1) การลงทุนในธุรกิจต่างชาติ (2) การลงทุนในธุรกิจร่วมทุน (JV) (3) การลงทุนภายใต้สัญญาร่วมทุน และ (4) การลงทุนในกิจการอื่นๆ เช่น สัมปทาน เป็นต้น
- รูปแบบธุรกิจที่สามารถดำเนินการได้ ได้แก่ (1) ห้างหุ้นส่วน (2) บริษัทจำกัด (3) สาขา/สำนักงานตัวแทน และ (4) องค์กรธุรกิจและองค์กรไม่แสวงหากำไร

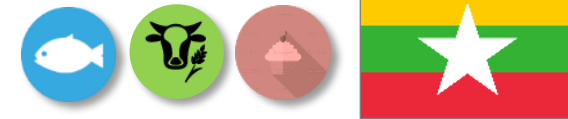
ความตกลง การค้าต่างๆ

- เมียนมาได้มีการทำความตกลงการค้าเสรีกับประเทศ/กลุ่มประเทศต่างๆ รวมทั้งสิ้น 6 ฉบับ ได้แก่ ความตกลงกับประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN) และความตกลงที่ทำภายใต้กรอบอาเซียนกับอีก 6 ประเทศใน 5 ฉบับ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย และ ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ นอกจากนี้ ยังเจรจาความตกลงในกรอบ BIMSTEC
- อยู่ระหว่างการเจรจาอีก 2 ฉบับ (อาเซียน-ฮ่องกง และ RCEP)

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

ภาพรวมอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารแปรรูปเมียนมา

อุตสาหกรรมเกษตรและอาหารแปรรูป สปป.ลาว เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่นักลงทุนไทยมีโอกาสการลงทุนในเมียนมา เนื่องจากเมียนมามีทรัพยากรที่เหมาะสมต่อการเพาะปลูกอย่างมาก ทั้งที่ดินทางการเกษตรที่อุดมสมบูรณ์ แหล่งน้ำทางธรรมชาติที่ใช้ในการเพาะปลูก หรือแรงงานจำนวนมาก และค่าจ้างแรงงานในประเทศไม่สูง นอกจากนี้ เมียนมายังมีทรัพยากรที่มีศักยภาพต่อการเลี้ยงสัตว์หรือการทำประมงอีกด้วย ในส่วนของการจัดตั้งโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตร ปศุสัตว์ หรือประมง ก็มีนักลงทุนเข้าไปลงทุนบ้างแล้วและเป็นโอกาสอันดีสำหรับนักลงทุนไทยในการเข้าไปลงทุนในธุรกิจดังกล่าวในเมียนมา

พื้นที่ที่มีศักยภาพ พื้นที่เป้าหมาย และสินค้า/ธุรกิจที่มีศักยภาพ

- **พื้นที่ที่มีศักยภาพ:** พื้นที่ที่นักลงทุนไทยควรเข้าไปลงทุนทำการเกษตร ปศุสัตว์ รวมถึงการตั้งโรงงานอาหารแปรรูป ได้แก่ (1) พื้นที่ราบลุ่มทางตอนกลางของประเทศ (บริเวณเมืองย่างกุ้ง และเมืองพะโค) ซึ่งเป็นแหล่งเพาะปลูกข้าวสำคัญของประเทศ และสามารถทำการกสิกรรมได้หลากหลาย (2) พื้นที่ราบสลับกับที่ราบสูงทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือและทิศตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศ เช่น ในบริเวณที่ราบสูงฉาน (Shan Plateau) เป็นต้น ซึ่งมีความเหมาะสมต่อการเพาะปลูกพืชผักและผลไม้ชนิดต่างๆ และ (3) พื้นที่ทางตอนกลางไปจนถึงตอนเหนือของประเทศ ซึ่งสามารถทั้งทำการเกษตรหรือปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี
- **พื้นที่เป้าหมาย:**
 - **มันทะเลย์** – สินค้า/ธุรกิจที่มีศักยภาพ ได้แก่ การเพาะปลูกข้าว/ข้าวสาลี การเพาะปลูกมันสำปะหลัง การเพาะปลูกผลไม้ (มะม่วง ส้ม กล้วย ฯลฯ) การแปรรูปผลไม้ การเพาะปลูกพืชผัก การทำฟาร์มปศุสัตว์ (วัวนม) การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากนม
 - **เมาะละแม่ง** – สินค้า/ธุรกิจที่มีศักยภาพ ได้แก่ การเพาะปลูกข้าว การเพาะปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และการทำฟาร์มปศุสัตว์ (วัวเนื้อ/สุกร)
 - **ตองอู** – สินค้า/ธุรกิจที่มีศักยภาพ ได้แก่ การเพาะปลูกข้าว/ข้าวสาลี การเพาะปลูกอ้อย การเพาะปลูกยางพารา

สินค้าที่ไทยมีศักยภาพในการเข้าไปลงทุน

กลุ่มศักยภาพสูง

- ข้าว (ข้าวเจ้า และข้าวเหนียว)
- ผลไม้ เช่น มะม่วง กล้วย เป็นต้น (ในบางพื้นที่สามารถเพาะปลูกผลไม้เมืองหนาวได้ เช่น องุ่น แดงหวาน เมล่อน/แคนตาลูป)
- อ้อย
- มันสำปะหลัง
- พืชตระกูลถั่ว (ถั่วชนิดต่างๆ เม็ดมะม่วงหิมพานต์)

ใบชา

กลุ่มศักยภาพปานกลาง

- ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์
- ปศุสัตว์ เช่น วัวเนื้อ วัวนม สุกร ไก่ไข่ ไก่เนื้อ เป็นต้น
- ยางพารา

กลุ่มสินค้าอื่นที่เกี่ยวข้องและมีศักยภาพ

- ฟาร์มเพาะพันธุ์สัตว์น้ำจืด และประมงน้ำเค็ม
- ไม้แปรรูป
- อุตสาหกรรมสนับสนุน (ปุ๋ย/เครื่องจักรทางการเกษตร)

โครงสร้างห่วงโซ่มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารแปรรูปเมียนมา

Structure

Materials

End Products

Import

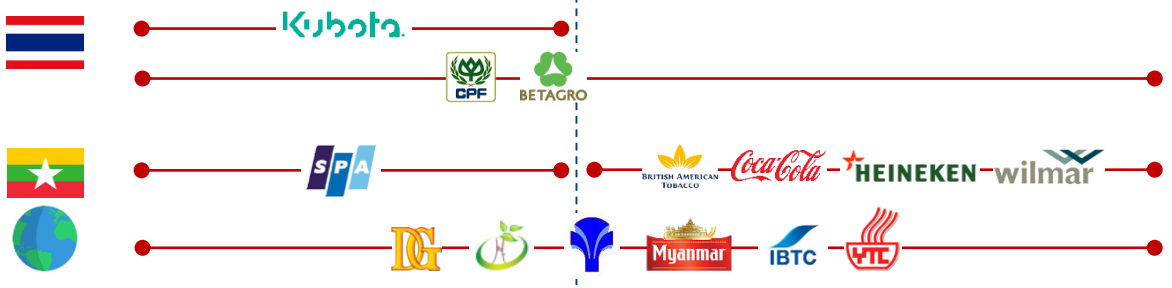
Domestic Sale & Export

- เกษตรกรรายย่อยมีอยู่เป็นจำนวนมาก ส่วนหนึ่งทำกิจกรรม/ปศุสัตว์/ประมงเพื่อใช้ในครัวเรือน และส่วนหนึ่งทำในเชิงพาณิชย์เพื่อขายให้กับพ่อค้าคนกลาง/โรงงานแปรรูป
- ผู้เพาะปลูกขนาดกลางและใหญ่มีจำนวนไม่มาก หลายรายเป็นผู้ผลิตแปรรูปขนาดใหญ่ที่มালงทุนเอง โดยสินค้าจากกลุ่มผู้เพาะปลูกถูกส่งออก/ส่งไปโรงงานแปรรูปต่อไป
- ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมสนับสนุน มีจำนวนน้อย แต่ก็มีผู้ประกอบการท้องถิ่นรายใหญ่ที่ลงทุนในภาคส่วนนี้อยู่บ้าง รวมถึงผู้ประกอบการต่างชาติที่เข้ามาเป็นตัวแทนจำหน่ายนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ

- โรงงานแปรรูปมีจำนวนไม่มาก โดยนักลงทุนส่วนใหญ่จะรับวัตถุดิบจากเกษตรกรรายย่อยเข้ามาแปรรูป และมีส่วนทั้งรับจากเกษตรกรรายย่อย และลงทุนทำไร่เพาะปลูกของตนเองด้วย
 - สินค้าแปรรูปหลัก - อาหารสัตว์, น้ำตาล, อาหารแปรรูป, อาหารทะเลแปรรูป
 - สินค้าแปรรูปรอง - อาหารทะเลแปรรูป, ผลไม้แปรรูป, แป้งมัน, ไม้แปรรูป, ยางแปรรูป, ชาแปรรูป, น้ำมันพืช, เครื่องดื่มแอลกอฮอล์, ยาสูบ, ฯลฯ

- สินค้าบางส่วนจำหน่ายในประเทศ
 - ผู้บริโภค - เนื้อสัตว์, ไข่, กาแฟ, ผัก/ผลไม้สด
 - เกษตรกร - สัตว์ปศุสัตว์ (ลูกพันธุ์), อาหารสัตว์, ปุ๋ย, เครื่องจักรทางการเกษตร
- สินค้าบางส่วนส่งออก โดยขนส่งมาไทย อินเดีย หรือจีน (ใช้รถบรรทุก) และต่างประเทศ (ขนส่งทางเรือ)
 - สินค้าส่งออกหลัก - ข้าว, พืชตระกูลถั่ว, สัตว์น้ำ, น้ำตาล
- ยังต้องนำเข้าสินค้าอาหารและเครื่องดีมจากต่างประเทศอยู่หลายชนิด เพราะผลิตในประเทศไม่ได้/ไม่พอ

Key Players

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

ขั้นตอนกิจกรรมก่อนการจัดตั้งธุรกิจใหม่ในเมียนมา (Pre-Establishment Process)

ขั้นตอนการเลือกดำเนินธุรกิจ

พิจารณารูปแบบการลงทุน

- 1) การลงทุนในกิจการที่ชาวต่างชาติเป็นเจ้าของทั้งหมด (Wholly Foreign-Owned Enterprise)
- 2) การลงทุนในกิจการร่วมทุน (JV)
- 3) การเลือกลงทุนภายใต้สัญญาร่วม (Mutual Contract) กับหน่วยงานภาครัฐเมียนมา
- 4) การลงทุนในกิจการอื่นๆ

+

พิจารณาประเภทธุรกิจ

- 1) กิจการที่ชาวต่างชาติเป็นเจ้าของคนเดียว
- 2) ห้างหุ้นส่วน
- 3) บริษัทจำกัด
- 4) สาขา
- 5) สำนักงานตัวแทน
- 6) องค์กรธุรกิจ และองค์กรไม่แสวงหากำไร

+

พิจารณาเงินลงทุนขั้นต่ำ

ภาคอุตสาหกรรมการผลิต: 150,000 USD
ภาคบริการ: 50,000 USD

ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจ

1

การตรวจสอบชื่อและจองชื่อ

ตรวจสอบและจองชื่อบริษัทกับ DICA ได้ที่ Companies Registration Office (CRO) หรือผ่านระบบออนไลน์ของ DICA

ระยะเวลา: 1 วันทำการ

ค่าใช้จ่าย: ระบบออนไลน์ ไม่เสียค่าใช้จ่าย
ไม่ผ่านระบบออนไลน์ 1,000 จ๊าด

2

การขอรับใบจดทะเบียนธุรกิจ

ยื่นขอรับใบจดทะเบียนธุรกิจกับ CRO หรือผ่านระบบออนไลน์ของ DICA

ระยะเวลา: 1 วันทำการ

ค่าใช้จ่าย: ขั้นต่ำ 5,100 จ๊าด

3

การจดทะเบียนธุรกิจ

ยื่นจดทะเบียนธุรกิจกับ CRO และนำเอกสารข้อบังคับของบริษัทมาประทับตราที่ศูนย์ One Stop Service ของ DICA

ระยะเวลา: 3 วันทำการ

ค่าใช้จ่าย: ค่าประทับตรา 60,000 จ๊าด

ค่าธรรมเนียม 1,000,000 จ๊าด

4

การเปิดบัญชีบริษัทและการวางเงินลงทุนขั้นต่ำ

DICA จะออกจดหมายรับรองการจดทะเบียนธุรกิจ (Conditions Letter) ให้แก่ผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการสามารถนำจดหมายดังกล่าวมายื่นแก่ธนาคารพาณิชย์ เพื่อดำเนินการเปิดบัญชี

ระยะเวลา: 1 วันทำการ

เงินลงทุนขั้นต่ำ: ภาคอุตสาหกรรมการผลิต: 150,000 USD

ภาคบริการ: 50,000 USD

5

การยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบการถาวร และใบอนุญาตทำการค้าถาวรกับ DICA

ระยะเวลา: 1 วันทำการ (ไม่นับเวลาที่ยื่นขอใบรับรองที่ตั้งบริษัท)
ค่าใช้จ่าย: ไม่เสียค่าใช้จ่าย

6

การจดทะเบียนการชำระภาษี

ยื่นจดทะเบียนการชำระภาษี (Commercial Tax Registration) กับ Township Internal Revenue Department Office ซึ่งต้องดำเนินการดังกล่าวก่อนประกอบธุรกิจ 30 วัน

ระยะเวลา: 1 วันทำการ

ค่าใช้จ่าย: ไม่เสียค่าใช้จ่าย

เริ่มต้นธุรกิจ

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

ขั้นตอนกิจกรรมหลังการจัดตั้งธุรกิจ ตลอดจนการออกจากธุรกิจในเมียนมา

(Post-Establishment and Exit Process)

ขั้นตอนกิจกรรมหลังการจัดตั้งธุรกิจ (Post-Establishment Process)

การขอรับสิทธิประโยชน์ทางภาษี

ผู้ประกอบการที่ได้รับการอนุมัติโครงการลงทุน หรือได้ MIC Permit จะสามารถขอใช้สิทธิประโยชน์กับหน่วยงาน MIC ได้โดยตรง โดย MIC จะส่งเอกสารต่อไปยังหน่วยงาน MoFR พิจารณาการขอรับสิทธิประโยชน์ของนักลงทุนต่อไป

การโอนย้ายหุ้น

จัดทำหนังสือแจ้งการโอนหุ้น

ดำเนินการขออนุมัติจาก
หน่วยงาน MIC

ยื่นใบคำขอการโอนหุ้น พร้อมใบรับรอง
จาก MIC ให้กับหน่วยงาน DICA ต่อไป

ชำระอากรแสตมป์ให้กับ
หน่วยงาน Internal Revenue
Department (2.50% ของมูลค่า
หุ้นที่ทำการโอนย้าย)

แจ้งการโอนย้ายหุ้นให้แก่
CRO ใน 21 วันทำการ

เอกสารสำคัญ:

- หนังสือนำ
- หนังสือการลงมติของคณะกรรมการบริหาร
- รายชื่อผู้ถือหุ้น และรายชื่อกรรมการบริษัท (แบบฟอร์ม 6 และ 26)
- เอกสารการโอนหุ้น (แบบฟอร์ม 6 และ 7)
- จดหมายรับรองการเสียภาษี
- สำเนาใบอนุญาตการลงทุนจาก MIC
- หนังสือมอบอำนาจให้แก่นักกฎหมาย หากนักลงทุนไม่สามารถมาดำเนินการด้วยตนเอง

ขั้นตอนกิจกรรมการออกจากธุรกิจ (Exit Process)

การปิดกิจการ

บริษัทลงความเห็นชอบให้ออกจากธุรกิจ

ดำเนินการยื่นเรื่องกับ MIC

ดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลการปิด
บริษัทสู่สาธารณะ

เอกสารสำคัญ:

- หนังสือนำที่แจ้งเหตุผลของการออกจากธุรกิจ
- หนังสือลงมติของคณะกรรมการบริษัท
- จดหมายรับรองการเสียภาษี
- สำเนาใบอนุญาตการลงทุนจาก MIC
- หนังสือมอบอำนาจให้แก่นักกฎหมาย หากนักลงทุนไม่สามารถมาดำเนินการด้วยตนเอง

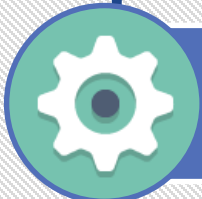
ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

ปัญหาขาดแคลนอุตสาหกรรมสนับสนุนในประเทศ อาทิ อุตสาหกรรมห้องเย็น/ห้องแช่ อุตสาหกรรมบรรจุหีบห่อ ฯลฯ

ข้อจำกัดจากโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคซึ่งยังอยู่ระหว่างการพัฒนา สร้างต้นทุนและเป็นอุปสรรคในการประกอบการ

ข้อจำกัดในตัวเลือกการเข้าไปลงทุน โดยมักจำเป็นต้องเข้าไปร่วมทุนกับผู้ประกอบการท้องถิ่น เนื่องจากที่ดินถูกจับจองหมดแล้ว/ต้องอาศัยความชำนาญในพื้นที่ หรือความเป็นผู้ประกอบการชาวเมียนมาเพื่อได้รับสิทธิต่างๆ

ปัญหาขาดแคลนแรงงานในบางพื้นที่ เนื่องจากแรงงานย้ายไปทำงานต่างพื้นที่/ต่างประเทศ

รูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย

การลงทุนเพาะปลูกพืชผลทางการเกษตร (Farming) เพื่อการส่งออก

ทรัพยากรทางการเกษตรที่อุดมสมบูรณ์ ส่งผลทำให้เมียนมามีความเหมาะสมต่อการเข้าไปลงทุนในกิจกรรมการเกษตร โดยนักลงทุนไทยอาจเลือกเข้าไปร่วมทุนกับผู้ประกอบการท้องถิ่นที่มีพื้นที่ และให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคการเพาะปลูก ซึ่งเป็นทรัพยากรที่ผู้ประกอบการไทยมีความชำนาญสูง ตลอดจนด้านเงินทุน และเครื่องจักรทางการเกษตร นอกจากนี้ อาจเข้าไปในรูปแบบของการทำ Contract Farming กับเกษตรกรรายย่อย เพื่อรับผลผลิตมาส่งออก โดยเฉพาะส่งกลับมาแปรรูปในประเทศไทยที่มีโรงงานแปรรูปตั้งอยู่ และมีโครงสร้างพื้นฐานรองรับที่ดีกว่า

การลงทุนจัดตั้งโรงงานผลิต/แปรรูปพืชผลทางการเกษตร

การเข้าไปลงทุนในรูปแบบนี้ต้องดำเนินการลงทุนควบคู่กันไประหว่าง (1) การจัดตั้งโรงงานการผลิต โดยรับผลผลิตจากชาวบ้านผ่านการทำ Contract Farming และ (2) การทำฟาร์ม/ไร่เพาะปลูกของบริษัทเอง เพื่อเป็นวัตถุดิบให้กับโรงงาน โดยอาจจัดจ้างแรงงานมาเพาะปลูก และอาศัยเงินทุน เครื่องมือ เครื่องจักร และเทคโนโลยี/ความชำนาญในการเพาะปลูกของบริษัทในการเพาะปลูก

การลงทุนในอุตสาหกรรมสนับสนุนภาคการเกษตร/ปศุสัตว์

อาหารสัตว์ ปุ๋ย ตลอดจนเครื่องมือและเครื่องจักรทางการเกษตร ต่างเป็นปัจจัยการผลิตที่เกษตรกรเมียนมายังขาดแคลนอยู่มาก ดังนั้น จึงเป็นโอกาสที่ผู้ประกอบการจะเข้ามาจำหน่ายสินค้าดังกล่าวในเมียนมา และ/หรือจัดตั้งศูนย์ให้บริการซ่อมบำรุง (กรณีเครื่องจักรสินค้าเกษตร) ในเมียนมา นอกจากนี้ อาจเข้ามาจัดตั้งโรงงานผลิต (ปุ๋ย/อาหารสัตว์) เพื่อจำหน่ายตลาดในประเทศได้เช่นกัน ซึ่งยังมีโอกาสอีกมากสำหรับอุตสาหกรรมสนับสนุนภาคการเกษตร/ปศุสัตว์

ประเด็นสำคัญอื่น ๆ

- อุตสาหกรรมที่มีได้กล่าวถึงในที่นี้คือ อุตสาหกรรมประมงและสัตว์น้ำแปรรูป (รวมถึงการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ) ซึ่งเป็นอีกภาคส่วนหนึ่งที่เมียนมามีศักยภาพ และผู้ประกอบการไทยก็มีโอกาสในการเข้าไปลงทุน หากแต่ต้องพิจารณาถึงความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน (ไฟฟ้า และ ถนน) และอุตสาหกรรมสนับสนุน (ห้องแช่/ห้องเย็น) ประกอบการตัดสินใจด้วย
- ข้อจำกัดด้านที่ดิน ซึ่งชาวต่างชาติไม่สามารถถือครองได้ ทำให้นักลงทุนต่างชาติจำเป็นต้องเข้าไปลงทุนในรูปแบบของการร่วมทุนกับผู้ประกอบการท้องถิ่นเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะกับการเข้าไปลงทุนในเขตอุตสาหกรรมที่มักมีผู้ประกอบการท้องถิ่นเข้าไปจับจองพื้นที่อย่างรวดเร็ว

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

Cost of Doing Business ในเมียนมา

ต้นทุนต่าง ๆ	รายละเอียด
 ต้นทุนค่าขนส่ง	<ul style="list-style-type: none"> อัตราค่าขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ – ขึ้นกับน้ำหนัก ระยะทาง และประเภทสินค้า (เช่น ไปไทย 50-100 กก. เฉลี่ย 600-1,400 ดอลลาร์สหรัฐ หรือ 100-250 กก. เฉลี่ย 1,400-3,500 ดอลลาร์สหรัฐ) อัตราค่าขนส่งตู้คอนเทนเนอร์ (จากท่าเรือย่างกุ้ง) – ไปไทย ตู้ 20 ฟุต เฉลี่ย 700-800 ดอลลาร์สหรัฐ และตู้ 40 ฟุต เฉลี่ย 1,000-1,200 ดอลลาร์สหรัฐ (ขึ้นกับประเภทสินค้า)
 ต้นทุนค่าก่อสร้าง	<ul style="list-style-type: none"> ค่าเอกสารใบอนุญาตก่อสร้าง: 13,000 จ๊าด ค่าธรรมเนียมการยื่นขอรับใบอนุญาตก่อสร้าง: 500,000 จ๊าด ค่าธรรมเนียมการขอติดตั้งระบบน้ำประปา: 1,600,000 จ๊าด
 ต้นทุนค่าเช่าสำนักงาน/ที่ดิน	<ul style="list-style-type: none"> อัตราค่าเช่าสำนักงานใจกลางกรุงย่างกุ้ง : 43 ดอลลาร์สหรัฐ/ตารางเมตร/เดือน อัตราค่าเช่าสำนักงานพื้นที่โดยรอบกรุงย่างกุ้ง : 25 ดอลลาร์สหรัฐ/ตารางเมตร/เดือน อัตราค่าเช่าโรงงานในเขตอุตสาหกรรม (บางแห่ง) : <ul style="list-style-type: none"> Hlaing Tharyar : 2.2 ดอลลาร์สหรัฐ/ตารางเมตร/เดือน South Dragon : 1.67 ดอลลาร์สหรัฐ/ตารางเมตร/เดือน Shwe Pyi Thar : 2.2 ดอลลาร์สหรัฐ/ตารางเมตร/เดือน
 ต้นทุนค่าสาธารณูปโภค	<ul style="list-style-type: none"> อัตราค่าไฟฟ้า: <ul style="list-style-type: none"> ชาวเมียนมา : ที่อยู่อาศัย 0.038 ดอลลาร์สหรัฐต่อ kwh / ผู้ประกอบการ 0.12 ดอลลาร์สหรัฐต่อ kwh ชาวต่างชาติ : ที่อยู่อาศัย 0.083 ดอลลาร์สหรัฐต่อ kwh / ผู้ประกอบการ 0.12 ดอลลาร์สหรัฐต่อ kwh อัตราค่าบริการใช้ไฟฟ้า <ul style="list-style-type: none"> ชาวเมียนมา : ที่อยู่อาศัย 1.10 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน / ผู้ประกอบการ 3.33-5.55 ดอลลาร์ต่อเดือน ชาวต่างชาติ : ที่อยู่อาศัย 1.00 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน / ผู้ประกอบการ 10.00 ดอลลาร์ต่อเดือน อัตราค่าน้ำประปา: ท่วไป 0.44 ดอลลาร์สหรัฐต่อลูกบาศก์เมตร / ผู้ประกอบการ 0.88 ดอลลาร์สหรัฐต่อลูกบาศก์เมตร
 ต้นทุนค่าจ้าง	<ul style="list-style-type: none"> อัตราค่าจ้างทั่วไป: แรงงาน Unskilled 60-320 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน / พนักงานทั่วไป 120-500 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน / พนักงานสายอาชีพ 250-600 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน / ผู้จัดการ 580-1,250 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน / ผู้บริหาร 800-2,500 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน
 ต้นทุนทางภาษี	<ul style="list-style-type: none"> Corporate Income Tax: 25% (ยกเว้นกำไรจากการขายสินทรัพย์ (Capital gain tax) อยู่ที่ 10%) Personal Income Tax: 0-25% (เก็บอัตราภาษีแบบขั้นบันได ตามรายได้ของบุคคลธรรมดา) VAT: 10% (ยกเว้นสินค้า/บริการในกลุ่มสินค้าเกษตรที่ไม่ได้แปรรูป ธุรกิจการศึกษา ธุรกิจบริการทางการแพทย์ เงินกู้ ประกันสุขภาพและประกันชีวิต) Commercial Tax: น้ำมันเชื้อเพลิง 8-10% / เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 50-60% / ยาสูบ 120% / ัญญาณณ์และเครื่องประดับ 5-15% / ไม้เนื้อแข็งหรือไม้สัก 25%

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจากแหล่งข้อมูล

สิทธิประโยชน์ทางการลงทุนในเมียนมา

Investment Incentives		Dawei SEZ	Thilawa SEZ	Kyaukpyu SEZ	การลงทุนนอกเขต SEZ
สิทธิพิเศษทางภาษี	การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีรายได้นิติบุคคล (Tax Holiday/Relief)	<ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีรายได้นิติบุคคล 7 ปีแรก ลดหย่อนภาษีรายได้นิติบุคคล 50% ใน 5 ปีถัดมา ลดหย่อนภาษีรายได้นิติบุคคล 50% ใน 35 ปีถัดมาอีก หากนำกำไรมาลงทุน (Profit reinvestment) 			<ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีรายได้นิติบุคคล 5 ปีแรก
	การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีนำเข้าวัตถุดิบ/เครื่องจักร	<ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีนำเข้าสำหรับการนำเข้าวัตถุดิบ/เครื่องจักรในการผลิต 			<ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีนำเข้าสำหรับการนำเข้าวัตถุดิบ/เครื่องจักรในการผลิต ใน 3 ปีแรก/ในช่วงที่กำลังก่อสร้าง
	การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีจากการส่งออกสินค้า	<ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษี 7 ปีแรก ลดหย่อนภาษี 50% ใน 5 ปีถัดมา 			<ul style="list-style-type: none"> ลดหย่อนภาษี 50%
สิทธิพิเศษด้านที่ดิน	ระยะเวลาในการเช่า	<ul style="list-style-type: none"> ระยะเวลา 50 ปี และขอขยายได้อีกสูงสุด 25 ปี (รวมเป็น 75 ปี) 			<ul style="list-style-type: none"> ระยะเวลา 50 ปี และขอขยายได้อีกสูงสุด 20 ปี (10 ปี 2 ครั้ง) (รวมเป็น 70 ปี)
สิทธิพิเศษด้านอื่น ๆ	การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีในกรณีที่เกิดการขาดทุน	<ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีสูงสุด 5 ปี ติดต่อกัน 			<ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีสูงสุด 3 ปี ติดต่อกัน

แนะนำโครงการ วัตถุประสงค์ และกิจกรรมการเดินทางและการสัมมนา

โอกาสการลงทุนไทยในอาเซียน 8 ประเทศ

การวิเคราะห์เชิงลึกอุตสาหกรรมและสินค้าที่ไทยมีศักยภาพ

- กัมพูชา
- สปป.ลาว
- เมียนมา
- เวียดนาม
- อินโดนีเซีย
- ฟิลิปปินส์
- มาเลเซีย
- บรูไนฯ

เปรียบเทียบสิทธิประโยชน์และต้นทุนทางธุรกิจในอาเซียน

BOI และการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ

ข้อมูลพื้นฐานของเวียดนาม

331,210 km²

Dong

VND Currency

Vietnamese

Official Language

Hanoi

Capital City

Religions
None (80.8%)

Buddhist (9.3%)

Catholic (6.7%)

Gross Domestic Product

GDP: \$198.8 billion (2015 est.)

GDP at PPP: \$551.3 billion (2015 est.)

Real GDP Growth: 6.5% (2015 est.)

GDP per Capita (at PPP): \$6,100 (2015 est.)

World Ranking (2015 est.)

GDP at PPP: **36th**

GDP per Capita: **159th**
(at PPP)

Economic Growth*: **23rd**

GDP – Composition (2015 est.)
by Sector of Origin

Labor Force (2015 est.) **54.93 Million**
by Occupation

■ Agriculture ■ Industry ■ Services

Unemployment Rate

3.0 % (2015 est.)

Population

94.35 Million
(2015 est.)

Inflation Rate

0.9 %
(2015 est.)

GCI (2015) **56**

Doing Business (2016) **90**

Partners

- USA
- China
- Japan

Products

- Clothing
- Electronics
- Foodstuffs

Trade Statistics

Exports

\$158.7 billion (2015 est.)

World Exports Ranking

28th

Imports

\$150.4 billion (2015 est.)

World Imports Ranking

29th

Partners

- China
- South Korea
- Japan

Products

- Machinery
- Petroleum Products
- Steel Products

นโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบ และความตกลงการค้าที่สำคัญของเวียดนาม

นโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบที่สำคัญ

นโยบายการลงทุนที่สำคัญ

- ปี 2529 รัฐบาลเวียดนามได้ประกาศนโยบาย Doi Moi เพื่อปฏิรูปเศรษฐกิจและโครงสร้างต่างๆ ในประเทศ และยังเปิดเสรีทางเศรษฐกิจและการลงทุน ส่งผลทำให้เกิดการค้าและการลงทุน และเกิดการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว
- เพื่อรักษาความสามารถทางการแข่งขันให้ยั่งยืน พร้อมกับรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ นับตั้งแต่ปี 2556 รัฐบาลเวียดนามได้ปรับโครงสร้างของภาคการผลิตและการเงินใหม่อีกครั้ง โดยออกแผนแม่บทการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ 2556-2563 แผนดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าทิศทางต่อไปในอนาคตของเวียดนามจะมุ่งไปสู่การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการส่งออกและควบคุมการนำเข้า การปรับโครงสร้างระบบการเงินในประเทศ ไปจนถึงการพัฒนาภาคการผลิตและบริการโดยนำเอาเทคโนโลยีขั้นสูง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาประยุกต์ใช้
- ธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ได้แก่ ธุรกิจที่ใช้เทคโนโลยีการผลิตขั้นสูง ธุรกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และธุรกิจพลังงานทดแทน

กฎหมาย-กฎระเบียบที่สำคัญ

- กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ได้แก่
 - Law on Investment 2014
 - Law on Enterprise 2014
 - Law on Labour 2013
 - Law on Land 2013
- การลงทุนที่สามารถดำเนินการได้ ได้แก่ (1) การลงทุนในธุรกิจต่างชาติ (2) การลงทุนในกิจการร่วมทุน (3) การลงทุนในธุรกิจที่ต้องทำสัญญาร่วมลงทุน และ (4) การลงทุนในธุรกิจอื่นๆ
- รูปแบบธุรกิจที่สามารถดำเนินการได้ ได้แก่ (1) ธุรกิจในครัวเรือน (2) กิจการเจ้าของคนเดียว (3) ห้างหุ้นส่วนจำกัด (4) บริษัทจำกัด (5) บริษัทถือหุ้น และ (6) ธุรกิจรูปแบบอื่นๆ เช่น สำนักงานตัวแทน หรือสาขา เป็นต้น

ความตกลง การค้าต่างๆ

- เวียดนามมีการทำความตกลงกับประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN) (รวมถึงกรอบความตกลงอาเซียนกับ 6 ประเทศ อันได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย และออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ นอกจากนี้ ยังมีการทำความตกลงพหุภาคีกับญี่ปุ่น และซีลี
- เวียดนามได้เข้าร่วมกรอบความตกลง TPP
- อยู่ระหว่างการเจรจาหลายฉบับ ได้แก่ อาเซียน-ฮ่องกง / RCEP / เวียดนาม-EU / เวียดนาม-EFTA / เวียดนาม-รัสเซีย-เบลารุส-คาซัคสถาน / เวียดนาม-เกาหลีใต้

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มเวียดนาม เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่นักลงทุนไทยมีโอกาสรลงทุนในเวียดนาม เนื่องจากเวียดนามเป็นฐานการผลิตเพื่อส่งออกไปยังตลาดสำคัญหลายตลาดทั้งสหรัฐอเมริกา ยุโรป หรือญี่ปุ่น ทั้งนี้ เสื้อผ้าสำเร็จรูป เสื้อกีฬา รองเท้ากีฬา และรองเท้าแฟชั่น เป็นสินค้าที่มีศักยภาพในอุตสาหกรรมของเวียดนาม ซึ่งปัจจัยในประเทศ ทั้งจำนวนแรงงาน อัตราค่าจ้าง การสนับสนุนจากภาครัฐ ตลอดจนการเกาะกลุ่มแบบคลัสเตอร์ของผู้ประกอบการในประเทศ ทำให้เวียดนามมีความน่าดึงดูดสำหรับการเข้าไปจัดตั้งโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้าชนิดต่างๆ หรือเสื้อกีฬารวมถึงการจัดตั้งโรงงานผลิตรองเท้ากีฬาและรองเท้าแฟชั่นอีกด้วย นอกจากนี้ การเข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอก็มีโอกาสมากเช่นกัน เนื่องจากมีความต้องการวัตถุดิบสิ่งทอในประเทศอยู่อีกมาก

พื้นที่ที่มีศักยภาพ พื้นที่เป้าหมาย และสินค้า/ธุรกิจที่มีศักยภาพ

- **พื้นที่ที่มีศักยภาพ:** พื้นที่ที่นักลงทุนไทยควรเข้าไปลงทุนจัดตั้งโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้า หรือเครื่องนุ่งห่มในเวียดนาม ได้แก่ (1) พื้นที่ทางตอนใต้ของประเทศบริเวณนครโฮจิมินห์และเมืองโดยรอบ (2) พื้นที่ทางตอนกลางของประเทศบริเวณเมืองดานังและเมืองเว้ และ (3) พื้นที่ทางตอนเหนือของประเทศบริเวณกรุงฮานอย เมืองไฮฟอง และเมืองโดยรอบ
- **พื้นที่เป้าหมาย:**
 - นครโฮจิมินห์ – เป็นแหล่งคลัสเตอร์เครื่องนุ่งห่มสำคัญของเวียดนาม โดยมีโรงงานสิ่งทอและโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้าและชุดกีฬาจำนวนมากตั้งอยู่ในพื้นที่แห่งนี้ ทั้งนี้ ก็เนื่องจากเป็นแหล่งแรงงานจำนวนมาก และมีโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคที่เพียงพอ นอกจากนี้ ยังอยู่ไม่ห่างจากท่าเรือโฮจิมินห์ ซึ่งถูกใช้เพื่อการส่งออกสินค้าไปยังตลาดต่างประเทศ

สินค้าที่ไทยมีศักยภาพในการเข้าไปลงทุน

กลุ่มศักยภาพสูง

- เสื้อผ้าใส่ทำงาน (เสื้อเชิ้ตชาย/หญิง และกางเกงใส่ทำงาน)
- เสื้อผ้าแฟชั่น (เสื้อยืด และกางเกงยีนส์)
- เสื้อผ้ากันหนาว (เสื้อโอเวอร์โค้ด เสื้อผ้าร่ม)
- ชุดนอนเด็ก
- เสื้อผ้ากีฬา (เสื้อกีฬา และกางเกงกีฬา)

กลุ่มศักยภาพปานกลาง

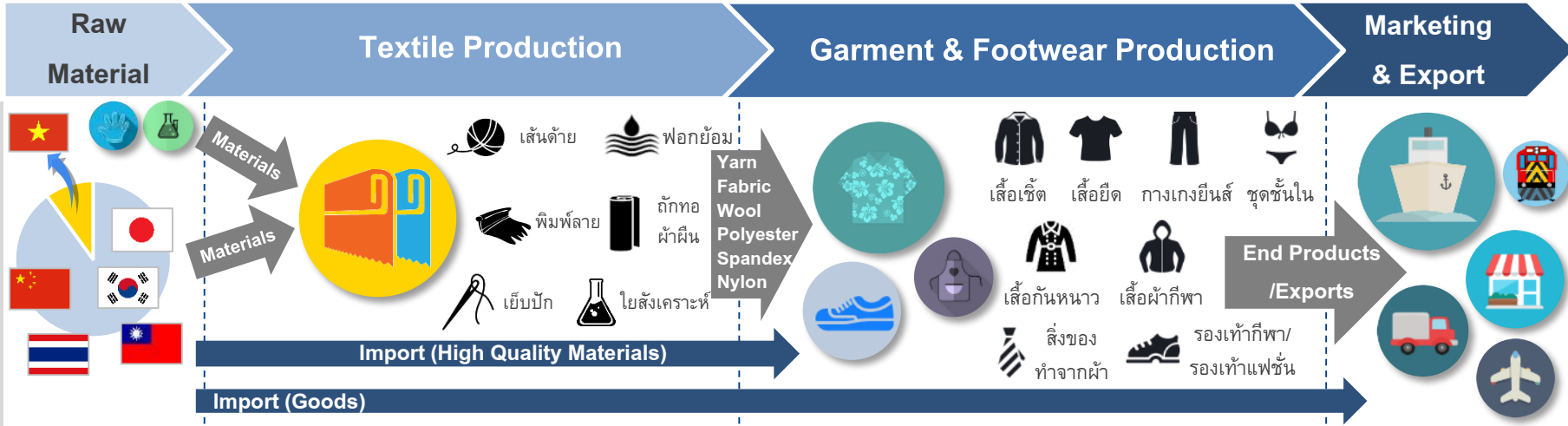
- ชุดชั้นใน (ชาย/หญิง)
- รองเท้ากีฬา และรองเท้าแฟชั่น (รองเท้าผ้าใบ)
- เครื่องนุ่งห่มหรือสิ่งของที่ทำจากผ้า (เนกไท กระเป๋าผ้า หมวก ฯลฯ)

กลุ่มสินค้าอื่นที่เกี่ยวข้องและมีศักยภาพ

- ผ้าทอ ผ้าฝ้าย

โครงสร้างห่วงโซ่มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมสิ่งทอและอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มเวียดนาม

Structure

มีการนำเข้าฝ้ายจากต่างประเทศ บางส่วนเพื่อใช้ผลิตเส้นใย เช่นเดียวกับวัตถุดิบบางชนิด เช่น สารเคมีฟอกย้อม

- กลุ่มผู้ผลิตเส้นด้าย/เส้นใยมีอยู่จำนวนน้อย และต้องนำเข้าจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก
- กลุ่มผู้ประกอบการฟอกย้อม พิมพ์ลาย และถักทอผ้าฝ้ายมีอยู่จำนวนน้อย ยังขาดเทคโนโลยีการผลิต ทำให้สินค้าที่ผลิตได้มีคุณภาพไม่สูงมาก ส่วนสินค้าคุณภาพสูงต้องนำเข้าจากต่างประเทศ

- กลุ่มผู้ผลิตตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปมีอยู่เป็นจำนวนมาก (ทั้งผู้ประกอบการท้องถิ่นและต่างชาติ) ส่วนใหญ่เป็นการรับจ้างตัดแบบ CMT เพื่อการส่งออก และจำหน่ายในประเทศส่วนน้อย
- กลุ่มผู้ผลิตผลิตรองเท้า / เสื้อผ้ากีฬา มีอยู่จำนวนมาก มีทั้งการผลิตแบบ OEM เพื่อส่งออก และจำหน่ายในประเทศส่วนน้อย
- กลุ่มผู้ผลิตตัดเย็บชุดชั้นใน/สิ่งของทำจากผ้ามีอยู่จำนวนน้อย

- สินค้าส่วนน้อยขายในประเทศ ตามตลาดนัด ร้านค้า หรือห้าง มีทั้งสินค้าแท้และสินค้าที่ลอกเลียนแบบ
- สินค้าส่วนใหญ่ส่งออก โดยขนส่งทางเรือเป็นหลัก

Key Players

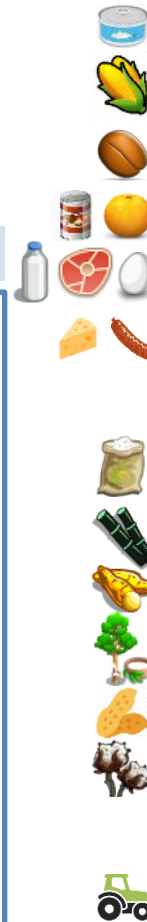
ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

อุตสาหกรรมเกษตรและอาหารแปรรูปเวียดนาม เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่นักลงทุนไทยมีโอกาส เนื่องจากเวียดนามมีทรัพยากรที่เหมาะสมต่อการทำเกษตร ปศุสัตว์ และประมง ขณะเดียวกันแรงงานในประเทศก็มีอยู่เป็นจำนวนมาก และอัตราค่าจ้างไม่สูงมาก นอกจากนี้ ตลาดในประเทศยังมีความต้องการสูงมาก เนื่องด้วยการขยายตัวของเศรษฐกิจและกำลังซื้อภายในประเทศ โดยกิจกรรมที่น่าสนใจและนักลงทุนไทยมีศักยภาพที่จะเข้าไปแข่งขันในเวียดนาม ได้แก่ การแปรรูปสินค้า โดยการจัดตั้งโรงงานแปรรูป และรับวัตถุดิบจากเกษตรกร/ชาวประมง มาแปรรูปก่อนส่งออกไปตลาดต่างประเทศ และ/หรือจำหน่ายในตลาดเวียดนาม

พื้นที่ที่มีศักยภาพ พื้นที่เป้าหมาย และสินค้า/ธุรกิจที่มีศักยภาพ

- **พื้นที่ที่มีศักยภาพ:** พื้นที่ที่นักลงทุนไทยควรเข้าไปลงทุนจัดตั้งโรงงานแปรรูป ขึ้นอยู่กับวัตถุดิบที่ต้องนำมาผลิต แต่โดยภาพรวม พื้นที่เพาะปลูกสำคัญของเวียดนามอยู่บริเวณทางตอนใต้ของประเทศบริเวณ Mekong Delta ซึ่งในพื้นที่ดังกล่าวยังเป็นพื้นที่สำหรับการทำฟาร์มปศุสัตว์ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการทำประมงอีกด้วย ดังนั้น พื้นที่ที่มีศักยภาพในการเข้าไปจัดตั้งโรงงานแปรรูป จึงได้แก่ (1) พื้นที่ทางตอนใต้ของประเทศ ได้แก่ จังหวัดเกิ่นแธว และจังหวัดกา เม่า (2) พื้นที่จังหวัดโดยรอบนครโฮจิมินห์ ได้แก่ จังหวัดดองไน บินห์ดวุง และลองอัน ส่วนพื้นที่อื่นๆ ที่สามารถเข้าไปลงทุนได้เช่นกัน ได้แก่ พื้นที่ทางตอนกลางของประเทศ (จังหวัดดานัง และจังหวัดกวางนัม) และพื้นที่ทางตอนเหนือของประเทศ (กรุงฮานอย เมืองไฮฟอง และเมืองโตยรอป)
- **พื้นที่เป้าหมาย:**
 - จังหวัดเกิ่นแธว – เป็นแหล่งเพาะปลูกและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ/ประมงน้ำจืดขนาดใหญ่ในพื้นที่ Mekong Delta ทั้งนี้ จังหวัดดังกล่าวมีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์ และมีท่าเลยุทธศาสตร์ตั้งอยู่ศูนย์กลางของ Mekong Delta ทำให้สามารถขนส่งสินค้าไปจำหน่าย และ/หรือรับวัตถุดิบจากจังหวัดข้างเคียงมาแปรรูปได้โดยง่าย รวมถึงสะดวกต่อการขนส่งสินค้า (ทางรถบรรทุก) ไปยังนครโฮจิมินห์ซึ่งเป็นตลาดขนาดใหญ่ นอกจากนี้ ในจังหวัด ยังมีท่าเรือขนส่งที่สามารถขนถ่ายสินค้าไปยังท่าเรือที่โฮจิมินห์เพื่อการส่งออกต่อไปได้เช่นกัน

สินค้าที่ไทยมีศักยภาพในการเข้าไปลงทุน

กลุ่มศักยภาพสูง

- อาหารทะเลแปรรูป
- ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์
- กาแฟ
- ผลไม้และผลไม้แปรรูป
- ปศุสัตว์ เช่น สุกร ไก่ไข่ ไก่เนื้อ วัวนม เป็นต้น
- อาหารแปรรูป เช่น ผลิตภัณฑ์จากเนื้อหมู เนื้อไก่ นม เป็นต้น

กลุ่มศักยภาพปานกลาง

- ข้าว
- อ้อยและน้ำตาล
- มันสำปะหลัง
- ยางพารา
- พืชตระกูลถั่ว
- ฝ้าย

กลุ่มสินค้าศักยภาพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

- อุตสาหกรรมสนับสนุน (ปุ๋ย/เครื่องจักรทางการเกษตร/อาหารสัตว์)

โครงสร้างห่วงโซ่มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารแปรรูปเวียดนาม

Structure

- เกษตรกรรายย่อย** มีอยู่เป็นจำนวนมาก ส่วนหนึ่งทำกิจกรรม/ปศุสัตว์/ประมงเพื่อใช้ในครัวเรือน และส่วนหนึ่งทำในรูปแบบเชิงพาณิชย์เพื่อขายสินค้าให้กับพ่อค้าคนกลาง หรือโรงงานแปรรูป
- ผู้เพาะปลูกขนาดกลางและใหญ่** มีจำนวนไม่มาก หลายรายเป็นผู้ผลิตแปรรูปขนาดใหญ่ที่มาลงทุนเอง โดยสินค้าจากกลุ่มผู้เพาะปลูกจะถูกส่งออก/ส่งไปโรงงานแปรรูปต่อไป
- ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมสนับสนุน** เช่น ปุ๋ย เครื่องจักรทางการเกษตร อาหารสัตว์/อาหารปลา เป็นต้น ยังมีจำนวนน้อย
- โรงงานแปรรูป** มีจำนวนค่อนข้างมาก ตั้งแต่โรงงานขนาดเล็ก ไปจนถึงขนาดใหญ่ เป็นการลงทุนของทั้งผู้ประกอบการท้องถิ่นและต่างชาติ โดยใช้วัตถุดิบจากที่รับมาจากเกษตรกร/ผู้เพาะปลูก รวมถึงจากไร่/ฟาร์มของตน (การขนวัตถุดิบมายังโรงงานอาจขนผ่านถนน (รถบรรทุก) หรือแม่น้ำ (เรือขนส่ง)) ทั้งนี้ มีทั้งผู้ผลิตที่เน้นส่งออก เน้นจำหน่ายตลาดในประเทศ และทั้งสองอย่างควบคู่กัน
- สินค้าที่จำหน่ายในประเทศ** ขนส่งโดยอ้ายรถบรรทุก หรือรถไฟ หรือเรือขนส่ง (ขึ้นกับประเภทสินค้า)
- สินค้าที่ส่งออก** มักถูกขนโดยใช้รถบรรทุกไปยังท่าเรือที่ใกล้ที่สุดก่อนส่งออกต่อ (กรณีที่เป็นท่าเรือขนาดเล็ก/ท่าเรือริมแม่น้ำ จะลำเลียงมาเปลี่ยนถ่ายที่ท่าเรือขนาดใหญ่/ท่าเรือน้ำลึกก่อนส่งออก) แต่กรณีส่งไปประเทศเพื่อนบ้านอาจใช้รถบรรทุกเป็นหลัก

Key Players

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

ขั้นตอนกิจกรรมก่อนการจัดตั้งธุรกิจในประเทศไทย (Pre-Establishment Process)

ขั้นตอนการเลือกดำเนินธุรกิจ

ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจ

พิจารณารูปแบบการลงทุน

- 1) การลงทุนในกิจการที่ชาวต่างชาติเป็นเจ้าของทั้งหมด (Wholly Foreign-Owned Enterprise)
- 2) การลงทุนในกิจการร่วมทุน (JV)
- 3) การลงทุนในกิจการที่ทำสัญญาร่วมลงทุนธุรกิจ (BCC)
- 4) การลงทุนในกิจการอื่นๆ

+

พิจารณารูปแบบธุรกิจ

- 1) ธุรกิจครัวเรือน (Household Business)
- 2) กิจการเจ้าของคนเดียว (Private Enterprise)
- 3) ห้างหุ้นส่วนจำกัด (Partnership)
- 4) บริษัทจำกัด (Limited Liability Company)
- 5) บริษัทถือหุ้น (Shareholding Company/Joint Stock Company)

+

พิจารณาเงินลงทุนขั้นต่ำ

มิได้มีข้อกำหนด แต่จำนวนเงินลงทุนจะส่งผลต่อการได้รับสิทธิประโยชน์สำหรับการลงทุนในบางสาขา

1

การจดทะเบียนการลงทุน

กรณีลงทุนนอกเขตอุตสาหกรรม
ยื่นจดกับ DPI หรือ Provincial People's Committee
กรณีลงทุนในเขตอุตสาหกรรม
ยื่นจดกับ Provincial Industrial Zone Management Authority/Economic Zone Management Authority

ระยะเวลา: 5 วันทำการ
ค่าใช้จ่าย: ขึ้นกับประเภทธุรกิจ

2

การจดทะเบียนธุรกิจ

จดทะเบียนธุรกิจกับ Business Registration Office (BRO) (หรือผ่าน www.business.gov.vn)

ระยะเวลา: 5 วันทำการ
ค่าใช้จ่าย: ขึ้นกับประเภทธุรกิจ

3

การจดทะเบียนประทับ

จดทะเบียนประทับบริษัทกับสำนักงานตำรวจท้องถิ่น
ระยะเวลา: 1 วันทำการ
ค่าใช้จ่าย: 50,000 ดอง

ที่มา : บริษัท โมลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

4

การเปิดบัญชีบริษัท

เปิดบัญชีของบริษัทกับธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย โดยเงินฝากขั้นต่ำขึ้นกับนโยบายของธนาคาร

ระยะเวลา: 1 วันทำการ
ค่าใช้จ่าย: ไม่มี

5

การเผยแพร่ข้อมูลบริษัทเข้าสู่ระบบ National Business Registration Portal (NBRP)

ระยะเวลา: 5 วันทำการ
ค่าใช้จ่าย: 300,000 ดอง

6

การชำระภาษี และการจดทะเบียนการชำระภาษี

- BRO จะส่งข้อมูลบริษัทให้กับ Department General of Taxation
- Department General of Taxation ออกเลขประจำตัวผู้เสียภาษีของบริษัท
- บริษัทชำระภาษี และนำไปเสร็จไปจดทะเบียนการชำระภาษีกับสำนักงานภาษีท้องถิ่น

ระยะเวลา: 5 วันทำการ
ค่าใช้จ่าย: 1,000,000 ดอง

เริ่มต้นธุรกิจ

ขั้นตอนกิจกรรมหลังการจัดตั้งธุรกิจ ตลอดจนการออกจากธุรกิจในเวียดนาม

(Post-Establishment and Exit Process)

ขั้นตอนกิจกรรมหลังการจัดตั้งธุรกิจ (Post-Establishment Process)

การขอรับสิทธิประโยชน์ทางภาษี

กรณีลงทุนนอกเขตอุตสาหกรรม

ขอรับสิทธิกับ DPI หรือ Provincial People's Committee

กรณีลงทุนในเขตอุตสาหกรรม

ขอรับสิทธิกับ Provincial Industrial Zone Management Authority/Economic Zone Management Authority

การรวบรวมกิจการ

เจรจาตกลง

จัดทำสัญญาความร่วมมือและหนังสือสัญญาจัดตั้งบริษัทภายหลังการรวบรวม

ลงนามสัญญาและหนังสือ

แจ้ง Business Registration Office

ภายใน 10 วันทำการ นับจากที่ทำการรวบรวม

BRO ออกใบทะเบียนธุรกิจให้ใหม่

การเข้าซื้อกิจการ

เจรจา และร่างหนังสือสัญญาเข้าซื้อกิจการ และหนังสือสัญญาว่าด้วยบริษัทที่ถูกซื้อ

ลงนามสัญญาและหนังสือ

แจ้ง Business Registration Office ถึงการเข้าซื้อกิจการ

ขออนุมัติจาก BRO

เข้าซื้อกิจการ

ขั้นตอนกิจกรรมการออกจากธุรกิจ (Exit Process)

การปิดกิจการ

จัดทำหนังสือการแสดงเจตจำนงปิดกิจการ

ส่งหนังสือ ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลการปิดบริษัทสู่สาธารณะ

ดำเนินการยื่นขอปิดกิจการ

ออกหนังสือการแสดงเจตจำนงปิดกิจการ (Decision of Dissolution Statement) และลงนามโดยเจ้าของธุรกิจหรือคณะกรรมการผู้ถือหุ้น

- DPI/Provincial People's Committee → แจ้งข้อมูล/ยื่นปิดกิจการ
- Tax Authority → ชำระภาษี
- Department of Customs → ชำระอากร
- Local Police Office → ยกเลิกตราประทับ
- ธนาคารพาณิชย์ → ปิดบัญชีบริษัท

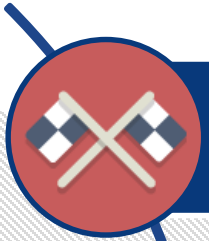
ยื่นกับ DPI หรือ Provincial People's Committee เพื่อให้ออกใบรับรองการปิดกิจการ (Certification of an Enterprise's Dissolution)

ขั้นตอนอื่นๆ

- การชำระหนี้ / เงินชดเชยแรงงานจากการบอกเลิกจ้าง
- การชำระภาษี / อากรขาเข้า-ขาออก ที่ค้างจ่าย
- การปิดบัญชีบริษัท
- การยกเลิกตราประทับ

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

ปัญหาและอุปสรรคที่อาจพบสำหรับการลงทุนในเวียดนาม

มีปัญหาการแข่งขันในระดับสูง ทั้งในด้านการแย่งวัตถุดิบ และแรงงานภาคการผลิต

กระแสไฟฟ้าเริ่มไม่เพียงพอต่อภาคการผลิต เนื่องจากมีโรงงานผลิต (ทั้งโรงงานตัดเย็บ รวมถึงโรงงานผลิตในอุตสาหกรรมอื่น) อยู่เป็นจำนวนมาก

ปริมาณวัตถุดิบที่สามารถผลิตได้ในประเทศ เช่น ผ้าทอ ผ้าผืน เป็นต้น ยังไม่สามารถผลิตได้เพียงพอต่อความต้องการ ทำให้อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มเวียดนามต้องพึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศค่อนข้างมาก

กฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมมีความเข้มงวด โดยเฉพาะกับการเข้าไปลงทุนในพื้นที่ทางตอนเหนือของประเทศ

รูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย

การลงทุนจัดตั้งโรงงานผลิตสิ่งทอ

เวียดนามเป็นฐานการผลิตและตัดเย็บสินค้าเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม รวมถึงรองเท้า ที่สำคัญของภูมิภาค และมีความต้องการวัตถุดิบสิ่งทอ โดยเฉพาะผ้าฝ้าย/ทอ อย่างมาก อย่างไรก็ดี การผลิตผ้าฝ้ายในเวียดนามยังไม่เพียงพอต่อความต้องการดังกล่าว ส่งผลให้มีการนำเข้าผ้าฝ้ายจากต่างประเทศจำนวนมาก จึงเป็นโอกาสสำหรับผู้ประกอบการไทยที่จะเข้าไปใช้ประโยชน์จากช่องว่างดังกล่าว ทั้งนี้ แนวทางในการลงทุน ได้แก่ การลงทุนในธุรกิจฟอกย้อม พิมพ์ลาย ตลอดจนการถักทอและผลิตผ้าฝ้าย เพื่อจำหน่ายเป็นวัตถุดิบให้กับโรงงานตัดเย็บในเวียดนาม

การลงทุนจัดตั้งโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม และรองเท้า

มีผู้ประกอบการต่างชาติจำนวนมาก ซึ่งรวมถึงผู้ประกอบการไทยรายใหญ่หลายรายที่เข้าไปลงทุนในธุรกิจตัดเย็บเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม (รวมถึงรองเท้า) ในเวียดนาม อย่างไรก็ดี ยังมีโอกาสอีกมากในธุรกิจดังกล่าว โดยแนวทางหนึ่งที่นักลงทุนไทยมีโอกาส ได้แก่ การจัดตั้งโรงงานตัดเย็บสินค้าเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม และรองเท้า ที่มีการใช้เทคโนโลยีในการผลิตที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถทางการแข่งขันในตลาดที่มีการแข่งขันที่สูง และทำการผลิตสินค้าโดยรับคำสั่งซื้อจากต่างประเทศ โดยมุ่งเน้นผลิตสินค้าที่เน้นคุณภาพ (Premium Products) แทนการแข่งขันในตลาดสินค้าทั่วไป ซึ่งต้องเผชิญกับการแข่งขันกับผู้ผลิตท้องถิ่นและต่างชาติรายอื่นๆ

ประเด็นสำคัญอื่นๆ

- การเปลี่ยนแปลงนโยบายต่างๆ ในประเทศที่บ่อยครั้ง เป็นความเสี่ยงสำคัญในการเข้าไปลงทุนในเวียดนาม ซึ่งผู้ประกอบการจำเป็นต้องตื่นตัวและกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้และรับทราบถึงการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว
- ถึงแม้กำลังซื้อของคนในประเทศจะยังไม่สูงมาก แต่ก็เริ่มมีกำลังซื้อเพิ่มขึ้น ส่งผลทำให้ผู้บริโภคในประเทศเริ่มที่จะบริโภคสินค้าที่มีตราสินค้า (แบรนด์) มากขึ้น เช่นเดียวกับการเลิกใช้สินค้าลอกเลียนแบบ หรือสินค้าที่มีคุณภาพไม่ค่อยดีซึ่งมักนำเข้ามาจากจีนเป็นสำคัญ

รูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย

การลงทุนเพาะปลูก เพื่อการจำหน่ายในประเทศ/ส่งออก

ทรัพยากรทางการเกษตรที่อุดมสมบูรณ์ ส่งผลทำให้เวียดนามสามารถเพาะปลูกพืชการเกษตรได้หลากหลาย เช่นเดียวกับการทำปศุสัตว์และประมง/เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สำหรับด้านการเพาะปลูก นักลงทุนไทยมีโอกาสในการเข้าไปทำการเพาะปลูกพืชผลทางการเกษตร และเลือกที่จะส่งออก (ทั้งกลับมาจำหน่ายในไทย และ/หรือตลาดต่างประเทศอื่นๆ) หรือเลือกป้อนให้กับโรงงานแปรรูปที่มีอยู่จำนวนมากในประเทศ นอกจากนี้ การจำหน่ายในรูปของพืชผลสด (ไม่ผ่านการแปรรูป) ในเวียดนามก็ทำได้เช่นกัน เพราะมีความต้องการในตลาดเป็นจำนวนมาก

การลงทุนจัดตั้งโรงงานผลิต/แปรรูป

นักลงทุนไทยมีโอกาสในการจัดตั้งโรงงานผลิต/แปรรูปสินค้าเกษตร ปศุสัตว์ หรือสัตว์น้ำในเวียดนามเป็นอย่างมาก โดยอาจเข้าไปเลือกลงทุนจัดตั้งโรงงาน ควบคู่ไปกับการทำกิจกรรม/ปศุสัตว์/เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบแปรรูปในโรงงาน ทั้งนี้ ในส่วนของการจัดจำหน่าย ผู้ผลิตอาจเลือกจำหน่ายตลาดเวียดนามเพียงอย่างเดียว หรือจะเลือกส่งออกควบคู่กันไปได้เช่นกัน ส่วนสินค้าที่น่าสนใจและมีศักยภาพอย่างมากสำหรับนักลงทุนไทย ได้แก่

- ผลไม้แปรรูป
- อาหารทะเลแปรรูป
- เนื้อสัตว์แปรรูป
- ผลิตภัณฑ์จากนม
- อาหารสัตว์

ประเด็นสำคัญอื่นๆ

- คู่แข่งสำคัญไม่ได้มาจากโรงงานแปรรูปขนาดเล็กของ SMEs ท้องถิ่นที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก หากแต่มาจากผู้ประกอบการท้องถิ่นรายใหญ่ที่มีรัฐบาลถือหุ้น
- การเปลี่ยนแปลงนโยบายต่างๆ ในประเทศที่บ่อยครั้ง เป็นความเสี่ยงสำคัญในการเข้าไปลงทุนในเวียดนาม ซึ่งผู้ประกอบการจำเป็นต้องตื่นตัวและกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้และรับทราบถึงการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว
- การทำ Contract Farming ในเวียดนาม ในทางปฏิบัติยังมีปัญหาอยู่มาก เนื่องจากไม่มีกฎหมายรองรับกรณีที่เกษตรกรไม่สามารถส่งผลผลิตให้กับโรงงานเมื่อครบกำหนดตามสัญญาได้

Cost of Doing Business ในเวียดนาม

ต้นทุนต่าง ๆ	รายละเอียด
 ต้นทุนค่าขนส่ง	<ul style="list-style-type: none"> อัตราค่าขนส่งทางถนน (ตู้คอนเทนเนอร์ 20 ฟุต) – กรุงเทพฯ-ฮานอย ผ่านเส้นทาง อยู่ที่ R9 2,110 ดอลลาร์สหรัฐต่อตู้ และผ่านเส้นทาง R12 อยู่ที่ 1,815 ดอลลาร์สหรัฐต่อตู้ อัตราค่าขนส่งทางเรือ – กรุงเทพฯ-ไฮฟอง ตู้ 20 ฟุต อยู่ที่ 800 ดอลลาร์สหรัฐต่อตู้ และตู้ 40 ฟุต อยู่ที่ 1,500 ดอลลาร์สหรัฐต่อตู้ / กรุงเทพฯ-โฮจิมินห์ ตู้ 20 ฟุต อยู่ที่ 300 ดอลลาร์สหรัฐต่อตู้ และตู้ 40 ฟุต อยู่ที่ 600 ดอลลาร์สหรัฐต่อตู้ อัตราค่าขนส่งทางอากาศ – ไปกรุงฮานอย เมืองโฮจิมินห์ (ขึ้นกับน้ำหนัก) 500-1,000 กก.ขึ้นไป อยู่ที่ 1.15 ดอลลาร์ต่อ กก. / 1,000 กก. ขึ้นไป อยู่ที่ 1.12 ดอลลาร์ต่อ กก.
 ต้นทุนค่าก่อสร้าง	<ul style="list-style-type: none"> ค่าธรรมเนียมการยื่นขออนุญาตก่อสร้าง: 100,000 ดอง ค่าธรรมเนียมการขอตัดตั้งระบบน้ำประปา: 4,000,000 ดอง
 ต้นทุนค่าเช่าสำนักงาน/ที่ดิน	<ul style="list-style-type: none"> อัตราค่าเช่าสำนักงาน : ฮานอย เฉลี่ยอยู่ที่ 32 ดอลลาร์สหรัฐต่อตารางเมตรต่อเดือน / โฮจิมินห์ เฉลี่ยอยู่ที่ 37-47 ดอลลาร์สหรัฐต่อตารางเมตรต่อเดือน อัตราค่าเช่าที่ดินสำหรับโรงงาน: โฮจิมินห์ เฉลี่ยอยู่ที่ 80 ดอลลาร์สหรัฐต่อตารางเมตรต่อเดือน
 ต้นทุนค่าสาธารณูปโภค	<ul style="list-style-type: none"> อัตราค่าไฟฟ้า: ที่อยู่อาศัย (ไม่เกิน 400 kwh) 1,454-2,535 ดองต่อ kwh / โรงงานผลิต กลุ่ม 100 kw ขึ้นไป เฉลี่ย 1,388 ดองต่อ kwh กลุ่ม 22-100 kw เฉลี่ย 1,405 ดองต่อ kwh กลุ่ม 6-22 kw เฉลี่ย 1,453 ดองต่อ kwh และกลุ่ม 6 kw ลงมา เฉลี่ยอยู่ที่ 1,518 ดองต่อ kwh อัตราค่าน้ำประปา: ที่อยู่อาศัย (ไม่เกิน 30 ลูกบาศก์เมตร) เฉลี่ย 7,000 ดองต่อลูกบาศก์เมตร / ภาคธุรกิจ (อัตราคงที่) 9,638 ดองต่อลูกบาศก์เมตร / โรงงานผลิต (อัตราคงที่) 11,265 ดองต่อลูกบาศก์เมตร
 ต้นทุนค่าจ้าง	<ul style="list-style-type: none"> อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ: (ขึ้นกับพื้นที่) เขตตัวเมืองประมาณ 3,100,000-3,500,000 ดองต่อเดือน / พื้นที่อื่นๆ ประมาณ 2,400,000-2,700,000 ดองต่อเดือน
 ต้นทุนทางภาษี	<ul style="list-style-type: none"> Corporate Income Tax: 25% (ยกเว้นธุรกิจเหมืองแร่ อยู่ที่ 32-50% และกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ซึ่งจะได้รับการลดหย่อนอัตราภาษีที่ต่ำลง) Personal Income Tax: 5-35% (เก็บอัตราภาษีแบบขั้นบันได ตามรายได้ของบุคคลธรรมดา) VAT: 10% (ยกเว้นสินค้า/บริการที่มีการส่งเสริมการค้าและบริการ เช่น น้ำสะอาด บัญชี อาหารสด และน้ำตาล เป็นต้น อยู่ที่ 5%) Special Sale Tax: 10-70% ขึ้นกับประเภทสินค้า/ธุรกิจ อันได้แก่ สินค้าจำพวกบุหรี่ สุรา เหล้า เบียร์ น้ำมันเชื้อเพลิง ฯลฯ รวมถึงธุรกิจบริการ เช่น สถานบันเทิง การพนัน สนามกอล์ฟ ฯลฯ

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจากหลายแหล่งข้อมูล

สิทธิประโยชน์ทางการลงทุนในเวียดนาม

Investment Incentives		การลงทุนในเขตอุตสาหกรรมพิเศษ	การลงทุนในเขตอุตสาหกรรมพิเศษที่อยู่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ	การลงทุนนอกเขตอุตสาหกรรมพิเศษ
สิทธิพิเศษทางภาษี	การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีรายได้นิติบุคคล (Tax Holiday/Relief)	<ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษี 2 หรือ 4 ปี (ขึ้นกับพื้นที่ที่เข้าไปลงทุน แต่ทั่วไปคือ 2 ปี) ลดหย่อนภาษี 50% ใน 4 หรือ 9 ปี ถัดมา (ขึ้นกับพื้นที่ที่เข้าไปลงทุน แต่ทั่วไปคือ 4 ปี) ได้รับอัตรากำไร 20%* เป็นระยะเวลา 10 ปี หลังจากจบสิ้นการยกเว้น หรือ 22% เป็นระยะเวลา 15 ปี (ขึ้นกับพื้นที่ที่เข้าไปลงทุน) 	<ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษี 4 ปี (ทุกพื้นที่) ลดหย่อนภาษี 50% ใน 4 หรือ 9 ปี ถัดมา (ขึ้นกับพื้นที่ที่เข้าไปลงทุน แต่ทั่วไปคือ 9 ปี) ได้รับอัตรากำไร 10% เป็นระยะเวลา 15-30 ปี หลังจากจบสิ้นการยกเว้น (จากนั้นได้ 22%) (ขึ้นกับพื้นที่ที่เข้าไปลงทุน) 	<ul style="list-style-type: none"> ลดหย่อนภาษีจาก 22%** เหลือ 10% เป็นระยะเวลา 10-15 ปี ได้รับอัตรากำไร 22%* หลังจากจบสิ้นการยกเว้น
	การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีนำเข้าวัตถุดิบ/เครื่องจักร	การยกเว้นภาษีการนำเข้าเครื่องจักร (ขึ้นกับพื้นที่ที่เข้าไปลงทุน)		-
	การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีจากการส่งออกสินค้า	การยกเว้นภาษีศุลกากร และภาษีการขาย (Sales Tax) สำหรับสินค้านำเข้าและสินค้าส่งออก (ขึ้นกับพื้นที่ที่เข้าไปลงทุน)		-
สิทธิพิเศษด้านที่ดิน	ระยะเวลาในการเช่า/สิทธิประโยชน์อื่น ๆ	<ul style="list-style-type: none"> รับประกันอัตราค่าเช่าที่ดิน (ขึ้นกับพื้นที่ที่เข้าไปลงทุน) การยกเว้นค่าเช่าที่ดิน หรือการลดหย่อนอัตราค่าเช่าที่ดิน (ขึ้นกับพื้นที่ที่เข้าไปลงทุน) สิทธิประโยชน์ในการแบ่งชำระค่าเช่าที่ดินเป็นงวด ๆ ได้ (ขึ้นกับพื้นที่ที่เข้าไปลงทุน) 	<ul style="list-style-type: none"> ระยะเวลาไม่เกิน 50 ปี แต่อาจขยายได้ถึง 70 ปี หากเป็นโครงการลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษ และขึ้นกับพื้นที่ที่เข้าไปลงทุน 	
สิทธิพิเศษด้านอื่น ๆ	การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีในกรณีที่กิจการขาดทุน	<ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีสูงสุด 5 ปี ติดต่อกัน 		

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

แนะนำโครงการ วัตถุประสงค์ และกิจกรรมการเดินทางและการสัมมนา

โอกาสการลงทุนไทยในอาเซียน 8 ประเทศ

การวิเคราะห์เชิงลึกอุตสาหกรรมและสินค้าที่ไทยมีศักยภาพ

- กัมพูชา
- สปป.ลาว
- เมียนมา
- เวียดนาม
- อินโดนีเซีย
- ฟิลิปปินส์
- มาเลเซีย
- บรูไนฯ

เปรียบเทียบสิทธิประโยชน์และต้นทุนทางธุรกิจในอาเซียน

BOI และการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ

ข้อมูลพื้นฐานของอินโดนีเซีย

1,904,569 km²

Gross Domestic Product

GDP : \$872.6 billion (2015 est.)

GDP at PPP : \$2,839 billion (2015 est.)

Real GDP Growth : 4.7% (2015 est.)

GDP per Capita (at PPP) : \$11,300 (2015 est.)

World Ranking (2015 est.)

GDP at PPP : **8th**

GDP per Capita : **131st**
(at PPP)

Economic Growth* : **46th**

(Indonesian)
Rupiah

IDR Currency

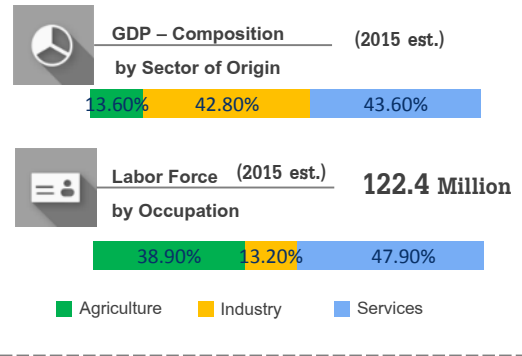
Bahasa Indonesia
National Language

Jakarta

Capital City

Religions
Muslim

Unemployment Rate

5.5 % (2015 est.)

Population

260.0 Million
(2015 est.)

Inflation Rate

6.7 %
(2015 est.)

GCI (2015) **37**

Doing Business (2016) **109**

Partners

- Japan
- China
- Singapore

Products

- Mineral Fuels
- Palm Oil & Rubber
- Machinery

Trade Statistics

Exports

\$152.5 billion (2015 est.)

World Exports Ranking

30th

Imports

\$138.4 billion (2015 est.)

World Imports Ranking

31st

Partners

- China
- Singapore
- Japan

Products

- Mineral Fuels
- Machinery
- Iron and Steel

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก CIA Factbook, WTO Trade Profiles, และ World Bank (as of February 2016)

นโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบ และความตกลงการค้าที่สำคัญของอินโดนีเซีย

นโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบที่สำคัญ

นโยบายเศรษฐกิจ

- อินโดนีเซียได้จัดทำแผนพัฒนาประเทศระยะยาว ปี 2548-2568 (National Long-Term Development Plan 2005-2025) โดยจุดประสงค์หลักเพื่อวางแนวทางเสาหลักสำหรับการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต โดยประกอบด้วย (1) แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคของประเทศ (2) แนวทางการพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายกฎระเบียบของประเทศ รวมไปถึงการยกระดับประชาธิปไตยในประเทศ และ (3) แนวทางการรักษาความมั่นคงและความสงบสุขของประเทศ ผ่านการพัฒนาสังคมและสร้างความปรองดองในประเทศ
- นอกจากนี้ เพื่อเป็นการรองรับการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในภาคส่วนต่างๆ ของประเทศในอนาคต รัฐบาลอินโดนีเซียได้มีการจัดทำแผนแม่บท MP3EI (The Masterplan for the Acceleration and Expansion of Economic Development of Indonesia) ขึ้น โดยมีการกำหนดภาคอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศที่รัฐบาลจะส่งเสริมและผลักดัน (Leading Industrial Cluster) และมีการกำหนดพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจสำคัญของประเทศทั้ง 6 เขตพื้นที่ ซึ่งจะเป็นเขตสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมหลักของประเทศ

นโยบายการลงทุนที่สำคัญ

- อินโดนีเซียมีการกำหนดอุตสาหกรรมหลักสำหรับการลงทุน (Priority Sector) อันได้แก่ อุตสาหกรรมพลังงาน อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ อุตสาหกรรมเคมีและเวชภัณฑ์ อุตสาหกรรมเหล็กและโลหะ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมไม้ อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมเกษตร (โกโก้ น้ำตาล) อุตสาหกรรมโรงหลอม อุตสาหกรรมการต่อเรือ อุตสาหกรรมห้องเย็น อุตสาหกรรมโทรคมนาคมและการสื่อสาร และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นอุตสาหกรรมหลักที่รัฐบาลจะสนับสนุนการลงทุนในอุตสาหกรรมดังกล่าว โดยการลงทุนในอุตสาหกรรมเหล่านี้ รวมไปถึงในพื้นที่ที่กำหนดไว้ (พื้นที่เขตระเบียงเศรษฐกิจ 6 แห่ง รวมถึงในเขตอุตสาหกรรมพิเศษหรือเขตเศรษฐกิจพิเศษ) นักลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์จากการลงทุนจากรัฐบาล
- หลักการลงทุนสำคัญของอินโดนีเซียประกอบด้วย หลักเสมอภาค (Equal Treatment) การสามารถส่งเงินหรือผลกำไรกลับประเทศได้อย่างเสรี ความแน่นอนของข้อกฎหมายภายในต่างๆ และการระงับข้อพิพาท

กฎหมาย-กฎระเบียบที่สำคัญ

- Law Number 25 of 2007 on Investment เป็นพื้นฐาน
- การลงทุนที่สามารถดำเนินการได้ รัฐบาลอินโดนีเซียอนุญาตบริษัทต่างชาติให้สามารถดำเนินการได้ 2 รูปแบบ ได้แก่ (1) การลงทุนของบริษัทต่างประเทศ (Penanaman Modal Asing: PMA) ทั้งการผลิต การค้า บริการและธุรกิจอื่น ๆ โดยนักลงทุนต่างชาติที่ต้องการเข้ามาดำเนินธุรกิจอินโดนีเซีย สามารถกระทำได้ใน 2 ลักษณะ ได้แก่ บริษัทจำกัด (Limited Liability Companies: PT) และกิจการร่วมค้า (Joint Ventures) และ (2) การตั้งบริษัทตัวแทน (Representative Office: RO)

ความตกลง การค้าต่างๆ

- อินโดนีเซียได้มีการทำความตกลงการค้าเสรีกับประเทศ/กลุ่มประเทศต่างๆ รวมทั้งสิ้น 17 ฉบับ โดยมีผลบังคับใช้แล้วทั้งสิ้น 9 ฉบับ ซึ่งส่วนใหญ่มีการจัดทำในกรอบของอาเซียน

ภาพรวมอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ อินโดนีเซีย

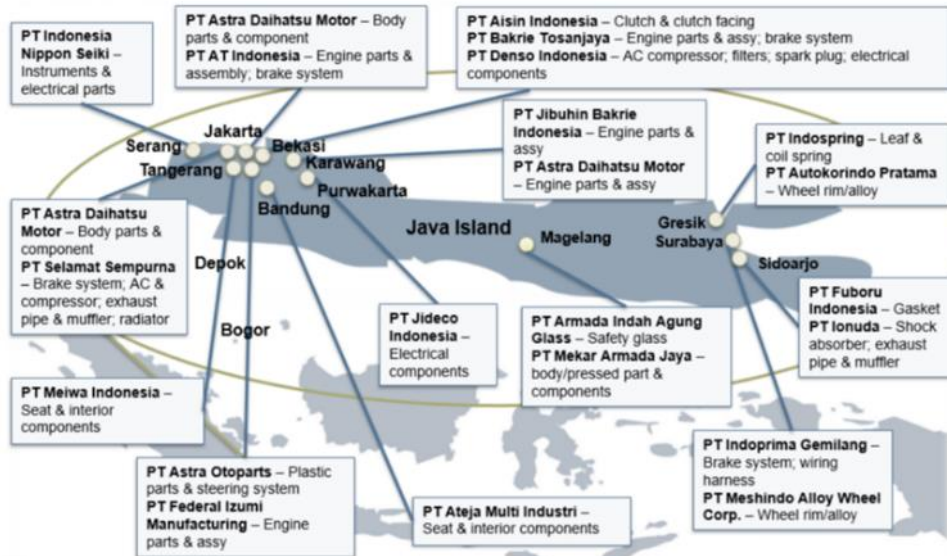
อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ อินโดนีเซีย เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่นักลงทุนไทยมีโอกาสรลงทุน เนื่องจากปัจจัยการเพิ่มขึ้นของชนชั้นกลางที่มีกำลังซื้อสูงขึ้น ทำให้จำนวนผู้ขับขี่รถยนต์ในอินโดนีเซียมีมากขึ้น อย่างไรก็ตาม อินโดนีเซียยังคงไม่พร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมทางถนนมากนัก ทำให้รถยนต์มีการเปลี่ยนอะไหล่บ่อยครั้ง ประกอบกับโครงสร้างตลาดรถยนต์ของไทยและอินโดนีเซียค่อนข้างมีความแตกต่างด้านผลิตภัณฑ์พอสมควร เนื่องจากไทยเป็นประเทศที่มีการผลิตและส่งออกรถยนต์ประเภทซีดาน 4 ประตู รถกระบะและรถยนต์อีโคคาร์ ในขณะที่อินโดนีเซียจะเป็นการฐานผลิตและส่งออกรถยนต์ประเภทอเนกประสงค์เป็นหลัก ดังนั้น การผลิตสินค้าชิ้นส่วนรถยนต์ดังกล่าวจึงไม่ถือเป็นการแข่งขันกับผู้ประกอบการไทยในตลาดโลกโดยตรง โดยไทยอาจได้รับประโยชน์ในการใช้อินโดนีเซียเป็นฐานการผลิตสินค้าอะไหล่รถยนต์ MPVs และ SUV เพื่อจำหน่ายภายในประเทศและส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศที่มีความต้องการเช่นเดียวกับตลาดอินโดนีเซียได้อีกด้วย

สินค้าที่ไทยมีศักยภาพในการเข้าไปลงทุน

- อะไหล่รถยนต์ประเภทอเนกประสงค์ 4x2

พื้นที่ที่มีศักยภาพ พื้นที่เป้าหมาย และสินค้า/ธุรกิจที่มีศักยภาพ

- **พื้นที่ที่มีศักยภาพ:** สำหรับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์อินโดนีเซียเน้น เกือบทั้งหมดกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่เกาะชวา โดยกระจายอยู่ใน 3 พื้นที่หลัก คือ พื้นที่ทางฝั่งตะวันตกของเกาะชวา พื้นที่ตอนกลางของเกาะชวา และพื้นที่ทางฝั่งตะวันออกของเกาะชวา
- **พื้นที่เป้าหมาย:**
 - เกาะชวาตะวันตก- ถือเป็นพื้นที่หลักที่มีนักลงทุนเข้าไปลงทุนมากที่สุด โดยบริษัทผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ส่วนใหญ่เข้าไปจัดตั้งโรงงานในบริเวณกรุงจาการ์ตา การารัง เบกาลี บันดุง แหงการัง รวมไปถึงปูร์วาการ์ตา และมีส่วนน้อยที่เข้าไปจัดตั้งธุรกิจที่เมืองเซรัง รายชื่อบริษัทที่เข้าไปลงทุน ได้แก่ PT. Astra Daihatsu Motor, PT. Astra Otoparts, PT. AT Indonesia (หรือ PT. Astra Toyota Indonesia)
 - เกาะชวาตะวันออก- มีเพียงผู้ประกอบการส่วนน้อยที่เข้าไปลงทุน โดย PT. Armada Indah Agung เข้าไปลงทุนผลิตกระถางนิรภัย และ PT. Mekar Armada Jaya เข้าไปลงทุนผลิตโครงสร้างรถยนต์ และส่วนประกอบต่างๆ ในเมืองมาเกลัง (Magelang)

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

โครงสร้างห่วงโซ่มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ อินโดนีเซีย

Structure

Autoparts

ผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ 1st Tier ส่วนใหญ่ในอินโดนีเซีย มักการประกอบธุรกิจในรูปแบบ Joint Venture และการลงทุนโดยบริษัทต่างชาติ (Foreign Investment) โดยผู้เล่นสำคัญในอุตสาหกรรมได้แก่ Astra International และ Indomobil Group ในขณะที่ผู้ผลิต 2nd Tier และ 3rd Tier ส่วนใหญ่สามารถผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ได้ตรงตามมาตรฐานของผู้ผลิต 1st Tier ที่มีการสั่งซื้อชิ้นส่วนจากซัพพลายเออร์หลายรายประกอบกัน

Key Players

บริษัทผลิตชิ้นส่วนจำนวนมากกระจายอยู่บริเวณทั่วเกาะชวา

Vehicle Assembling

- PT Astra Daihatsu Motor
- PT Toyota Motor Manufacturing Indonesia
- PT Isuzu Astra Motor Indonesia (formerly PT Pantja Motor)
- PT Astra Nissan Diesel Indonesia
- PT National Assemblers
- PT Suzuki Indomobil Motor
- PT Nissan Motor Indonesia

PT National Assemblers
PT Trijaya Union

ผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์มีการส่งสินค้าเข้าสู่โรงงานประกอบรถยนต์ โดยผู้เล่นหลักในตลาดรถยนต์ของอินโดนีเซียได้แก่ Astra International และ Indomobil Group ประกอบกับโรงงานประกอบรถยนต์ของค่ายรถยนต์เอง

Domestic Sales

- Wholesalers
- Retail Outlets
- Traders
- Middlemen
- Repair Shop

AFTERSALES

ผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ยังได้มีการจำหน่ายอะไหล่รถยนต์แท้ยังตลาดผ่านผู้ค้าส่งและร้านค้าอะไหล่ยานยนต์

ตลาดอะไหล่รถยนต์จะมาจาก การนำเข้าเป็นหลักจากจีน ไต้หวัน ไทย และเวียดนาม โดยสินค้านำเข้ามักมีความได้เปรียบด้านราคา ซึ่งส่งผลเสียต่อผู้ผลิตในประเทศ จึงทำให้แนวโน้มของผู้ผลิตภายในประเทศเปลี่ยนไปเป็นการผลิตสินค้าที่คุณภาพสูงและการเน้นสร้างแบรนด์และการตลาดมากขึ้น

Exports

International Market

- Custom Clearance
- Transportation
- Ship Container

ตลาดส่งออกชิ้นส่วนรถยนต์ที่สำคัญของอินโดนีเซีย ได้แก่ สหรัฐฯ ไทย ญี่ปุ่น สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ตลอดจนประเทศนอกภูมิภาคอื่น ๆ อาทิ บราซิล และเม็กซิโก

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

ปัญหาและอุปสรรคที่อาจพบในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ อินโดนีเซีย

แรงงานในอินโดนีเซียส่วนใหญ่เป็นแรงงานไร้ฝีมือ ซึ่งขาดความชำนาญและทักษะอยู่พอสมควร ทำให้ในการจัดจ้างแรงงานในโรงงาน จำเป็นจะต้องมีการจัดอบรมหรือเพิ่มทักษะ

ความไม่พร้อมของโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค เนื่องจากประเทศเป็นหมู่เกาะจำนวนมาก และโครงสร้างพื้นฐานอย่างถนนและระบบรางยังไม่ได้เชื่อมต่อถึงกันในแต่ละเกาะ ส่งผลให้ต้นทุนการขนส่งและโลจิสติกส์ในอินโดนีเซียอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง

ความไม่โปร่งใสในการดำเนินธุรกิจที่อาจส่งผลให้ต้นทุนสูงขึ้น

กฎระเบียบในการลงทุนของอินโดนีเซียสำหรับนักลงทุนต่างประเทศ มีความแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ของอินโดนีเซีย รวมไปถึงธรรมเนียมปฏิบัติในการติดต่อทางธุรกิจกับหน่วยงานท้องถิ่น/ผู้อยู่อาศัยในชุมชน

รูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย: อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์

ประกอบธุรกิจในรูปแบบการร่วมทุนกับผู้ประกอบการท้องถิ่นที่มีความน่าเชื่อถือ

กลยุทธ์การเจาะตลาดสำหรับนักลงทุน ควรจะมีการประกอบธุรกิจร่วมกับผู้ประกอบการท้องถิ่นที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการตลาดและช่องทางการจัดจำหน่าย ตลอดจนสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะในบางประเด็นได้ เช่น การติดต่อกับหน่วยงานภาครัฐ และต้นทุนที่สูงจากต้นทุนแฝงอื่นๆ ภายในประเทศ เป็นต้น

สินค้าที่มีศักยภาพได้แก่ อะไหล่รถยนต์ประเภท 4x2 โดยมุ่งเน้นไปยังอะไหล่รถยนต์ที่มีการเปลี่ยนบ่อย และอะไหล่รถยนต์มูลค่าสูงที่มีมาร์จิ้นและปริมาณการสั่งซื้อมาก

อาทิ Fuel Filter, Air Filter, Oil Filter ตลอดจนสินค้าประเภท Universal Accessories

ชาวอินโดนีเซียให้ความสำคัญกับคุณภาพและแบรนด์สินค้ามาก

ตัวอย่างเช่น ชาวอินโดนีเซียมักจะเห็นว่าสินค้าแบรนด์ญี่ปุ่นเป็นสินค้าคุณภาพดี เมื่อเปรียบเทียบกับสินค้าอื่นในตลาด ทั้งนี้ นักลงทุนควรให้ความสำคัญกับคุณภาพสินค้า ตลอดจนการสร้างแบรนด์ การตลาด และช่องทางการจัดจำหน่ายที่สามารถเข้าถึงผู้บริโภค

ประเด็นสำคัญอื่น ๆ

- รัฐบาลอินโดนีเซียยังให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีต่างๆ เพื่อจูงใจ และเปิดโอกาสให้ต่างชาติลงทุนได้ถึง 100% ของการลงทุนทั้งหมด
- มีการขยายตัวของชนชั้นกลางเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นกลุ่มที่กำลังซื้อสินค้ายานยนต์ จึงทำให้อินโดนีเซียเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่ ที่ยังมีความต้องการในประเทศอย่างมาก
- ปริมาณการผลิตรถยนต์และยานยนต์ประเภทอื่นยังเพียงพอต่อความต้องการบริโภคภายในประเทศ รวมทั้งปริมาณการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ที่ยังไม่เพียงพอสำหรับการประกอบรถยนต์ จึงต้องมีการนำเข้าชิ้นส่วนยานยนต์จากหลายประเทศ

ภาพรวมอุตสาหกรรมเกษตร/อาหารแปรรูป อินโดนีเซีย

อุตสาหกรรมเกษตร/อาหารแปรรูป อินโดนีเซีย เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่นักลงทุนไทยมีโอกาการลงทุน จากการที่อินโดนีเซียมีพืชผลทางการเกษตรที่มีความหลากหลาย โดยพืชผลเกษตรสำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง ข้าวโพด ปาล์มน้ำมัน โกโก้ และกาแฟ ซึ่งทำให้มีวัตถุดิบที่พร้อมสำหรับการนำเข้าสู่กระบวนการผลิต ทั้งนี้ สินค้าประเภทอาหารแปรรูปเกษตรฮาลาล ได้เป็นสินค้าหนึ่งที่มีโอกาสและศักยภาพสำหรับการลงทุน เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 90 นับถือศาสนาอิสลาม ประกอบกับแนวโน้มของผู้บริโภคระดับกลางในอินโดนีเซียมีอัตราการเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยนักลงทุนไทยอาจเข้าไปเพื่อขยายตลาดภายในอินโดนีเซีย เนื่องจากตลาดอินโดนีเซียเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่และมีอัตราการเติบโตในอุตสาหกรรมอาหารที่สูง โดยเฉพาะอาหารฮาลาล มีทรัพยากรการเกษตรที่มาก แต่ยังไม่มีความพร้อมของเทคโนโลยีการผลิตที่มีประสิทธิภาพมากนัก จึงเป็นช่องว่างขนาดใหญ่สำหรับนักลงทุนไทยในการเข้าไปลงทุนในสินค้าดังกล่าว นอกจากนี้ จากปริมาณอุปสงค์สำหรับสินค้าฮาลาลในตลาดโลกที่มีมากขึ้น การใช้อินโดนีเซียเป็นฐานการผลิตสำหรับสินค้าฮาลาลจึงอาจเป็นทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับการส่งออกไปยังประเทศมุสลิมอื่นอีกด้วย

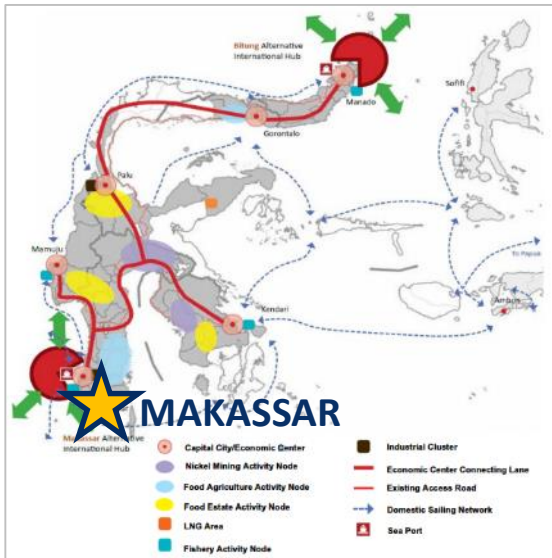
สินค้าที่ไทยมีศักยภาพในการเข้าไปลงทุน

■ อาหารแปรรูปเกษตรฮาลาล

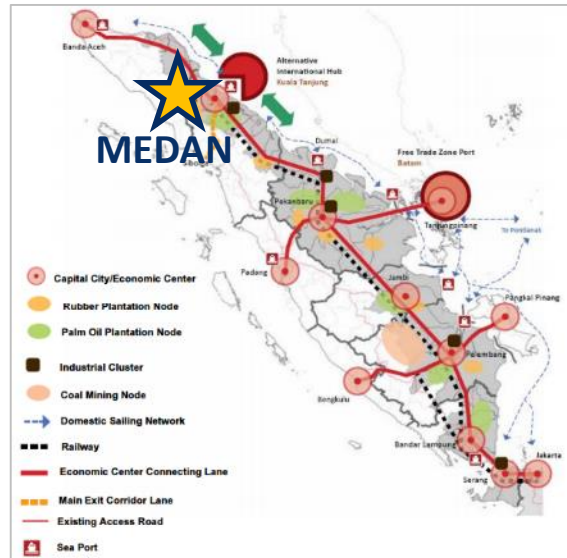

พื้นที่ที่มีศักยภาพ พื้นที่เป้าหมาย และสินค้า/ธุรกิจที่มีศักยภาพ

ระเบียงเศรษฐกิจสุลาเวสี: เมืองมาคัสซา

ระเบียงเศรษฐกิจสุมาตรา: เมืองเมดาน

- **พื้นที่ที่มีศักยภาพ:** พื้นที่ที่น่าสนใจในการเข้าไปลงทุนและประกอบธุรกิจในอินโดนีเซียในอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารแปรรูปนั้น (Attractive Area) ได้แก่ จังหวัดสุลาเวสีใต้ เกาะสุลาเวสี, จังหวัดสุมาตราเหนือ เกาะสุมาตรา และ จังหวัดชวาตะวันออก เกาะชวา ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความได้เปรียบ เนื่องจากเป็นแหล่งเพาะปลูกและการทำฟาร์มปศุสัตว์ที่สำคัญของประเทศ ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจเข้าถึงวัตถุดิบได้ง่าย อีกทั้งต้นทุนในการขนส่งที่ต่ำเนื่องจากแหล่งวัตถุดิบอยู่ใกล้โรงงาน และมีโครงสร้างการขนส่งหลายรูปแบบที่เชื่อมโยงกัน

■ พื้นที่เป้าหมาย:

- **เมืองมาคัสซา (Makassa)** - เป็นพื้นที่ที่รัฐบาลอินโดนีเซียให้การสนับสนุนสำหรับการทำการเกษตร ปศุสัตว์ และการแปรรูปอาหารแห่งหนึ่งของประเทศ
- **เมืองเมดาน (Medan)** - เป็นเมืองขนาดใหญ่ที่มีโครงสร้างพื้นฐานค่อนข้างพร้อม เป็นพื้นที่เหมาะกับภาคเกษตรกรรม การปศุสัตว์ และการประมง พืชเพาะปลูกที่สำคัญเป็นพืชจำพวก Estates Crop ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน กาแฟ ชา มะพร้าว ยาง โกโก้ เป็นต้น

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

โครงสร้างห่วงโซ่มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเกษตร/อาหารแปรรูป อินโดนีเซีย

Input & Production

Materials

Processing

Domestic Sale & Export

End Products

Marketing & Export

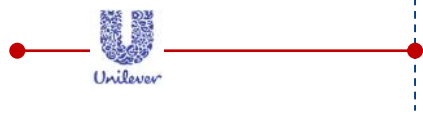
Structure

- อินโดนีเซียมีภาคการผลิตที่สำคัญ 3 ส่วน ได้แก่ การเพาะปลูกพืช การปศุสัตว์ และการประมง
- ผลผลิตจากภาคเกษตรกรรมที่สำคัญของอินโดนีเซีย ได้แก่ ปาล์มดิบ ไข่ไก่ เนื้อไก่และสัตว์ปีกแปรรูป ถั่วลิสง ถั่วเขียว นมสด โกโก้ ชา และมันสำปะหลัง ตลอดจนสินค้าประเภท ข้าว มันสำปะหลัง ข้าวโพด มันเทศ

- อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปที่สำคัญของอินโดนีเซีย ได้แก่ อุตสาหกรรมแปรรูปปาล์มน้ำมัน อุตสาหกรรมแปรรูปน้ำมันมะพร้าว (อินโดนีเซียผลิตน้ำมันมะพร้าวเป็นอันดับ 2 ของโลกรองจากฟิลิปปินส์) อุตสาหกรรมอาหารทะเล แซ่แซ้ง และอุตสาหกรรมแปรรูปเมล็ดกาแฟและโกโก้
- บริษัทที่เป็นผู้ผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรและอาหารแปรรูปในอินโดนีเซียนั้น มีจำนวนประมาณ 6,000 ราย โดยบริษัทเหล่านี้เป็นผู้ประกอบการตั้งแต่ระดับเล็กและกลาง (SMEs) ไปจนถึงโรงงานผลิตขนาดใหญ่ ประกอบด้วยทั้งธุรกิจโดยนักธุรกิจท้องถิ่น และธุรกิจจากผู้ประกอบการต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในอินโดนีเซีย

- ช่องทางการจัดจำหน่ายสำหรับอุตสาหกรรมเกษตร/อาหารแปรรูป ได้แก่ ผู้ค้าส่งและค้าปลีก ตัวกลางทางการค้า Trader และผู้ส่งออกสินค้า
- แนวโน้มผู้บริโภคสินค้าเพื่อสุขภาพกำลังเพิ่มสูงขึ้นในอินโดนีเซียในกลุ่มผู้บริโภควัยรุ่นและวัยกลางคน อาหารและเครื่องดื่มประเภทผลิตภัณฑ์ลดน้ำหนัก เสริมสร้างร่างกาย และอาหารเสริม
- ในขณะเดียวกัน ผู้บริโภคส่วนใหญ่มักนิยมอาหารสำเร็จรูปที่เน้นความเร็วและความสะดวกเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ สินค้าที่ได้รับความนิยม คือ อาหารแซ่แซ้ง โดยจำหน่ายผ่านช่องทางร้านค้าปลีกและซูเปอร์มาร์เก็ตเป็นหลัก

Key Players

International Market

Domestic Market

- Wholesalers
- Retailers
- Traders
- Middlemen
- Exporters

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

ปัญหาและอุปสรรคที่อาจพบในอุตสาหกรรมเกษตร/อาหารแปรรูป อินโดนีเซีย

ต้นทุนการขนส่งวัตถุดิบหรือสินค้าค่อนข้างสูง ด้วยอินโดนีเซียเป็นประเทศที่ประกอบไปด้วยหมู่เกาะ อีกทั้งโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ โดยเฉพาะเส้นทางถนนหรือระบบรางรถไฟ ซึ่งยังไม่เอื้ออำนวยต่อการขนส่งสินค้าภายในประเทศ

ความไม่โปร่งใสในการดำเนินธุรกิจ อาจส่งผลให้ต้นทุนการดำเนินงานสูงขึ้น

ปัญหาด้านการผลิตพลังงาน โดยการผลิตกระแสไฟฟ้ายังไม่เพียงพอในการใช้ภายในประเทศ

กฎระเบียบในการลงทุนของอินโดนีเซียสำหรับนักลงทุนต่างประเทศ มีความแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ของอินโดนีเซีย รวมไปถึงธรรมเนียมปฏิบัติในการติดต่อทางธุรกิจกับหน่วยงานท้องถิ่น/ผู้อยู่อาศัยในชุมชน

รูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย: อุตสาหกรรมเกษตร/อาหารแปรรูป

ประกอบธุรกิจในรูปแบบการร่วมทุนกับผู้ประกอบการท้องถิ่น

เนื่องจากประเทศอินโดนีเซียมีทรัพยากรและวัตถุดิบในการผลิตที่อุดมสมบูรณ์ ตลาดค่อนข้างใหญ่ จำนวนประชากรในประเทศที่มาก ทำให้มีอุปสงค์ในการบริโภคอาหารแปรรูปมากตามไปด้วย รวมถึงมีแรงงานจำนวนมากในอัตราค่าจ้างที่ไม่สูงมากนัก โดยประเทศไทยมีความได้เปรียบในภาคอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารแปรรูปในด้านเทคโนโลยีการผลิต ความรู้ความเชี่ยวชาญ รวมถึงเครื่องมือและเครื่องจักรต่างๆ เช่น การแช่แข็ง การบรรจุสุญญากาศเพื่อถนอมอาหาร เป็นต้น จึงควรประกอบธุรกิจในรูปแบบร่วมทุนกับผู้ประกอบการท้องถิ่น ที่มีความเชี่ยวชาญด้านบริการขนส่งและจัดจำหน่ายสินค้า ตลอดจนกฎหมาย กฎระเบียบ และขั้นตอนการประกอบธุรกิจภายในประเทศ

ผู้บริโภคระดับกลางชาวมุสลิมในอินโดนีเซียเป็นกลุ่มผู้บริโภคที่มีความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับ

ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตเมือง เป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อ โดยกลุ่มผู้บริโภคระดับกลาง เป็นกลุ่มลูกค้าที่กล้าใช้จ่ายเงินซื้อสินค้าและบริการที่ดีมีคุณภาพ รวมทั้งชอบทดลองสินค้าใหม่ๆ

ควรคำนึงเรื่องต้นทุนค่าขนส่งประกอบการพิจารณา

การขนส่งวัตถุดิบจากแหล่งผลิตไปยังโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปหรือขนส่งผลิตภัณฑ์ไปยังจุดจำหน่าย อาจจะไม่สะดวกเหมือนกับในประเทศไทย เนื่องจากสภาพภูมิประเทศเป็นหมู่เกาะ ดังนั้นนักธุรกิจผู้เข้าไปลงทุนต้องวางแผนระบบการขนส่งวัตถุดิบและสินค้าอย่างรอบคอบ

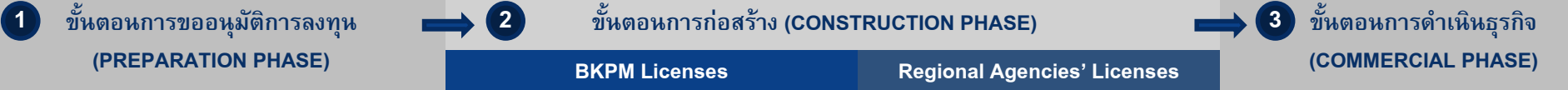
ประเด็นสำคัญอื่น ๆ

- อินโดนีเซียเป็นประเทศเกษตรกรรมที่ได้เปรียบจากภูมิประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์ และมีภูมิอากาศร้อนชื้นเหมาะสมแก่การทำเกษตรและฟาร์มปศุสัตว์ ประกอบกับเป็นหมู่เกาะอยู่กลางทะเล จึงทำให้ทรัพยากรทางทะเลมีอยู่มาก ทำให้สามารถนำไปแปรรูปเพื่อบริโภคในประเทศและส่งออกได้มาก
- อินโดนีเซียมีประชากรมุสลิมมากที่สุดในอาเซียนทั้งในจำนวนและสัดส่วน จึงนับว่าเป็นโอกาสของนักลงทุนอาหารฮาลาล ในการเข้าสู่ตลาดอินโดนีเซีย
- ความหลากหลายของวัตถุดิบจากภาคเกษตรกรรม ปศุสัตว์ และการประมง ทำให้นักลงทุนสามารถเลือกวัตถุดิบไปแปรรูปได้ในหลายประเภทธุรกิจ

ขั้นตอนกิจกรรมก่อนการจัดตั้งธุรกิจในอินโดนีเซีย (Pre-Establishment Process)

3 HOURS INVESTMENT LICENSING SERVICE * (BKPM)

Capital Investment Coordinating Board (BKPM)

การยื่นขอใบอนุญาตลงทุนทั่วไป (Principle License; Ijin Prinsip- IP) กับทาง BKPM

↓

BKPM ออกใบอนุญาตลงทุนของบริษัทต่างชาติ (PMA)

Ministry of Law and Human Rights

การยื่นขอจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ

↓

สำนักงานกฎหมายออกหนังสือสำคัญการจดทะเบียน

↓

จดทะเบียนในรับรองถิ่นที่อยู่ของธุรกิจ

Tax Office

จดเลขทะเบียนผู้เสียภาษี (Tax Identification Number)

Ministry of Law and Human Rights กำหนดให้กฎระเบียบและข้อบังคับของบริษัท (Articles of association) มีผลตามกฎหมาย

การบริหารจัดการและใบอนุญาตขั้นตอนการก่อสร้างที่ออกโดย BKPM (BKPM Licenses)

Fiscal Facilities

- เอกสารอนุมัติภาษีศุลกากร: รายการสินค้าทุน (Custom Approval Letter: Capital Goods)
- เอกสารอนุมัติภาษีศุลกากร: รายการวัตถุดิบ (Custom Approval Letter: Raw Materials)
- เอกสารอนุมัติการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี (Recommendation for Income Tax Facility: Tax Allowance and Tax Holiday)

Non Fiscal Facilities

- เลขประจำตัวผู้นำเข้าเพื่อการผลิต (Import Identification Number for Producer: API-P)
- เลขประจำตัวผู้นำเข้าทั่วไป (General Identification Number: API-U)
- ใบอนุมัติแผนการใช้แรงงานต่างชาติ (Manpower Plan: RPTKA)
- ใบอนุญาตการทำงาน (Work Permit: TA01)
- ใบอนุญาตการจ้างแรงงานต่างชาติ (Permit to Hire Foreign Worker: IMTA)

การบริหารจัดการและใบอนุญาตขั้นตอนการก่อสร้างที่ออกโดยหน่วยงานบริหารส่วนท้องถิ่น (Regional Agencies' Licenses)

- ใบอนุญาตสำหรับทำเลที่ตั้ง (Location Permit)
- ใบอนุมัติการก่อสร้างอาคาร (Building Construction Permit)
- ใบอนุญาตตาม พ.ร.บ. ในกรณีการก่อสร้างที่ก่อให้เกิดเสียง (Nuisance Permit UUG/HO)
- กรรมสิทธิ์ที่ดิน (Land Title)
- ใบอนุญาตสำหรับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA Permit)

Capital Investment Coordinating Board (BKPM)

การออกใบอนุญาตการดำเนินธุรกิจถาวร (Permanent Business License)

เริ่มต้นการประกอบธุรกิจ

* ปัจจุบัน BKPM มีการให้บริการออกใบอนุญาตลงทุนแบบเร่งด่วน (3 Hours Investment Licensing Service) พร้อมด้วยการจดทะเบียนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสิ้น 9 ประเภท เช่น หนังสือสำคัญการจดทะเบียน เลขทะเบียนผู้เสียภาษี และใบอนุญาตแผนการใช้แรงงานต่างชาติ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การลงทุนที่สามารถใช้บริการดังกล่าวได้จะเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดโดยทาง BKPM เท่านั้น

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

PROCEDURE OF 3 HOURS INVESTMENT LICENSING SERVICE

Requirement for utilizing the 3 hours services

1. Planned value of investment at least IDR 100 billion,
2. and / or absorbing at least 1.000 local workers
3. Application must be submitted directly by at least one candidate of the proposed company shareholder

Prepare your documents!

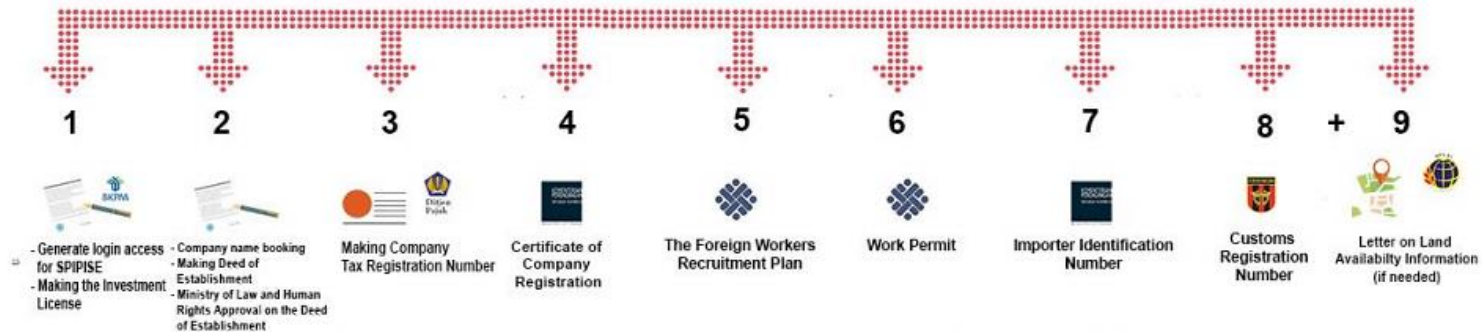
1. Investor identity as the prospective shareholders - ID Card / Passport and / or Deed of Establishment (Indonesian company) or Article of Association (foreign company)
2. Flowchart on business activities workflow from raw material production until finished products

8+1 Products are ready

1. Investment License
2. Deed of Establishment and Approval
3. Tax Registration Number
4. Certificate of Company Registration
5. The Foreign Workers Recruitment Plan
6. Work Permit
7. Importer Identification Number
8. Customs Registration Number
9. Letter on Land Availability Information

The Priority Investment Officer works on the investment licenses for the investor on 3 Hours Investment Licensing Service with the "8 + 1 Products"

Cost of Doing Business ในอินโดนีเซีย

ต้นทุนต่าง ๆ	รายละเอียด
 <p>ต้นทุนค่าขนส่ง</p>	<ul style="list-style-type: none"> อัตราค่าขนส่งทางอากาศภายในประเทศ – ขึ้นกับน้ำหนักและระยะทางภายใน / ระหว่างเกาะ อัตราค่าขนส่งสินค้าเพื่อการส่งออก-นำเข้า- การส่งออกสินค้าไปต่างประเทศ (572 USD per 20-foot container) / การนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ (647 USD per 20-foot container)
 <p>ต้นทุนค่าก่อสร้าง</p>	<ul style="list-style-type: none"> มีความแตกต่างกันในแต่ละประเภทและขั้นตอนการขอใบอนุญาตก่อสร้าง: ไม่เสียค่าใช้จ่าย - 68,281,500 รูเปียห์ ค่าก่อสร้างโรงงาน : เกาะชวา (5,000,000-8,000,000 รูเปียห์/ตารางเมตร) / เกาะสุมาตรา (5,500,000-8,800,000 รูเปียห์/ตารางเมตร) / เกาะกาลิมันตัน (5,000,000-8,000,000 + 15-25% รูเปียห์/ตารางเมตร) / เกาะสุลาเวสี (5,000,000-8,000,000 + 15-25% รูเปียห์/ตารางเมตร) / ปาปัว (5,000,000-8,000,000 + 15-25% รูเปียห์/ตารางเมตร)
 <p>ต้นทุนค่าเช่าที่อยู่อาศัย</p>	<ul style="list-style-type: none"> อพาร์ทเมนท์ใจกลางเมือง : 7,657,562.50 - 25,000,000 รูเปียห์ อพาร์ทเมนท์รอบนอก : 3,790,909.09 - 10,666,666.67 รูเปียห์ ที่อยู่อาศัยกลางเมือง : 38,664,361.18 รูเปียห์/ตารางเมตร ที่อยู่อาศัยรอบนอก : 16,555,555.56 รูเปียห์/ตารางเมตร
 <p>ต้นทุนค่าสาธารณูปโภค</p>	<ul style="list-style-type: none"> อัตราค่าไฟฟ้า: ที่อยู่อาศัย 415-1,496.05 รูเปียห์ต่อ kwh / ธุรกิจ 535-1,496.05 รูเปียห์ต่อ kwh / โรงงาน 485-1,159.30 รูเปียห์ต่อ kwh / ภาครัฐ 1,159.30-1,496.05 รูเปียห์ต่อ kwh อัตราค่าน้ำประปา: ไม่ใช่อัตราเดียวกันในทุกที่ แต่จะขึ้นกับนโยบายของแต่ละท้องถิ่นหรือขึ้นกับบริษัทผู้จำหน่ายน้ำ สำหรับในกรุงจาการ์ตามีอัตราค่าน้ำต่ำสุดคือ 3,275 รูเปียห์ต่อลูกบาศก์เมตร
 <p>ต้นทุนค่าจ้าง</p>	<ul style="list-style-type: none"> อัตราค่าจ้างทั่วไป (การค้า) : ผู้จัดการ 3,636-4,090 ดอลลาร์สหรัฐ / เจ้าหน้าที่ทั่วไป ระดับปฏิบัติการ 218 ดอลลาร์สหรัฐ อัตราค่าจ้างทั่วไป (การผลิต) : ผู้จัดการ 1,181-1,454 ดอลลาร์สหรัฐ / พนักงานทั่วไป 363-727 ดอลลาร์สหรัฐ อัตราค่าจ้างทั่วไป (เทคโนโลยี) : ผู้จัดการ 909-1,636 ดอลลาร์สหรัฐ / เจ้าหน้าที่ธุรกรรมทั่วไป 727 ดอลลาร์สหรัฐ
 <p>ต้นทุนทางภาษี</p>	<ul style="list-style-type: none"> Corporate Income Tax Tax: 25% (นิติบุคคลที่มีผลประกอบการปีละไม่เกิน 50,000 ล้านบาท ได้รับส่วนลดภาษีร้อยละ 50 / บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ (ตามเงื่อนไขที่ระบุไว้) ได้รับส่วนลดภาษีร้อยละ 5 จากอัตรากำหนดนิติบุคคล) Income Tax: 5-20% (เก็บอัตรากำหนดแบบขั้นบันได ตามรายได้ของบุคคลธรรมดา) VAT: 10% (0% สำหรับการส่งออกสินค้าและบริการ) <p>ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจากหลายแหล่งข้อมูล</p>

สิทธิประโยชน์ทางการลงทุนในอินโดนีเซีย

Investment Incentives	รูปแบบสิทธิประโยชน์ที่ได้รับ
<p>สิทธิประโยชน์ทั่วไป</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ สิทธิประโยชน์ในการลดหย่อนภาษีเงินได้ทางธุรกิจ (Corporate Income Tax) นักลงทุนจะได้รับสิทธิการหักลดฐานการคำนวณภาษีในสัดส่วนร้อยละ 30 ของรายได้ที่ต้องชำระภาษี (Taxable Income) เป็นเวลาต่อเนื่อง 6 ปี ▪ สิทธิประโยชน์ในการยกผลการดำเนินงานขาดทุนเพื่อลดหย่อนภาษีในอนาคต (Loss Carry Forward) นักลงทุนจะได้รับอนุญาตให้นำผลการดำเนินงานที่ขาดทุนในปีก่อนๆ เพื่อหักลดฐานการคำนวณภาษีได้ในปีที่มีกำไรได้ แต่จะสามารถสะสมผลการดำเนินงานที่ขาดทุนได้ไม่เกิน 10 ปี
<p>สิทธิประโยชน์ทางการลงทุนเพื่อธุรกิจส่งออก (Export Manufacturing)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ สิทธิประโยชน์ในรับคืนอากร (Drawback) สำหรับการนำเข้าสินค้าและวัตถุดิบเพื่อการสินค้าสำเร็จรูปส่งออก ▪ สิทธิประโยชน์ในการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีการค้า (Value Added Tax and Sales Tax Exemption) สำหรับสินค้าฟุ่มเฟือยในประเทศที่นำมาใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อส่งออก ▪ สิทธิประโยชน์ในการนำเข้าวัตถุดิบได้อย่างเสรี ผู้ผลิตสินค้าเพื่อส่งออกจะมีสิทธิในการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศได้ ถึงแม้วัตถุดิบประเภทเดียวกันจะสามารถหาได้ในประเทศ
<p>สิทธิประโยชน์ทางการลงทุนสำหรับธุรกิจที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เขต Bonded Zone</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ สิทธิประโยชน์ในการยกเว้นภาษีอากรนำเข้า ภาษีสรรพสามิต ภาษีเงินได้ทางธุรกิจ และภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสินค้าฟุ่มเฟือยในการนำเข้าเครื่องจักร และเครื่องมือต่างๆ รวมทั้งวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้า ▪ อนุญาตให้จำหน่ายสินค้าในประเทศได้ (โดยผ่านกระบวนการนำเข้ามาปกติ) สูงสุดร้อยละ 50 ของมูลค่าการส่งออก หรือในกรณีของสินค้าอื่นที่ไม่ใช่สินค้าสำเร็จรูป สามารถจำหน่ายสินค้าในประเทศได้ถึงร้อยละ 100 ▪ อนุญาตให้จำหน่ายเศษเหลือจากการผลิต (Scrap) เท่าที่ยังมีส่วนประกอบของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเกินกว่าร้อยละ 5 ▪ สามารถส่งต่อเครื่องมือเครื่องจักรของบริษัทไปให้ผู้รับเหมาช่วง (Subcontractors) เพื่อการปฏิบัติงานนอก Bonded Zone ได้ภายในเวลาไม่เกิน 2 ปี เพื่อนำไปผลิตตามกระบวนการต่อไป ▪ สิทธิประโยชน์ในการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Tax) และภาษีการค้า (Commercial Tax) สำหรับสินค้าฟุ่มเฟือยที่ส่งต่อให้ผู้รับเหมาช่วง หรือในทางกลับกัน รวมถึงการส่งต่อระหว่างบริษัทดังกล่าวในเขตพื้นที่

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

แนะนำโครงการ วัตถุประสงค์ และกิจกรรมการเดินทางและการสัมมนา

โอกาสการลงทุนไทยในอาเซียน 8 ประเทศ

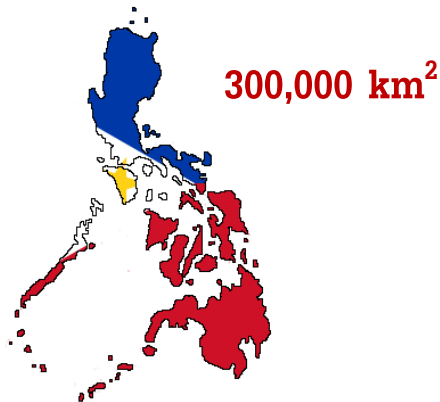
การวิเคราะห์เชิงลึกอุตสาหกรรมและสินค้าที่ไทยมีศักยภาพ

- กัมพูชา
- สปป.ลาว
- เมียนมา
- เวียดนาม
- อินโดนีเซีย
- **ฟิลิปปินส์**
- มาเลเซีย
- บรูไนฯ

เปรียบเทียบสิทธิประโยชน์และต้นทุนทางธุรกิจในอาเซียน

BOI และการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ

ข้อมูลพื้นฐานของฟิลิปปินส์

Gross Domestic Product

GDP : \$299.3 billion (2015 est.)

GDP at PPP : \$742.2 billion (2015 est.)

Real GDP Growth : 6.0% (2015 est.)

GDP per Capita (at PPP) : \$7,500 (2015 est.)

World Ranking (2015 est.)

GDP at PPP : **30th**

GDP per Capita : **152nd**
(at PPP)

Economic Growth* : **29th**

(Philippine)

Pesos

PHP

Currency

Filipino

National

& English

Language

Manila

Capital City

Religions

Christianity

GDP – Composition (2015 est.)
by Sector of Origin

Labor Force (2015 est.) **41.75 Million**
by Occupation

■ Agriculture ■ Industry ■ Services

Unemployment Rate

6.5 % (2015 est.)

Population

101.0 Million
(2015 est.)

Inflation Rate

1.8 %
(2015 est.)

GCI (2015) **47**

Doing Business (2016) **103**

Partners

- Japan
- USA
- China

Products

Semiconductors & Electronics
Vehicle
Garments

World Exports Ranking
55th

Trade Statistics

Exports

\$43.94 billion (2015 est.)

Imports

\$59.60 billion (2015 est.)

World Imports Ranking
28th

Partners

- China
- USA
- Japan

Products

Electronics
Mineral and Fuel
Machinery

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก CIA Factbook, WTO Trade Profiles, และ World Bank (as of February 2016)

นโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบ และความตกลงการค้าที่สำคัญของฟิลิปปินส์

นโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบที่สำคัญ

นโยบายการลงทุนที่สำคัญ

- รัฐบาลฟิลิปปินส์สนับสนุนกิจกรรมที่สร้างการจ้างงาน กระตุ้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดจากความร่วมมือจากทุกภาคส่วน และเพิ่มความแข็งแกร่งของความเชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรมทั้งภายในและภายนอกอุตสาหกรรมเดียวกันเอง
- ธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ได้แก่ ภาคอุตสาหกรรม เช่น การผลิตยา เหมืองแร่ รองเท้า ต่อเรือ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ภาคบริการ เช่น ICT ท่องเที่ยว เป็นต้น และภาคการเกษตร โดยเฉพาะการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร
- ปัจจุบัน ในประเทศมีเขตเศรษฐกิจพิเศษมากถึง 326 เขต และยังมีอยู่ระหว่างการพัฒนาอีกกว่า 126 เขต

กฎหมาย-กฎระเบียบที่สำคัญ

- กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ได้แก่
 - Omnibus Investment Code 1987
 - Foreign Investment Act of 1991
 - Special Economic Zone Act of 1995
 - Labor Code of The Philippines
- การลงทุนที่สามารถดำเนินการได้ ได้แก่ การร่วมทุนกับผู้ประกอบการในฟิลิปปินส์ (Joint-Venture) สัดส่วน 60 (ท้องถิ่น) : 40 (ต่างประเทศ)
- รูปแบบธุรกิจที่สามารถดำเนินการได้ ได้แก่ (1) กิจการเจ้าของคนเดียว (2) ห้างหุ้นส่วน (3) บริษัทร่วมทุน (4) บริษัทจำกัด (5) สาขา (6) สำนักงานผู้แทน (7) สำนักงานใหญ่ส่วนภูมิภาค และ (8) สำนักงานใหญ่ปฏิบัติการส่วนภูมิภาค

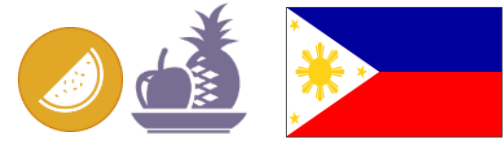
ความตกลง การค้าต่าง ๆ

- ฟิลิปปินส์ได้มีการทำความตกลงการค้าเสรีกับประเทศ/กลุ่มประเทศต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 6 ฉบับ ได้แก่ ความตกลงกับประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN) และความตกลงที่ทำภายใต้กรอบอาเซียนกับอีก 6 ประเทศใน 5 ฉบับ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย และ ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ นอกจากนี้ยังมี การเจรจาระดับพหุภาคีกับ ญี่ปุ่น (PJEPA) และเข้าร่วมความตกลง TPP ด้วย
- อยู่ระหว่างการเจรจาอีก 3 ฉบับ (อาเซียน-ฮ่องกง RCEP และ Philippines-EU FTA)

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

ภาพรวมอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ฟิลิปปินส์

อุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ฟิลิปปินส์ เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่นักลงทุนไทยมีโอกาสดำเนินการลงทุนในฟิลิปปินส์ จากการที่ฟิลิปปินส์ถือเป็นตลาดขนาดใหญ่ที่มีกำลังซื้อเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับการที่ฟิลิปปินส์มีพืชผลทางการเกษตรที่หลากหลาย และมีลักษณะจำเพาะ ทำให้มีวัตถุดิบที่พร้อมสำหรับการนำเข้าสู่กระบวนการผลิต อย่างไรก็ตาม ด้วยเทคโนโลยีการผลิตและการแปรรูปสินค้าวัตถุดิบทางการเกษตรที่ยังไม่มีประสิทธิภาพมากนัก จึงเป็นโอกาสของนักลงทุนไทยในการลงทุนร่วมกับผู้ประกอบการท้องถิ่น โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากร และความชำนาญด้านบริการหลังการผลิตของผู้ประกอบการฟิลิปปินส์ ประกอบกับการนำเทคโนโลยีการผลิตผักและผลไม้แปรรูปที่ไทยมีความเชี่ยวชาญ เพื่อสร้างโอกาสสำหรับการประกอบธุรกิจในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูปในตลาดฟิลิปปินส์

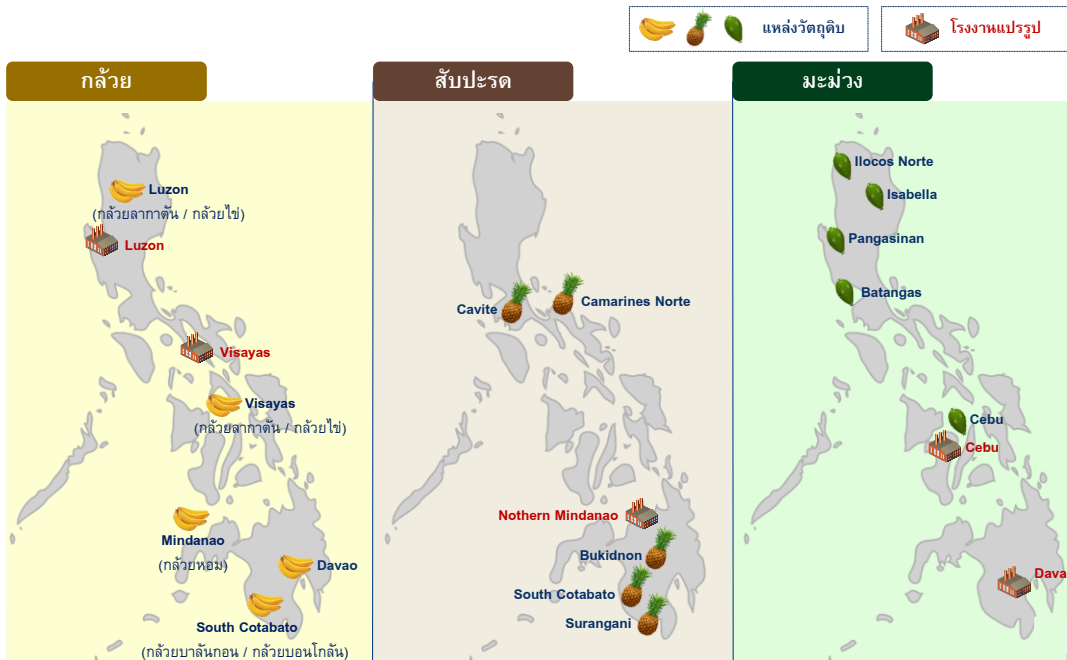
สินค้าผลไม้แปรรูปที่ไทยมีศักยภาพในการเข้าไปลงทุน

- กล้วย
- สับปะรด
- มะม่วง

ผลไม้เศรษฐกิจส่งออก

พื้นที่ที่มีศักยภาพ พื้นที่เป้าหมาย และสินค้า/ธุรกิจที่มีศักยภาพของแหล่งวัตถุดิบและโรงงานผลไม้แปรรูป ฟิลิปปินส์

จากสภาพภูมิประเทศที่มีลักษณะเป็นที่ราบสูงและภูเขา ทำให้ฟิลิปปินส์มีพื้นที่ราบสำหรับการเพาะปลูกที่แคบและมีจำนวนไม่มาก โดยพื้นที่ราบที่สำคัญของฟิลิปปินส์ คือ ที่ราบมะนิลา ซึ่งเป็นพื้นที่ราบที่มีขนาดใหญ่ที่สุดตั้งอยู่บริเวณตอนกลางของเกาะลูซอน ในขณะที่ผลไม้เศรษฐกิจสำคัญ เช่น มะม่วง จะมีแหล่งเพาะปลูกหลักในแถบลูซอน และสับปะรด ที่มีแหล่งเพาะปลูกบริเวณนอร์เทิร์นมินดาเนา (Region X) ตลอดจนผลไม้เศรษฐกิจอื่นๆ ได้แก่ กล้วย (พื้นที่เพาะปลูก: ตาเวา และบางส่วนของหมู่เกาะมินดาเนา) และมะพร้าว (พื้นที่เพาะปลูก: คาลาบาร์ซอน และตาเวา)

อย่างไรก็ตาม สำหรับพื้นที่เป้าหมายสำหรับการลงทุนโรงงานผักและผลไม้แปรรูป พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่มักมีการตั้งฐานการผลิตโรงงานแปรรูปผักและผลไม้ในพื้นที่ในเขตเมืองและท่าเรือสำคัญ อาทิ ทำเรือมะนิลา ทำเรือเซบู และท่าเรือ General Santos ซึ่งอยู่ทางตอนกลางและตอนใต้ของประเทศ มากกว่าการตั้งฐานการผลิตในพื้นที่ใกล้เคียงกับพื้นที่เพาะปลูกทางการเกษตร ทั้งนี้เนื่องด้วยการตั้งฐานการผลิตในพื้นที่ใกล้เคียงกับแหล่งเพาะปลูก จะก่อให้เกิดต้นทุนต่อผู้ประกอบการที่มากกว่า อาทิ ต้นทุนการสร้างโรงงานใหม่ ความพร้อมของสาธารณูปโภค และต้นทุนการบริหารและฝึกอบรมแรงงาน

โครงสร้างห่วงโซ่มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ฟิลิปปินส์

Input & Production

Processing

Marketing & Export

Materials

End Products

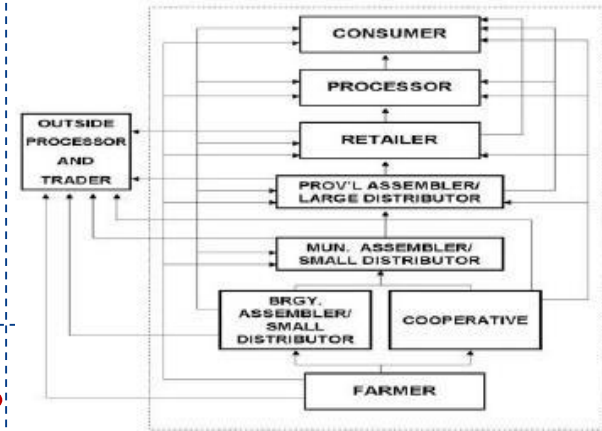
Domestic Sale & Export

Structure

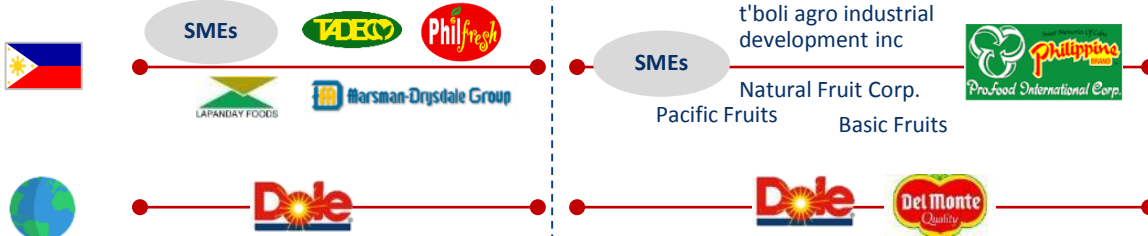
- ประกอบด้วยผู้ผลิต 2 ประเภท ได้แก่ ผู้ผลิตขนาดใหญ่ (Plantation) และฟาร์มขนาดกลางและขนาดย่อม (Small-to-medium-scale Farm)
- เกษตรกรส่วนใหญ่จะได้รับเมล็ดพันธุ์พืชจากศูนย์จำหน่ายเมล็ดพันธุ์ของ Bureau of Plant Industry ในราคาที่ต่ำกว่าท้องตลาด ในขณะที่หากเป็นผลิตภัณฑ์ของบริษัทต่างชาติจะมีศูนย์เพาะเมล็ดพันธุ์ของตนเอง
- ส่วนใหญ่ดำเนินการโดยบริษัทภายในประเทศ
- ค่าปุ๋ยและยาฆ่าแมลงมีสัดส่วนต้นทุนที่สูงเมื่อเปรียบเทียบกับต้นทุนทั้งหมด
- สำหรับฟาร์มขนาดกลางและขนาดย่อม อาจมีการทำ Contract Farming กับบริษัทผู้รับซื้อ

- กล้วย:** ผลิตภัณฑ์กล้วยแปรรูปในฟิลิปปินส์ส่วนใหญ่จะถูกแปรรูปเป็นกล้วยฉาบกรอบ (Banana Chips) อย่างไรก็ตาม แม้จะมีผู้เล่นรายใหญ่ในอุตสาหกรรมกล้วยแปรรูป แต่โดยส่วนใหญ่ผู้เล่นรายหลักยังคงเป็น SMEs ที่ยังคงใช้เทคโนโลยีพื้นฐานในการผลิต และยังคงมีข้อจำกัดด้านราคาวัตถุดิบ อาทิ ต้นทุนค่าน้ำมันพืช
- สับปะรด:** ปัจจุบันมีโรงงานแปรรูปสับปะรดทั้งสิ้น 28 แห่งในฟิลิปปินส์ ซึ่งร้อยละ 85 เป็นของบริษัท Del Monte และ Dole
- มะม่วง:** มีกระบวนการแปรรูปที่ไม่ซับซ้อนมาก ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการแปรรูปขนาด SMEs และมีผู้เล่นขนาดใหญ่รายสำคัญคือ Profoods International Corporation ทั้งนี้ ปริมาณการผลิตจะขึ้นอยู่กับความเพียงพอของวัตถุดิบเป็นหลักมากกว่าปัจจัยด้านอุปสงค์

- บริษัทแปรรูปจะทำการจัดจำหน่ายโดยตรงไปยังผู้บริโภค โดยผ่านตัวกลางทางการค้า ได้แก่ ผู้ค้าปลีก ผู้ค้าส่ง ร้านค้า และตัวแทนส่งออก
- ในขณะที่บริษัทผลิตผลไม้ อาจจะมีการกระจายสินค้าผ่านหลายช่องทาง ดังนี้

Key Players

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

ปัญหาและอุปสรรคที่อาจพบในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ฟิลิปปินส์

- สภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศที่ไม่เอื้อต่อการเพาะปลูกมากนัก เนื่องจากสภาพภูมิประเทศที่มีลักษณะเป็นเกาะ ประกอบกับอยู่เขตมรสุม ซึ่งส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อผลผลิตทางการเกษตรอยู่บ่อยครั้ง
- ต้นทุนค่าขนส่งสินค้าที่สูง เนื่องจากสภาพภูมิประเทศที่เป็นเกาะ
- การครอบครองที่ดินสำหรับชาวต่างชาติ โดยนักลงทุนต่างชาติจะไม่สามารถถือครองที่ดินในฟิลิปปินส์ได้ จะทำได้เพียงเช่าที่ดิน โดยระยะเวลาสูงสุดที่เช่าได้คือ 25 ปี
- ฟิลิปปินส์ยังขาดโครงสร้างพื้นฐานเป็นจำนวนมาก อาทิ การสร้างเครือข่ายถนน ท่าเรือ สะพาน การจัดการน้ำ และสถานีส่งกระแสไฟฟ้า
- ต้นทุนการกู้ยืมเงินที่สูง ฟิลิปปินส์เป็นประเทศหนึ่งที่มีต้นทุนการกู้ยืมทางการเงินในอัตราที่สูง เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค
- ลักษณะอุปนิสัยของชาวฟิลิปปินส์ที่ค่อนข้างขาดความกระตือรือร้นในการทำงาน ทำให้อาจเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการได้

รูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย

ประกอบธุรกิจในรูปแบบการร่วมทุนกับผู้ประกอบการฟิลิปปินส์

โดยอาศัยความชำนาญด้านเทคโนโลยีการผลิตของผู้ประกอบการไทย ควบคู่กับความเชี่ยวชาญด้านบริการขนส่ง และจัดจำหน่ายของผู้ประกอบการฟิลิปปินส์ นอกจากนี้ จากกฎหมายการถือครองที่ดินของฟิลิปปินส์ที่มีการกำหนดให้ผู้ถือครองที่ดินต้องมีสัญชาติฟิลิปปินส์เท่านั้น ซึ่งจะเป็นในรูปแบบของกิจการเจ้าของคนเดียว หรือในรูปแบบของบริษัทฟิลิปปินส์ (บริษัทที่แบ่งทุนออกเป็นหุ้น: Stock Corporations) ที่มีลักษณะการถือครองหุ้นโดยผู้ประกอบการฟิลิปปินส์ตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป โดยชาวต่างชาติจะไม่มีสิทธิในการถือครองที่ดินเพื่อประกอบธุรกิจได้ ดังนั้น การร่วมทุนกับผู้ประกอบการในประเทศจึงเป็นโอกาสของผู้ประกอบการไทยสามารถประกอบธุรกิจภายในฟิลิปปินส์ได้ โดยจะต้องเป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบที่ระบุภายในฟิลิปปินส์

การลงทุนจัดตั้งโรงงานแปรรูปผลไม้

การเข้าไปลงทุนจัดตั้งโรงงานผลิตผลไม้แปรรูป โดยรับผลผลิตจากชาวบ้านผ่านการทำ Contract Farming หรือการทำฟาร์ม/ไร่เพาะปลูกของบริษัทเอง เพื่อเป็นวัตถุดิบให้กับโรงงาน โดยมีการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ได้รับมาตรฐานสากลเพื่อสร้างความได้เปรียบเหนือคู่แข่ง เนื่องจากในปัจจุบันโรงงานผลไม้แปรรูปในฟิลิปปินส์ส่วนใหญ่เป็นโรงงานที่ค่อนข้างเก่าและใช้เทคโนโลยีและมาตรฐานการผลิตที่ไม่มีประสิทธิภาพมากนัก

พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น

แม้ผลไม้แปรรูปจะมีการผลิตจากวัตถุดิบผลไม้ที่มีคุณภาพ หากแต่ในแง่การตลาดนั้น สินค้าของฟิลิปปินส์กลับมีส่วนแบ่งการตลาดที่ต่ำกว่าคู่แข่ง เนื่องด้วยปัจจัยด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ และการคิดค้นรูปแบบสินค้าที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคมากขึ้น จึงเป็นช่องว่างของนักลงทุนไทยในการพัฒนาประเด็นดังกล่าว

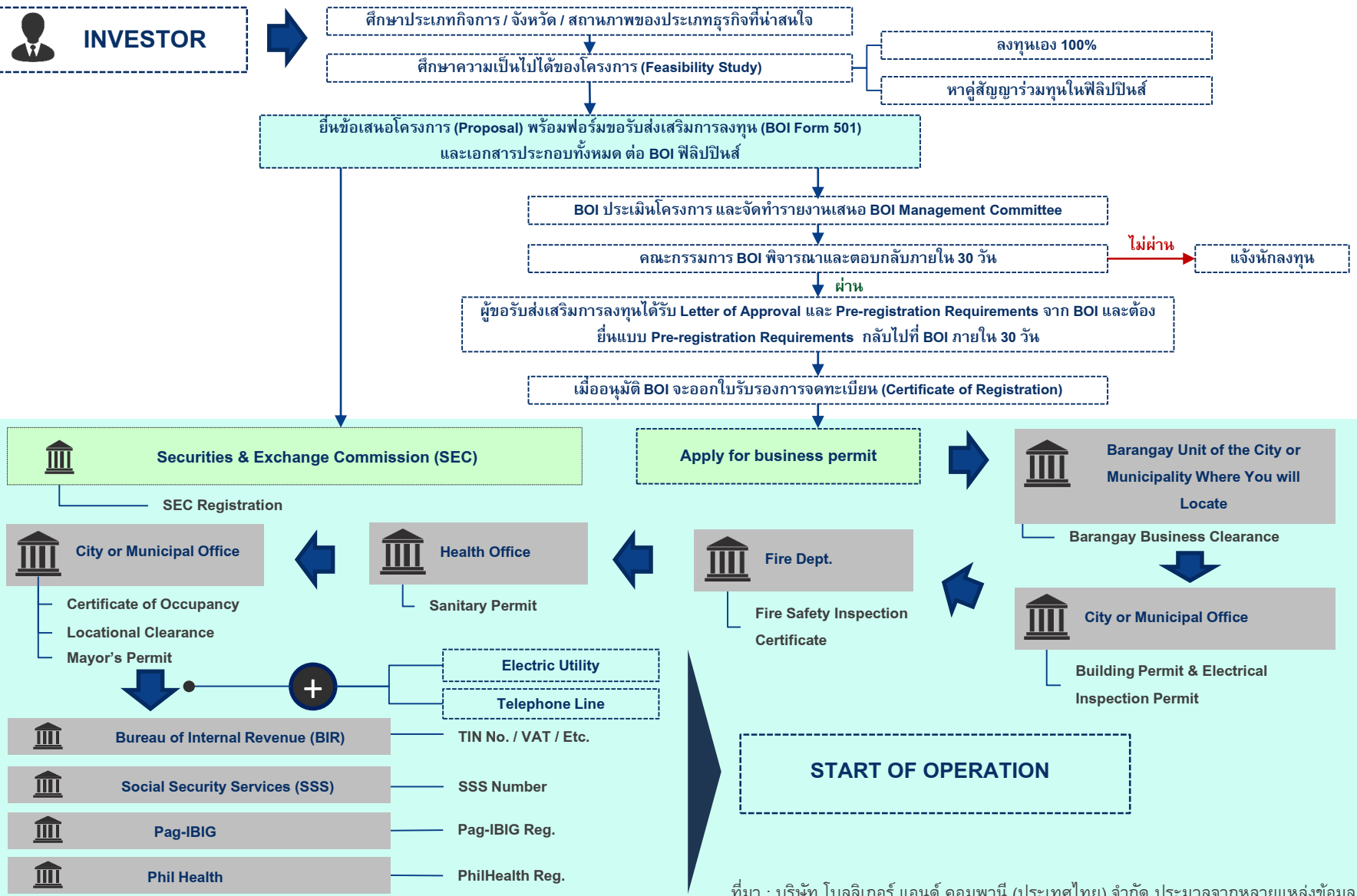
ประเด็นสำคัญอื่น ๆ

- ปัจจุบันอุตสาหกรรมผลไม้แปรรูปกำลังประสบปัญหาเทคโนโลยีและกระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพ และมาตรฐานการผลิต
- ฟิลิปปินส์มีทรัพยากรทางการเกษตรที่มาก ประกอบกับมีความหลากหลายและมีลักษณะเฉพาะตัว อาทิ มะม่วง สับปะรด และมะพร้าว
- ต้นทุนค่าขนส่งสินค้าที่สูง เนื่องจากสภาพภูมิประเทศที่เป็นเกาะ ทำให้ส่วนใหญ่การขนส่งสินค้าและวัตถุดิบจะใช้วิธีการขนส่งทางบกและทางน้ำเป็นหลัก
- พฤติกรรมและรสนิยมการบริโภคสินค้าที่หลากหลาย ทำให้เกิดช่องว่างทางการตลาดของผู้ผลิตในการคิดค้นผลิตภัณฑ์ในรูปแบบใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค

ขั้นตอนกิจกรรมก่อนการจัดตั้งธุรกิจ สำหรับบริษัทต่างชาติที่ขอรับสิทธิประโยชน์

จาก BOI ฟิลิปปินส์

BOI APPROVAL

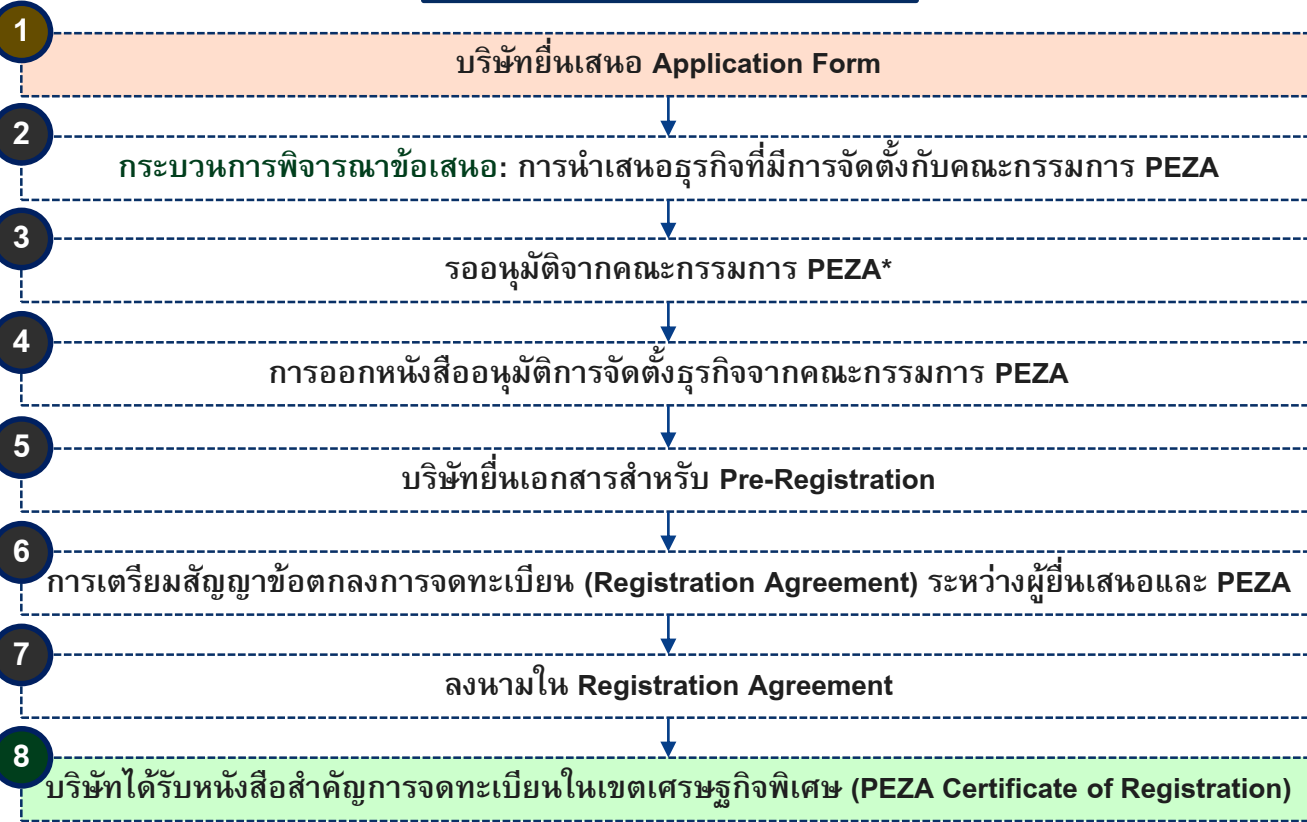
BUSINESS PERMITS

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจากหลายแหล่งข้อมูล

ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจสำหรับเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Economic Zone) ในฟิลิปปินส์

PEZA APPROVAL

BUSINESS PERMITS

บุคคล / หน่วยงานของ PEZA ที่กำกับดูแล

Director General

Enterprise Regulation Division

PEZA Board

PEZA Corporate Secretary

Legal Services Group

Legal Services Group

Director General

Director General

*คณะกรรมการ PEZA จะมีการประชุมอย่างน้อยเดือนละ 2 ครั้ง ทั้งนี้ เอกสารนำเสนอของบริษัทจะต้องได้รับการส่งไปยัง PEZA ภายใน 3 วัน ก่อนการประชุมคณะกรรมการ จึงจะได้รับการพิจารณาในการประชุมนั้น

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจากหลายแหล่งข้อมูล

Cost of Doing Business ในฟิลิปปินส์

ต้นทุนต่าง ๆ	รายละเอียด
 ต้นทุนค่าก่อสร้าง	<ul style="list-style-type: none"> มีความแตกต่างกันในแต่ละประเภทใบอนุญาตก่อสร้าง: ไม่เสียค่าใช้จ่าย - 43,043
 ต้นทุนค่าเช่าสำนักงานที่ดิน	<ul style="list-style-type: none"> ราคาที่ดินเฉลี่ยเขต Makati : 340,085 - 392,765 เปโซ/ตารางเมตร ราคาที่ดินเฉลี่ยในเขต Ortigas Center : 113,570 - 185,160 เปโซ/ตารางเมตร ราคาที่ดินเฉลี่ยในเขต Fort Bonifacio : 220,070 - 322,510 เปโซ/ตารางเมตร ค่าเช่าสำนักงานย่านธุรกิจ Makati (Premium) : 930-1,270 เปโซ/ตารางเมตร/เดือน ค่าเช่าสำนักงานย่านธุรกิจ Makati (Grade A) : 650 – 985 เปโซ/ตารางเมตร/เดือน ค่าเช่าสำนักงานย่านธุรกิจ Makati (Grade B) : 515 – 715 เปโซ/ตารางเมตร/เดือน ค่าเช่าสำนักงานเขตเมืองมะนิลาและรอบนอก : 550 – 750 เปโซ/ตารางเมตร/เดือน ค่าเช่าสำนักงานต่างจังหวัด : 300 – 500 เปโซ/ตารางเมตร/เดือน
 ต้นทุนค่าจ้าง	<ul style="list-style-type: none"> อัตราค่าจ้างทั่วไป: 10,300 – 15,000 เปโซ
 ต้นทุนทางภาษี	<ul style="list-style-type: none"> Corporate Income Tax: 30% ของฐานเงินได้สุทธิ (Net Income) ที่เกิดขึ้นจากทั่วโลก สำหรับนิติบุคคลในประเทศ / 30% ของฐานเงินได้สุทธิ (Net Income) ที่เกิดขึ้นเฉพาะในฟิลิปปินส์สำหรับนิติบุคคลต่างประเทศที่มีถิ่นที่อยู่ในฟิลิปปินส์ (Resident Foreign Corporation) / 30% ของฐานเงินได้รวม (Gross Income) ที่เกิดขึ้นเฉพาะในฟิลิปปินส์ที่เกิดขึ้นจากทั่วโลก สำหรับนิติบุคคลต่างประเทศที่ไม่มีถิ่นที่อยู่ในฟิลิปปินส์ (Non-Resident Foreign Corporation) Personal Income Tax: 25% (ชาวต่างด้าวประเภทพักอาศัยชั่วคราวและไม่เกี่ยวข้องกับการค้าและธุรกิจ) / 0-35% (สำหรับบุคคลธรรมดาทั่วไป / ชาวต่างด้าวที่พักอาศัยถาวรและทำงานในฟิลิปปินส์) VAT: 12% (การขายสินค้าทางการค้า/ธุรกิจสินค้าบริการ และสถานที่ให้บริการในฟิลิปปินส์ / การนำเข้าสินค้าไปยังฟิลิปปินส์) 0% (การค้าขายสินค้าเพื่อการส่งออก) Excise Tax: - 2% สำหรับรถยนต์และเครื่องยนตรราคา 0-600,000 เปโซ / 2,000 เปโซ+ 20% ของส่วนที่เกิน 600,000 เปโซ สำหรับรถยนต์และเครื่องยนตรราคา 600,000-1,100,000 เปโซ / 112,000 เปโซ+ 40% ของส่วนที่เกิน 1,100,000 เปโซ สำหรับรถยนต์และเครื่องยนตรราคา 1,100,000- 2,100,000 เปโซ / 512,000 เปโซ+ 60% ของส่วนที่เกิน 2,100,000 เปโซ สำหรับรถยนต์และเครื่องยนตรราคา 2,100,000 เปโซ ขึ้นไป

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจากแหล่งข้อมูล

สิทธิประโยชน์ทางการลงทุนในฟิลิปปินส์

Investment Incentives	การลงทุนโดยทั่วไป (BOI)	การลงทุนกับ PEZA
การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล	<ul style="list-style-type: none"> โครงการใหม่ที่เป็นโครงการบุกเบิก (Pioneer Status) 6 ปี โครงการใหม่ที่ได้เป็นโครงการบุกเบิก (Non-pioneer Status) 4 ปี โครงการขยาย 3 ปี ยกเว้นภาษีเงินได้เฉพาะส่วนเพิ่มของรายได้เท่านั้น โครงการใหม่หรือโครงการขยายที่อยู่ในเขตทางไกลความเจริญ (Less Developed Areas : LDAs) 6 ปี ไม่ว่าจะ เป็นโครงการบุกเบิกหรือไม่ โครงการปรับปรุงกิจการ 3 ปี และโดยทั่วไปจะจำกัดเฉพาะรายได้ส่วนที่เพิ่มขึ้นเท่านั้น 	<ul style="list-style-type: none"> ผู้ประกอบการจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 4 ปี และขยายได้อีกไม่เกิน 4 ปี หลังจากนั้นสามารถเลือกเสียภาษีเงินได้ในอัตราพิเศษ (Special Income Tax) ร้อยละ 5 ของรายได้รวม (Gross Income) แทนการเสียภาษีเงินได้และภาษีท้องถิ่นในอัตราทั่วไปได้
การหักลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล	<ul style="list-style-type: none"> ค่าจ้างแรงงานสามารถนำมาหักลดหย่อนได้ทั้งหมด หากกิจการมีสัดส่วนทุนต่อแรงงานตามที่กำหนดและไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ต้นทุนวัตถุดิบที่ใช้ในกระบวนการผลิตเพื่อการส่งออก สามารถหักลดหย่อนภาษีได้ ค่าใช้จ่ายในการลงทุนโครงสร้างสาธารณูปโภคที่จำเป็น สามารถนำมาหักค่าใช้จ่ายได้ทั้งหมด 	<ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีนำเข้าวัตถุดิบ/เครื่องจักร ที่ไม่สามารถผลิตได้ในประเทศ หรือผลิตได้แต่ไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้ผลิต (ส่วนวัตถุดิบอื่นๆ รวมถึงน้ำมันเชื้อเพลิง ไม่ได้รับการยกเว้น (3%-40%))
การยกเว้นภาษีนำเข้า / ส่งออก	<ul style="list-style-type: none"> ผู้ประกอบการได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้าสินค้าอุปกรณ์และชิ้นส่วนอะไหล่สำหรับเครื่องจักรที่ใช้ผลิตหรือทดสอบ ผู้ประกอบการได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมท่าเรือ และภาษี/ค่าธรรมเนียมการส่งออกทุกประเภท 	<ul style="list-style-type: none"> ผู้ประกอบการได้รับยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักร อุปกรณ์ ชิ้นส่วนอะไหล่ และวัตถุดิบทั้งหมด ผู้ประกอบการจะได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมการใช้ท่าเรือ ภาษีส่งออก และค่าธรรมเนียมในการนำเข้าสินค้าต่างๆ
การจ้างแรงงานต่างชาติ	<ul style="list-style-type: none"> กิจการที่จดทะเบียนกับ BOI สามารถจ้างแรงงานต่างชาติในตำแหน่งผู้บริหาร/จัดการ/ควบคุม ช่างเทคนิค และตำแหน่งที่ปรึกษา ได้ 5 ปีนับจากวันที่จดทะเบียน ทั้งนี้ ยกเว้นประธานบริษัท กรรมการผู้จัดการ และผู้อำนวยการด้านการเงิน ที่จะไม่มีข้อจำกัดนี้ 	<ul style="list-style-type: none"> กิจการที่จดทะเบียนกับ PEZA สามารถจ้างแรงงานต่างชาติในตำแหน่งผู้บริหาร/จัดการ/ควบคุม ช่างเทคนิค และตำแหน่งที่ปรึกษา โดยผู้ลงทุนและตำแหน่งงานชาวต่างชาติสามารถขอวีซ่าให้แก่คู่สมรสและบุตรติดตามอายุไม่เกิน 21 ปีได้ ทั้งนี้ ผู้ประกอบการต่างชาติและครอบครัวจะได้สิทธิการพำนักถาวรหากมีการลงทุนเริ่มต้นไม่น้อยกว่า 150,000 ดอลลาร์สหรัฐ
วิธีการศุลกากรที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ	<ul style="list-style-type: none"> กิจการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนจาก BOI จะได้รับสิทธิประโยชน์ในการนำเข้าอุปกรณ์ ชิ้นส่วนอะไหล่ วัตถุดิบและสินค้า และการส่งออกสินค้า โดยการผ่อนคลายเป็นระบบพิธีการศุลกากร เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุน 	<ul style="list-style-type: none"> กิจการที่ตั้งในเขตเศรษฐกิจพิเศษและได้สิทธิพิเศษจาก PEZA จะได้รับการอำนวยความสะดวกเพื่อการส่งออกแก่นักลงทุน เช่น ระบบการจัดการใบอนุญาตนำเข้าสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และระบบการจัดการเอกสารเพื่อการส่งออก และมีการผ่อนคลายเป็นระบบพิธีการศุลกากรให้คล่องตัวขึ้น

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

แนะนำโครงการ วัตถุประสงค์ และกิจกรรมการเดินทางและการสัมมนา

โอกาสการลงทุนไทยในอาเซียน 8 ประเทศ

การวิเคราะห์เชิงลึกอุตสาหกรรมและสินค้าที่ไทยมีศักยภาพ

- กัมพูชา
- สปป.ลาว
- เมียนมา
- เวียดนาม
- อินโดนีเซีย
- ฟิลิปปินส์
- มาเลเซีย
- บรูไนฯ

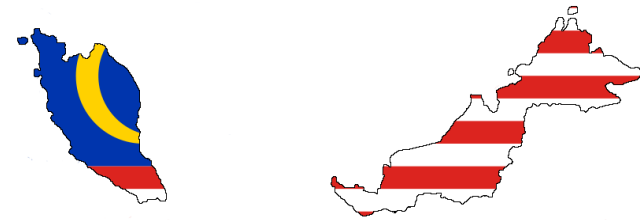
เปรียบเทียบสิทธิประโยชน์และต้นทุนทางธุรกิจในอาเซียน

BOI และการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ

ข้อมูลพื้นฐานของมาเลเซีย

329,847 km²

Gross Domestic Product

GDP: \$313.5 billion (2015 est.)

GDP at PPP: \$813.5 billion (2015 est.)

Real GDP Growth: 4.7% (2015 est.)

GDP per Capita (at PPP): \$26,600 (2015 est.)

World Ranking (2015 est.)

GDP at PPP: **29th**

GDP per Capita: **68th**
(at PPP)

Economic Growth*: **50th**

Ringgit MYR Currency

Bahasa Malaysia Official Language

Kuala Lumpur Capital City

Religions
Muslim (61.3%)

Buddhist (19.8%)

Christian (9.2%)

Hindu (6.3%)

GDP – Composition (2015 est.)
by Sector of Origin

Labor Force (2015 est.) 14.3 Million
by Occupation

Agriculture Industry Services

Unemployment Rate

2.7 % (2015 est.)

Population

30.51 Million
(2015 est.)

Inflation Rate

2.1 %
(2015 est.)

GCI (2015) 18

Doing Business (2016) 18

Partners

- Singapore
- China
- Japan

Products

- Semiconductors & Electronics
- Palm Oil
- Petroleum and Gas

Trade Statistics

Exports

\$203.8 billion (2015 est.)

World Exports Ranking

24th

Imports

\$174.7 billion (2015 est.)

World Imports Ranking

26th

Partners

- China
- Singapore
- Japan

Products

- Electronics
- Machinery
- Petroleum Products

นโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบที่สำคัญ

นโยบายการลงทุนที่สำคัญ

- รัฐบาลมาเลเซียให้การส่งเสริมการลงทุนในประเทศในกิจการหลายประเภท โดยให้สิทธิประโยชน์ในการลงทุนใน 2 รูปแบบหลัก ได้แก่ Pioneer Status และ Investment Tax Allowance (ITA) และยังให้สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมสำหรับอุตสาหกรรมที่ต้องการสนับสนุนเป็นพิเศษ
- ผู้ลงทุนอาจเลือกรับสิทธิประโยชน์จากหน่วยงานผู้พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ (Economic Corridor) ต่างๆ แทนสิทธิประโยชน์จากรัฐบาลกลางได้
- รัฐบาลมาเลเซียมีการส่งเสริมการลงทุนในหลายสาขา เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ปิโตรเคมี อาหารและเกษตรแปรรูป เทคโนโลยีชีวภาพ โลจิสติกส์ การท่องเที่ยว การศึกษา เป็นต้น

กฎหมาย-กฎระเบียบที่สำคัญ

- กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่สำคัญ เช่น
 - Registration of Business Act 1956 (Act 197)
 - Companies Act 1965 (Revised - 1973) (Act 125)
 - Promotion of Investment Act 1986
- รูปแบบธุรกิจที่ชาวต่างชาติสามารถดำเนินการได้คือ บริษัทจำกัดโดยหุ้น (Company Limited by Shares)

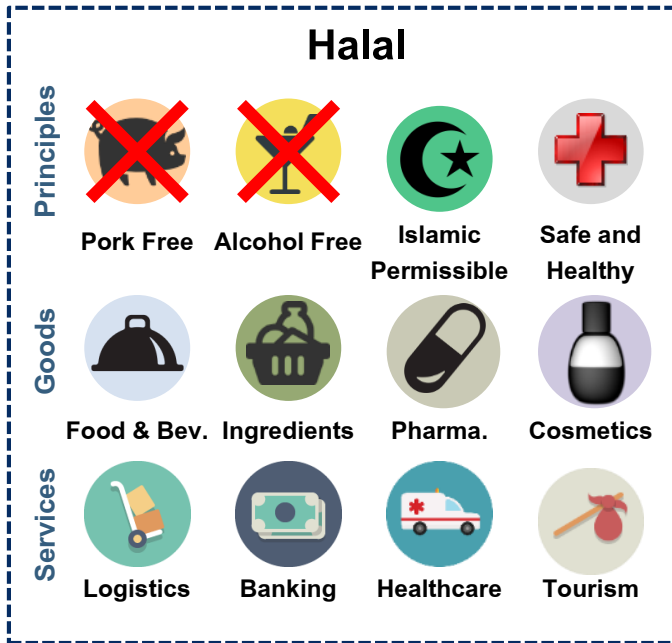

ความตกลง การค้าต่าง ๆ

- มาเลเซียมีความตกลงการค้าเสรีทั้งสิ้นแล้ว 13 ฉบับ โดยเป็นความตกลงในกรอบอาเซียน 6 ฉบับ และเป็นความตกลงทวิภาคีกับ ออสเตรเลีย ชิลี อินเดีย ญี่ปุ่น นิวซีแลนด์ ปากีสถาน และตุรกี รวมถึงกำลังอยู่ระหว่างดำเนินการให้ความตกลง Trans-Pacific Partnership Agreement (TPP) มีผลบังคับใช้
- ปัจจุบันมาเลเซียอยู่ระหว่างการเจรจาภายใต้ความตกลงการค้าเสรีอีก 4 ฉบับ เป็นความตกลงทวิภาคีแบบทวิภาคี 2 ฉบับ ระหว่างมาเลเซียกับ EU และระหว่างมาเลเซียกับ EFTA และมีความตกลงภายใต้กรอบอาเซียน 2 ฉบับ คือความตกลงอาเซียน-ฮ่องกง และ RCEP

ภาพรวมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลในมาเลเซีย

การขยายตัวอย่างรวดเร็วของประชากรชาวมุสลิม ทำให้ความต้องการอาหารฮาลาลเพิ่มสูงขึ้นทั่วโลก

มาเลเซียมีผู้ผลิตอาหารฮาลาลรายใหญ่เข้ามาลงทุนจากทั่วโลก เช่น Nestle, Kewpie, Dumex, Kraft, Kellogg's, Cargill, Cadbury, Hershey's เป็นต้น

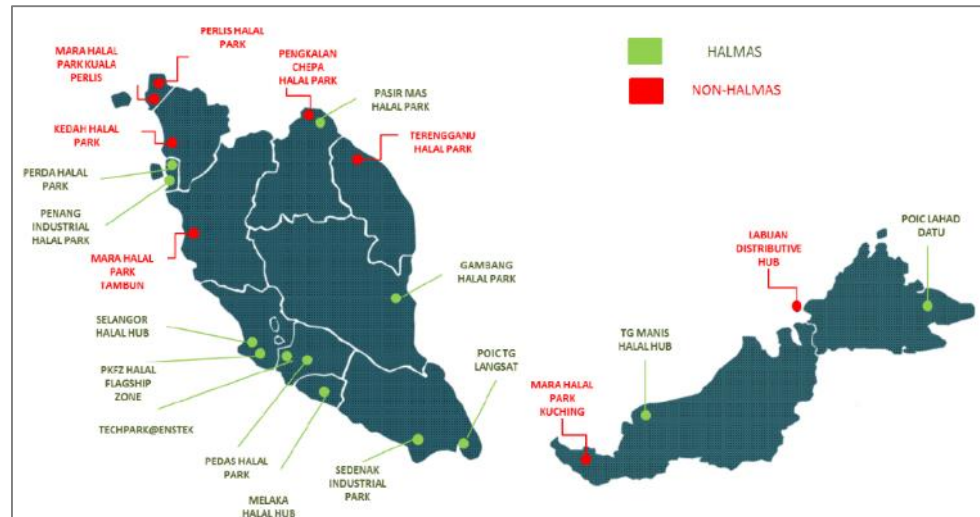

อาหารแปรรูปที่ผลิตในมาเลเซียส่วนใหญ่ต้องพึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบ เช่น ข้าวสาลี ข้าว น้ำตาล ผัก ผลไม้ ผลิตภัณฑ์นม เป็นต้น

เนื้อสัตว์ฮาลาล โดยเฉพาะเนื้อไก่ มีความต้องการที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และเป็นสินค้าเกษตรที่มาเลเซียผลิตได้มากเป็นอันดับ 2 รองจากปาล์มน้ำมัน

มาเลเซียมีเขตอุตสาหกรรมฮาลาลตั้งอยู่ในหลายพื้นที่ทั่วประเทศ

จุดแข็งของมาเลเซีย

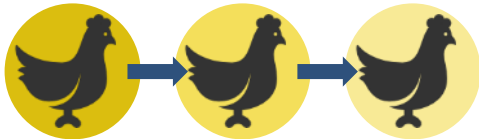
- ✓ มาตรฐานฮาลาลที่เข้มแข็ง
- ✓ สิทธิประโยชน์และการสนับสนุนจากรัฐบาล
- ✓ โครงสร้างพื้นฐานที่เพียบพร้อม
- ✓ แรงงานมีทักษะสูง
- ✓ สิทธิประโยชน์จาก TPP และ FTA อื่นๆ

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

โครงสร้างห่วงโซ่มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเนื้อไก่และเนื้อไก่แปรรูปฮาลาลในมาเลเซีย

Breeders & Farms

Grand Parents Parents Broilers

- มีฟาร์มไก่ 3,791 แห่ง เลี้ยงไก่ 290 ล้านตัว
- สภาพการแข่งขันที่รุนแรงในตลาด ทำให้จำนวนฟาร์มไก่มีแนวโน้มลดลงและมีขนาดใหญ่ขึ้น
- ไก่ส่วนใหญ่ถูกผลิตจากฟาร์มขนาดใหญ่หรือผ่านระบบ Contract Farming
- มีผู้เล่นรายใหญ่หลายรายที่ทำธุรกิจตั้งแต่ส่วนอาหารสัตว์ ฟาร์ม ไปจนถึงอาหารแปรรูป
- ไก่ที่ผลิตได้ประมาณร้อยละ 30 ถูกส่งไปยังโรงงานแปรรูป ส่วนที่เหลือจะถูกจำหน่ายในตลาดสด

Processing

- Sausages 27.1%
- Nuggets 26.6%
- Coated Chicken 20.1%
- Seasoned Wings 12.2%
- Meatballs 10.4%
- Others 3.6 %

- มีผู้เล่นในอุตสาหกรรมทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่เป็นจำนวนมาก
- สินค้าที่วางจำหน่ายมีความคล้ายคลึงกันมาก และมีการแข่งขันด้านราคารุนแรง
- ไม่มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ รูปแบบบรรจุภัณฑ์ หรือกลยุทธ์ทางการตลาดใหม่มากนักในปี พ.ศ. 2558
- มีอุตสาหกรรมสนับสนุน เช่น โรงฆ่าสัตว์ และผู้จำหน่ายเครื่องจักรแปรรูป อยู่พอสมควร

Distribution & Retail

- มีการรับรองผู้ให้บริการโลจิสติกส์ฮาลาลโดย HDC
- เนื้อสัตว์และสัตว์ทะเลแปรรูปส่วนใหญ่ถูกจำหน่ายผ่านช่องทาง Hypermarket (38.9%) Supermarket (35.8%) และร้านของชำขนาดเล็ก (21.1%)
- GST และการแข่งขันของห้างค้าปลีกขนาดใหญ่ ทำให้ร้านขายของชำขนาดเล็กบางส่วนต้องปิดตัวไป
- สินค้าที่มีช่องทางการกระจายสินค้าทั่วถึงทั้งประเทศสามารถทำยอดขายได้ดีกว่าสินค้าที่เป็นที่รู้จักเฉพาะในท้องถิ่น

Structure

Key Players

Chicken Industry

Supporting Industry

Food Processing Machine

Grocery Retail

Halal Logistics

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

ขั้นตอนกิจกรรมก่อนการจัดตั้งธุรกิจใหม่มาเลเซีย (Pre-Establishment Process)

ขั้นตอนการเลือกดำเนินธุรกิจ และขออนุมัติการลงทุน

พิจารณารูปแบบธุรกิจ

- บริษัทเอกชนจำกัด (**Private Limited Company**) ไม่สามารถจำหน่ายหุ้นให้แก่สาธารณะได้ และจำกัดจำนวนผู้ถือหุ้นไว้ไม่เกิน 50 ราย
- บริษัทมหาชนจำกัด (**Public Limited Company**) มีจำนวนผู้ถือหุ้นไม่จำกัด และสามารถจำหน่ายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ได้

หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้อง

- **Malaysian Investment Development Authority (MIDA)**
- **Companies Commission of Malaysia (SSM)**
- **Ministry of International Trade and Industry (MITI)**
- หน่วยงานท้องถิ่นของแต่ละรัฐ (การขออนุญาตใช้ที่ดิน ก่อสร้าง และน้ำประปา)

การขออนุมัติการลงทุน

บริษัทในอุตสาหกรรมการผลิตที่มีเงินทุนตั้งแต่ 2.5 ล้านริงกิตขึ้นไป หรือมีลูกจ้างที่ทำงานเต็มเวลา 75 คนขึ้นไป จะต้องขอ

Manufacturing License จาก MITI

↓
หลักทรัพย์ยื่นคำร้องต่อ MIDA

↓
MIDA ส่งต่อคำร้องให้แก่ MITI และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องพิจารณาอนุมัติ

ขั้นตอนการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ

จองชื่อบริษัทโดยการยื่น **Form 13A** และชำระค่าธรรมเนียม 30 ริงกิต แก่ SSM

↓
SSM พิจารณาอนุมัติชื่อบริษัทภายใน 1 วัน

↓
ยื่นคำร้องจดทะเบียนจัดตั้งบริษัท ส่งเอกสารหลักฐาน และชำระค่าธรรมเนียม แก่ SSM

ภายใน 3 เดือน หลังจากชื่อที่จองไว้ได้รับการอนุมัติ

↓
SSM พิจารณาอนุมัติคำร้อง และส่ง **Certificate of Incorporation** ให้แก่ผู้ขอจดทะเบียน

หน่วยงานผู้ให้สิทธิประโยชน์อื่น ๆ นอกจาก MIDA

- **Multimedia Development Corporation (MDeC)**
- **Malaysian Biotechnology Corporation Sdn Bhd (Biotech Corp)**
- **Halal Industry Development Corporation (HDC)**
- **Labuan Financial Services Authority (LFSA)**
- **Malaysia International Islamic Financial Centre (MIFC)**
- **Economic Corridors** ต่าง ๆ ได้แก่ Northern Corridor Implementation Authority (NCIA), East Coast Economic Regional Development Council (ECERDC), Iskandar Regional Development Authority (IRDA), Sabah Economic Development and Investment Authority (SEDIA) และ Regional Corridor Development Authority (RECODA)

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจาก MIDA, SSM และแหล่งข้อมูลอื่นๆ

ขั้นตอนหลังการจัดตั้งธุรกิจ และการออกจากธุรกิจในมาเลเซีย

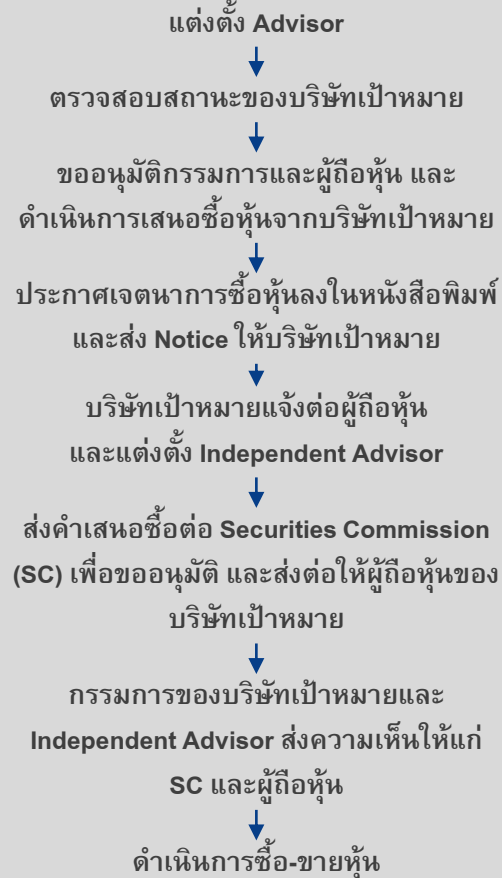
(Post-Establishment and Exit Process)

ขั้นตอนกิจกรรมหลังการจัดตั้งธุรกิจ (Post-Establishment Process)

การขอสิทธิพิเศษทางภาษี

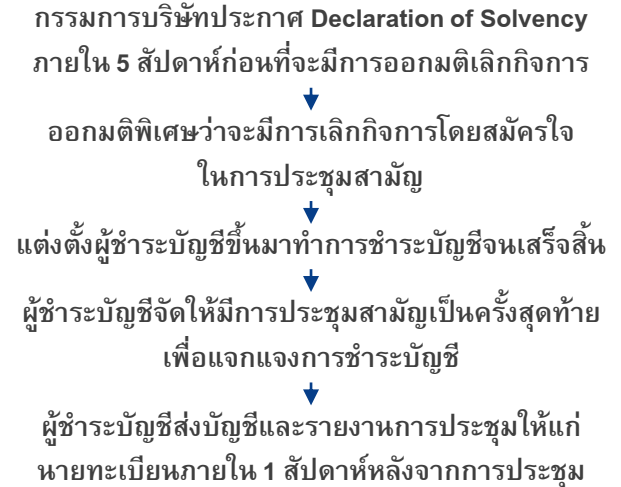
- **Pioneer Status:** ยื่นแบบฟอร์มเพื่อขอรับ Pioneer Status Certificate จาก MIDA เพื่อที่จะใช้ยื่นต่อ Inland Revenue Board (IRB) เพื่อขอรับการยกเว้นภาษี
- **Investment Tax Allowance Incentives (ITA):** ยื่นคำร้องกับ MIDA เพื่อขอให้มีการกำหนดวันที่ ITA มีผลบังคับใช้ และเมื่อได้รับการกำหนดวันแล้ว จึงยื่นคำร้องขอ Approval Letter for Compliance of Investment Tax Allowance Conditions จาก MIDA เพื่อใช้ยื่นต่อ Inland Revenue Board (IRB) เพื่อขอการยกเว้นภาษี

การควบรวมธุรกิจ

ขั้นตอนกิจกรรมการออกจากธุรกิจ (Exit Process)

การเลิกกิจการโดยความสมัครใจของผู้ถือหุ้น

การเลิกกิจการโดยความสมัครใจของเจ้าหนี้

- หากไม่มี Declaration of Solvency หรือหากผู้ชำระบัญชีเห็นว่าบริษัทไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามที่ประกาศไว้ ให้ถือเป็นการเลิกกิจการโดยความสมัครใจของเจ้าหนี้ และบริษัทจะต้องจัดให้มีการประชุมเจ้าหนี้เพื่อแสดงสถานะการเงินของบริษัทต่อเจ้าหนี้

การเลิกกิจการโดยคำสั่งศาล

- หากบริษัทไม่สามารถชำระหนี้ได้ หรือมีเหตุอื่นใดตามที่กฎหมายระบุไว้ อาจมีการยื่นคำร้องต่อศาลให้เลิกกิจการได้

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจาก MIDA, SSM และแหล่งข้อมูลอื่นๆ

ปัญหาและอุปสรรคที่อาจพบสำหรับการลงทุนในมาเลเซีย

ตลาดในมาเลเซียมีผู้ประกอบการรายเดิมอยู่เป็นจำนวนมาก และมีการแข่งขันค่อนข้างรุนแรง ยากต่อการช่วงชิงส่วนแบ่งทางการตลาด

ต้นทุนค่าจ้างแรงงานในมาเลเซียค่อนข้างสูงกว่าประเทศส่วนใหญ่ในอาเซียน และอาจหาแรงงานไม่มีทักษะได้ยาก

สถานการณ์ราคาน้ำมันดิบที่ตกต่ำ ประกอบกับการเก็บภาษี GST ส่งผลให้กำลังซื้อของผู้บริโภคลดลง และมีความระมัดระวังในการจับจ่ายใช้สอยมากขึ้น

ความแตกต่างด้านกฎหมาย กฎระเบียบ และวัฒนธรรม เช่น ระบบกฎหมายท้องถิ่น ระบบ Bumiputera หลักศาสนาอิสลาม ฯลฯ อาจสร้างภาระในการปรับตัว

รูปแบบธุรกิจที่ เหมาะสมสำหรับ นักลงทุนไทย

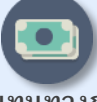
- ธุรกิจอาหารสัตว์และฟาร์มไก่มีการแข่งขันรุนแรงมาก ผู้ลงทุนรายใหม่ควรเข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารซึ่งมีทางเลือกมากกว่า
- ผู้ลงทุนสามารถหาเนื้อไก่ได้โดยการทำ Contract Farming กับฟาร์มไก่ในประเทศ แต่วัตถุดิบบางอย่าง เช่น น้ำตาล ธัญพืช ผัก ผลิตภัณฑ์นม ฯลฯ อาจต้องนำเข้าจากต่างประเทศ
- นอกจากการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศ ตลาดประเทศมุสลิมอื่นๆ ในตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ ก็มีความน่าสนใจมากเช่นกัน

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

- สินค้าจำพวกอาหารสำเร็จรูปแช่เย็นและแช่แข็งน่าจะได้รับความนิยมจากพฤติกรรมผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญกับความสะดวกในการบริโภคมากขึ้น
- สินค้าที่วางจำหน่ายส่วนใหญ่มีความคล้ายคลึงกันมาก (ไส้กรอก นกเก็ต ไก่ชุบแป้งทอด ปีกไก่ ลูกชิ้น) การสร้างความแตกต่างด้วยการวางจำหน่ายสินค้ารูปแบบใหม่ๆ เช่น อาหารพร้อมรับประทาน (Ready Meal) ไก่ย่าง แกงกะหรี่ ต้มยำไก่ ฯลฯ จะช่วยลดแรงกดดันจากการแข่งขันด้านราคาได้
- ค่าแรงในมาเลเซียค่อนข้างสูง และรัฐบาลมาเลเซียไม่สนับสนุนให้ลงทุนในอุตสาหกรรมที่ต้องพึ่งพาแรงงานมาก จึงควรพิจารณาลงทุนในการใช้เทคโนโลยีต่างๆ เพื่อทดแทนการใช้แรงงาน

Cost of Doing Business ในมาเลเซีย

ต้นทุนต่าง ๆ	รายละเอียด
 ต้นทุนค่าขนส่ง	<ul style="list-style-type: none"> อัตราค่าขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ – ขึ้นอยู่กับระยะทางและน้ำหนัก เช่น ออสเตรเลีย 7.66-17.25 ริงกิต/กิโลกรัม, ญี่ปุ่น 12.53-16.71 ริงกิต/กิโลกรัม, เกาหลีใต้ 14.05-18.73 ริงกิต/กิโลกรัม, ยุโรป 10.76-31.03 ริงกิต/กิโลกรัม, สหรัฐฯ 9.42-26.29 ริงกิต/กิโลกรัม เป็นต้น อัตราค่าขนส่งตู้คอนเทนเนอร์ (20/40 ฟุต) – ออสเตรเลีย 450/900 ดอลลาร์สหรัฐฯ, จีน 100/200 ดอลลาร์สหรัฐฯ, ยุโรป 1,625/3,400 ดอลลาร์สหรัฐฯ, อินเดีย 600/1,200 ดอลลาร์สหรัฐฯ, ญี่ปุ่น 400/800 ดอลลาร์สหรัฐฯ, เกาหลีใต้ 400/800 ดอลลาร์สหรัฐฯ, นิวซีแลนด์ 950/1,900 ดอลลาร์สหรัฐฯ
 ต้นทุนค่าก่อสร้าง	<ul style="list-style-type: none"> ขออนุมัติโครงการ: Planning Plan 400 ริงกิต, Building Plan 1,300 ริงกิต, Engineering Plan 100 ริงกิต, Water Supply Plan 1,000 ริงกิต, รวม 3,180 ริงกิต การส่ง Pre-Construction Notifications: 120 ริงกิต การตรวจสอบระบบสาธารณูปโภค: Water Inspection 1,000 ริงกิต, Sewerage Inspection 600 ริงกิต, Fire Safety Inspection 312.5 ริงกิต การติดตั้งมิเตอร์น้ำประปา: 1,600 ริงกิต
 ต้นทุนค่าเช่าสำนักงาน/ที่ดิน	<ul style="list-style-type: none"> อัตราค่าเช่าที่ดินอุตสาหกรรม (ริงกิต/เฮกตาร์): ขึ้นอยู่กับพื้นที่ เช่น Selangor 2,700-24,000, Johor 1,600-2,400, Negeri Sembilan 1,977-7,700, Pahang 1,000-1,500 เป็นต้น ราคาขายที่ดินอุตสาหกรรม (ริงกิต/ตารางฟุต): ขึ้นอยู่กับพื้นที่ เช่น Selangor 9-90, Johor 8-50, Negeri Sembilan 6-30, Pahang 16-20 เป็นต้น อัตราค่าเช่าสำนักงาน (ริงกิต/ตารางเมตร/เดือน): ขึ้นอยู่กับพื้นที่ เช่น Kuala Lumpur 65-102, Johor Bahru 30-38, Seramban 16-27, Kuantan 18-30 เป็นต้น
 ต้นทุนค่าสาธารณูปโภค	<ul style="list-style-type: none"> อัตราค่าไฟฟ้าสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม: 33.70-44.10 เซ็น/กิโลวัตต์ชั่วโมง ขึ้นอยู่กับกระแสไฟฟ้าและปริมาณการใช้ไฟฟ้า อัตราค่าน้ำประปาสำหรับอุตสาหกรรม: 0.84-3.30 ริงกิต/ลูกบาศก์เมตร ขึ้นอยู่กับรัฐและปริมาณการใช้น้ำ อัตราค่าบริการโทรศัพท์: ค่าบริการรายเดือน 45 ริงกิต/เดือน (สำหรับลูกค้าธุรกิจ) และค่าใช้จ่ายโทรศัพท์ 0.04 ริงกิต/นาที (ขั้นต่ำ 0.08 ริงกิต)
 ต้นทุนค่าจ้าง	<ul style="list-style-type: none"> อัตราค่าแรงขั้นต่ำ: มาเลเซียตะวันตก 1,000 ริงกิต/เดือน, มาเลเซียตะวันออก 920 ริงกิต/เดือน (บังคับใช้หลัง 1 กรกฎาคม 2559) อัตราค่าจ้างทั่วไป: ขึ้นอยู่กับตำแหน่งและประสบการณ์ โดยงานตำแหน่งระดับปฏิบัติการมีค่าจ้างประมาณ 900-3,700 ริงกิตต่อเดือน ส่วนงานตำแหน่งบริหารมีค่าจ้างประมาณ 2,300-25,000 ริงกิตต่อเดือน อัตราค่าจ้างล่วงเวลา: วันทำงาน 1.5 เท่า, วันหยุดพักผ่อน 2 เท่า, วันหยุดราชการ 3 เท่า
 ต้นทุนทางภาษี	<ul style="list-style-type: none"> ภาษีเงินได้นิติบุคคล: 25% ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา: 0-28% Goods and Services Tax (GST): 6% ภาษีสรรพสามิต: รถยนต์ 60-105%, รถจักรยานยนต์ 20-30%, เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 15% และอีก 10.10-42.50 ริงกิต/ลิตร, ยาสูบ 20% และอีก 0.22 ริงกิต/มวน

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจากหลายแหล่งข้อมูล

สิทธิประโยชน์ทางการลงทุนในมาเลเซีย

อุตสาหกรรม	ประเภท	สิทธิประโยชน์			
		Pioneer Status		Investment Tax Allowance	
		Pioneer Status	การยกเว้นภาษีจากรายได้พึงประเมิน	Investment Tax Allowance	การลดหย่อนภาษีจากรายได้พึงประเมิน
เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (E&E)	ทั่วไป	5 ปี	ร้อยละ 70	ร้อยละ 60 5 ปี	ร้อยละ 70
ปิโตรเคมี และ Oleochemicals	High-Tech	5 ปี	ร้อยละ 100	ร้อยละ 60 5 ปี	ร้อยละ 100
อาหารและเกษตรแปรรูป เทคโนโลยีชีวภาพ	Specific/ Strategic Projects	10 ปี	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100 5-10 ปี	ร้อยละ 100
* นอกจากนี้ ยังได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้าและ/หรือภาษีขายของเครื่องจักรและอุปกรณ์ รวมทั้งวัตถุดิบและชิ้นส่วนประกอบที่ใช้โดยตรงในการผลิต					
	** ยกเว้น ภาษี ศุลกากร/ภาษีขาย	Pioneer Status	การยกเว้นภาษีจากรายได้พึงประเมิน	Investment Tax Allowance	การลดหย่อนภาษีจากรายได้พึงประเมิน
Integrated Logistic Service Providers (ILS)	เครื่องจักรและวัตถุดิบ	5 ปี	ร้อยละ 70	ร้อยละ 60 5 ปี	ร้อยละ 70
International Procurement Centre (IPC)	เครื่องจักรและวัตถุดิบ	5 ปี	ร้อยละ 100 10 ปี	ร้อยละ 60 5 ปี	ร้อยละ 70
Regional Distribution Centres (RDC)	เครื่องจักรและวัตถุดิบ	5 ปี	ร้อยละ 100 10 ปี	ร้อยละ 60 5 ปี	ร้อยละ 70
การท่องเที่ยว	อุปกรณ์	5 ปี	ร้อยละ 70	ร้อยละ 60 5 ปี	ร้อยละ 70
การศึกษา	อุปกรณ์	-	-	ร้อยละ 100 10 ปี	ร้อยละ 70
อุตสาหกรรมสร้างสรรค์	-	5 ปี	ร้อยละ 70	ร้อยละ 60 5 ปี	ร้อยละ 70
บริการด้านการเงิน บริการให้คำปรึกษา สำนักงาน ภูมิภาคของ Business Process Outsourcing/Offshoring	-	-	10 ปี	5 ปี	ร้อยละ 100

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจาก Malaysian Investment Development Authority (MIDA)

แนะนำโครงการ วัตถุประสงค์ และกิจกรรมการเดินทางและการสัมมนา

โอกาสการลงทุนไทยในอาเซียน 8 ประเทศ

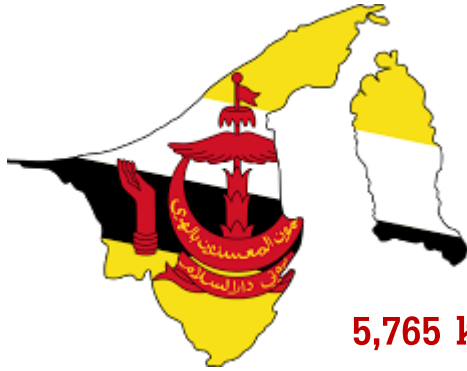
การวิเคราะห์เชิงลึกอุตสาหกรรมและสินค้าที่ไทยมีศักยภาพ

- กัมพูชา
- สปป.ลาว
- เมียนมา
- เวียดนาม
- อินโดนีเซีย
- ฟิลิปปินส์
- มาเลเซีย
- บรูไนฯ

เปรียบเทียบสิทธิประโยชน์และต้นทุนทางธุรกิจในอาเซียน

BOI และการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ

ข้อมูลพื้นฐานของบรูไน

5,765 km²

(Bruneian)
Dollar

BND Currency

Malay

Official
Language

Bandar Seri Begawan Capital City

Religions

Muslim (78.8%)

Christian (8.7%)

Buddhist (7.8%)

Gross Domestic Product

GDP: \$11.64 billion (2015 est.)

GDP at PPP: \$32.90 billion (2015 est.)

Real GDP Growth: -1.2% (2015 est.)

GDP per Capita (at PPP): \$79,700 (2015 est.)

World Ranking (2015 est.)

GDP at PPP: **124th**

GDP per Capita: **8th**
(at PPP)

Economic Growth*: **205th**

GDP – Composition (2015 est.)
by Sector of Origin

Labor Force (2011 est.) **0.21 Million**
by Occupation

Agriculture Industry Services

Unemployment Rate

3.8 % (2014 est.)

Population

0.43 Million
(2015 est.)

Inflation Rate

-0.4 %
(2015 est.)

(2012)
GCI

26

(2016)
Doing Business

84

Partners

- Japan
- South Korea
- Australia

Products

- Crude Oil
- Natural Gas
- Organic Chemicals

Trade Statistics

Exports

\$7.08 billion (2015 est.)

World Exports Ranking

101st

Imports

\$4.84 billion (2015 est.)

World Imports Ranking

124th

Partners

- Singapore
- China
- Malaysia

Products

- Machinery
- Machinery Parts
- Vehicle

นโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบที่สำคัญ

นโยบายการลงทุนที่สำคัญ

- บรูไน มีนโยบายดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ โดยต้องการให้มีการลงทุนในอุตสาหกรรมต่าง ๆ เพื่อรองรับการขยายตัวเศรษฐกิจ และกระจายความเสี่ยงจากการพึ่งพาอุตสาหกรรมปิโตรเลียมของประเทศ โดยให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ จำนวนมาก ทั้งในด้านภาษี แหล่งเงินทุน และอื่นๆ
- รัฐบาลบรูไน ให้การสนับสนุนอุตสาหกรรมหลักทั้งสิ้น 4 อุตสาหกรรม ได้แก่ (1) อุตสาหกรรมวิทยาศาสตร์สุขภาพ (2) อุตสาหกรรมการเกษตรและเกษตรแปรรูป (3) อุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และ (4) อุตสาหกรรมการบริการ

กฎหมาย-กฎระเบียบที่สำคัญ

- กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ได้แก่
 - Business Name Act
 - Business Registration Act
 - Companies Act
 - Investment Incentives Order 2001
- รูปแบบธุรกิจที่ชาวต่างชาติสามารถดำเนินการได้ ได้แก่ (1) บริษัทเอกชน (Private Company หรือ Sendirian Berhad: Sdn. Bhd.) (2) บริษัทมหาชน (Public Company หรือ Berhad: Bhd.) และ (3) สาขาของบริษัทต่างชาติ (Branch of Foreign Company)

ความตกลง การค้าต่าง ๆ

- ปัจจุบันบรูไน ได้ลงนามในความตกลงการค้าเสรีด้วยกันทั้งสิ้น 8 ฉบับ ประกอบด้วยความตกลงการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Agreement) และความตกลงภายใต้กรอบอาเซียนอีก 5 ฉบับ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย และออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ นอกจากนี้ยังมีความตกลง Trans-Pacific Strategic Economic Partnership ที่ปัจจุบันได้กลายเป็นความตกลง (Trans-Pacific Partnership: TPP) ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการให้มีผลบังคับใช้ ส่วนความตกลงแบบทวิภาคีมีเพียงฉบับเดียวคือความตกลงการค้าเสรีบรูไน-ญี่ปุ่น
- ปัจจุบันบรูไน มีความตกลงการค้าเสรีที่อยู่ระหว่างการเจรจาอีก 2 ฉบับ (อาเซียน-ฮ่องกง และ RCEP)

ภาพรวมอุตสาหกรรมประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และอาหารทะเลแปรรูป ในบรูไน

เศรษฐกิจบรูไน พึ่งพาอุตสาหกรรมน้ำมันและก๊าซเป็นหลัก ในขณะที่อุตสาหกรรมอื่นๆ ยังไม่มีการพัฒนามากนัก

บรูไน ยังคงต้องนำเข้าสินค้าอาหารทะเลถึงราว 2 ใน 3 ของการบริโภคทั้งหมดในประเทศ

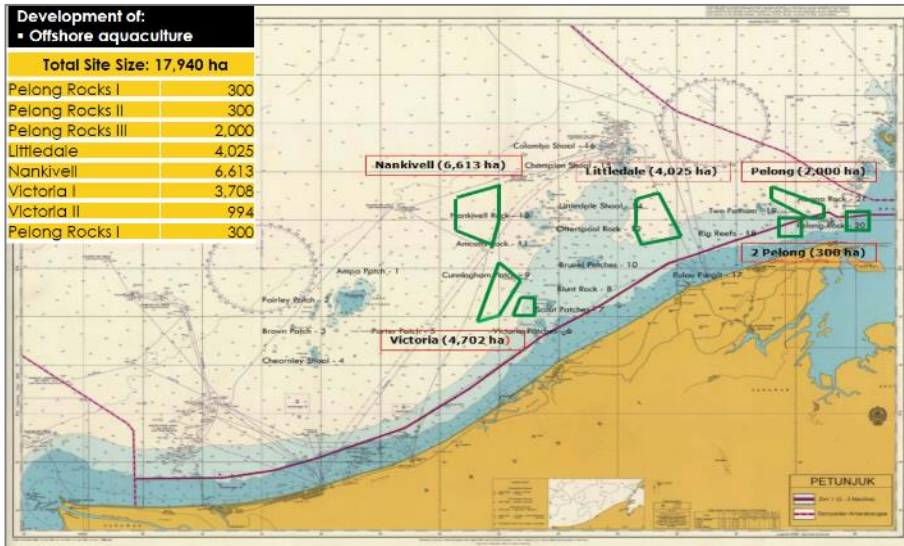

สินค้าประมงสำคัญของบรูไน เช่น กุ้ง Blue Shrimp ปลาทูน่า ปลากะพง ปลาชาร์ดิน ปลาทูแขก ฯลฯ

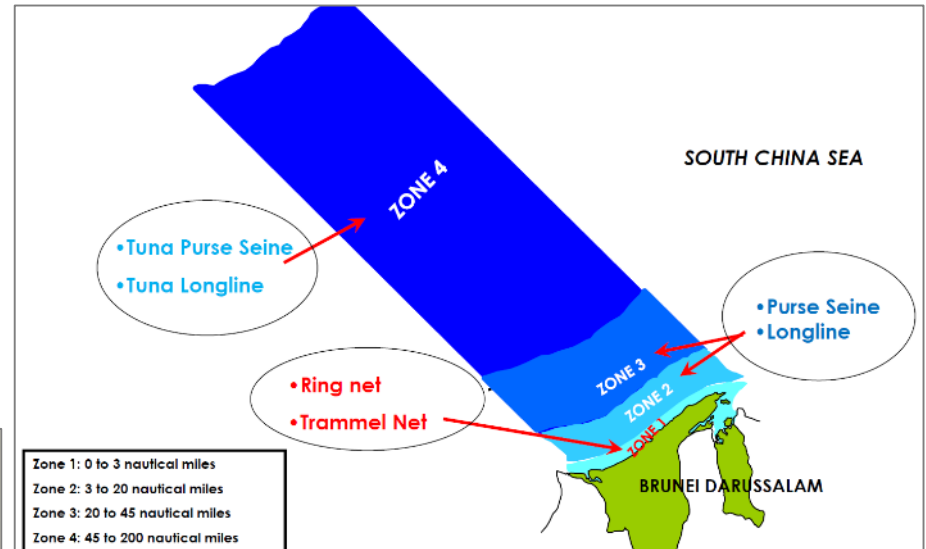

การทำประมงส่วนใหญ่ในบรูไน ยังเป็นการทำประมงพื้นบ้าน โดยชาวประมงท้องถิ่นในบริเวณน้ำตื้น

มีการจัดสรรพื้นที่สำหรับทำกระชังเลี้ยงปลาไว้ในหลายพื้นที่

พื้นที่ใน Zone 4 ซึ่งสามารถจับปลาทูน่าได้ ยังคงมีการทำประมงเป็นจำนวนน้อย

จุดแข็งของบรูไน

- ✓ ทรัพยากรทางทะเลที่อุดมสมบูรณ์
- ✓ การสนับสนุนการลงทุนจากรัฐบาล
- ✓ ต้นทุนด้านภาษีต่ำ
- ✓ ต้นทุนด้านพลังงานต่ำ
- ✓ เป็นสมาชิก TPP

โครงสร้างห่วงโซ่มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และอาหารทะเลแปรรูป ในบรูไน

Capture & Aquaculture

- การทำประมงส่วนใหญ่เป็นแบบพื้นบ้านโดยชาวประมงท้องถิ่นบริเวณใกล้ชายฝั่ง
- มีผู้ประกอบการอาชีพในอุตสาหกรรมการเกษตรประมง และป่าไม้ เพียงประมาณ 1,000 คน ในปี พ.ศ. 2557
- มีการจับปลาทะเลประมาณปีละ 2,000-4,000 ตันต่อปี จากศักยภาพกว่า 20,000 ตันต่อปี
- มีการเพาะเลี้ยงกุ้งและปลากระพงรวมประมาณ 600 ตันในปี พ.ศ. 2557

Processing

- มีจำนวนผู้ประกอบการน้อยราย และมีอุตสาหกรรมสนับสนุนค่อนข้างจำกัด
- การแปรรูปส่วนใหญ่ไม่ซับซ้อนมากนัก โดยมีสินค้าแปรรูปที่สำคัญ เช่น กุ้งแกะเปลือกแช่แข็ง ลูกชิ้นปลา ปลาป่น เป็นต้น
- ผู้ประกอบการส่งปลาทูน่าแช่แข็งทั้งตัวเพื่อมาแปรรูปต่อในไทย

Distribution & Export

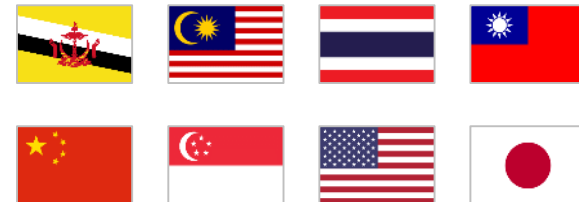
- บรูไน เป็นประเทศขนาดเล็ก การขนส่งสามารถทำได้โดยสะดวกทางถนน และท่าเรือ Muara เป็นท่าเรือหลักแห่งเดียวของประเทศ
- บรูไน มีประชากรราว 430,000 คน และชาวบรูไน มีการบริโภคอาหารทะเลประมาณ 20-30 กิโลกรัมต่อคนต่อปี โดยราว 2 ใน 3 ของอาหารทะเลในบรูไน มาจากการนำเข้า

Structure

Key Players

Key Markets

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

ขั้นตอนกิจกรรมก่อนการจัดตั้งธุรกิจใหม่ (Pre-Establishment Process)

ขั้นตอนการเลือกดำเนินธุรกิจ และขออนุมัติการลงทุน

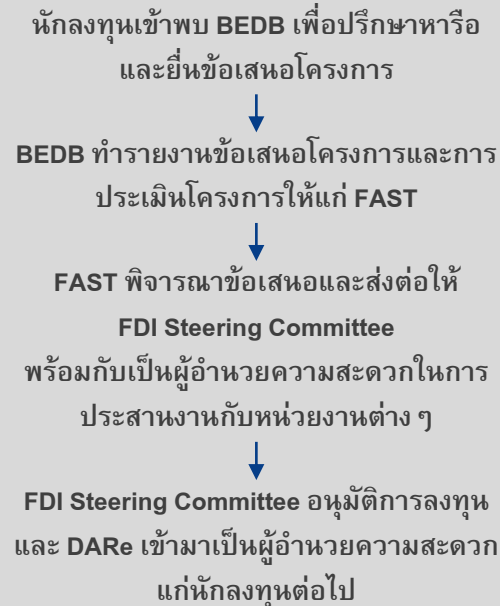
พิจารณารูปแบบธุรกิจ

- บริษัทเอกชน (Private Company หรือ Sendirian Berhad: Sdn. Bhd.) มีผู้ถือหุ้น 2 ถึง 50 ราย
- บริษัทมหาชน (Public Company หรือ Berhad: Bhd.) มีผู้ถือหุ้นมากกว่า 50 ราย
- สาขาของบริษัทต่างชาติ (Branch of Foreign Company)

หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้อง

- Brunei Economic Development Board (BEDB)
- FDI Action and Support Center (FAST)
- Darussalam Enterprise (DARe)
- Registry of Companies and Business Names (ROCBN)

การขออนุมัติการลงทุน

ขั้นตอนการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ

การขออนุมัติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

- การจดทะเบียนการจ้างแรงงาน: ยื่นคำร้องต่อ Labour Department ผ่านระบบ Labour Control System (LCS)
- การขออนุญาตก่อสร้าง: ทำการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และขออนุมัติจาก Town & Country Planning Department (TCP), Authority for Building Control and Construction Industry (ABCi) และ Department of Water Service
- การขอใช้ไฟฟ้า: ยื่นคำร้องต่อ ABCi

เริ่มต้นธุรกิจ

ขั้นตอนหลังการจัดตั้งธุรกิจ และการออกจากธุรกิจในบรูไน

(Post-Establishment and Exit Process)

ขั้นตอนกิจกรรมหลังการจัดตั้งธุรกิจ (Post-Establishment Process)

การจัดประชุมสามัญประจำปีและส่งงบการเงิน

- บริษัทต้องจัดให้มีการประชุมสามัญประจำปีภายใน 18 เดือน นับจากวันที่จัดตั้ง และต้องจัดให้มีการประชุมสามัญประจำปีครั้งต่อไปในทุกๆ ปีปฏิทิน โดยการประชุมแต่ละครั้งจะต้องไม่ห่างกันเกินกว่า 15 เดือน
- หลังจากที่มีการประชุมสามัญประจำปีแต่ละครั้ง บริษัทจะต้องส่งรายงานประจำปี (Annual Returns) ให้แก่ Registrar of Company (ROC) ภายใน 28 วันหลังจากการประชุม ซึ่งสามารถทำได้ผ่านทางเว็บไซต์ www.roc.gov.bn

การชำระภาษีเงินได้นิติบุคคล

- บริษัทต้องยื่นแบบชำระภาษีเงินได้นิติบุคคล (Income Tax Returns) แก่ Revenue Division, Ministry of Finance ภายในวันที่ 30 มิถุนายน
- การยื่นชำระภาษีสามารถทำได้ผ่านระบบ STARS บนเว็บไซต์ www.stars.gov.bn

การนำเข้าและการส่งออก

จดทะเบียนกับ Royal Customs and Excise Department (RCED) ผ่านผ่านระบบ National Single Window (BDNSW) ที่เว็บไซต์ www.bdns.gov.bn

ขอใบอนุญาตการนำเข้าและส่งออกสินค้าควบคุมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

รายงานการนำเข้าหรือส่งออกผ่านทาง

BDNSW

ชำระอากรสำหรับสินค้านำเข้ากับเจ้าหน้าที่ศุลกากร หรือผ่านระบบธนาคารที่รองรับ

รับการตรวจสอบและผ่านพิธีการศุลกากรพร้อมกับแสดงเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนกิจกรรมการออกจากธุรกิจ (Exit Process)

การเลิกกิจการโดยความสมัครใจของผู้ถือหุ้น

กรรมการบริษัทประกาศ Declaration of Solvency ภายใน 5 สัปดาห์ก่อนที่จะมีการออกมติเลิกกิจการ

ออกมติพิเศษว่าจะมีการเลิกกิจการโดยสมัครใจ ในการประชุมสามัญ และลงประกาศใน Gazette ภายใน 14 วัน

แต่งตั้งผู้ชำระบัญชีขึ้นมาทำการชำระบัญชีจนเสร็จสิ้น

ผู้ชำระบัญชีจัดให้มีการประชุมสามัญเป็นครั้งสุดท้าย เพื่อแจกแจงการชำระบัญชี

ผู้ชำระบัญชีส่งบัญชีและรายงานการประชุมให้แก่ นายทะเบียนภายใน 1 สัปดาห์หลังจากการประชุม

การเลิกกิจการโดยความสมัครใจของเจ้าหนี้

- หากไม่มี Declaration of Solvency หรือหากผู้ชำระบัญชีเห็นว่าบริษัทไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามที่ประกาศไว้ ให้ถือเป็นการเลิกกิจการโดยความสมัครใจของเจ้าหนี้ และบริษัทจะต้องจัดให้มีการประชุมเจ้าหนี้เพื่อแสดงสถานะการเงินของบริษัทต่อเจ้าหนี้

การเลิกกิจการโดยคำสั่งศาล

- หากบริษัทไม่สามารถชำระหนี้ได้ หรือมีเหตุอื่นใดตามที่กฎหมายระบุไว้ อาจมีการยื่นคำร้องต่อศาลให้เลิกกิจการได้

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจาก DAE, Ministry of Finance และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ปัญหาและอุปสรรคที่อาจพบสำหรับการลงทุนในบรูไน

จำนวนประชากรที่มีเพียงประมาณ 430,000 ทำให้ขนาดของตลาดในประเทศค่อนข้างจำกัด และอาจส่งผลกระทบต่อการประหยัดต่อขนาด (Economy of Scale)

ต้นทุนค่าแรงที่สูงกว่าประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค ประกอบกับการหาแรงงานในประเทศทำได้ยาก โดยเฉพาะแรงงานที่ไม่มีทักษะ

อุตสาหกรรมสนับสนุนหลายอย่าง ยังคงขาดแคลนหรืออยู่ในระยะเริ่มต้น ผู้ลงทุนอาจต้องลงทุนในกิจกรรมตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำด้วยตนเอง

ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและกฎระเบียบของประเทศที่เป็นตลาดเป้าหมาย ซึ่งมีความแตกต่างหลากหลาย

รูปแบบธุรกิจที่ เหมาะสมสำหรับ นักลงทุนไทย

- เนื่องจากข้อจำกัดด้านอุตสาหกรรมสนับสนุนและความเชื่อมโยงในห่วงโซ่อุปทาน ผู้ลงทุนจึงอาจต้องพิจารณาการลงทุนทำธุรกิจตั้งแต่การหาวัตถุดิบจากการทำประมงหรือการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ไปจนถึงการแปรรูปและการส่งออกสินค้า รวมถึงกิจกรรมสนับสนุนอื่นๆ เช่น การทำน้ำแข็ง การผลิตอาหารสัตว์ ฯลฯ ด้วยตนเอง
- เนื่องจากข้อจำกัดด้านขนาดตลาดภายในประเทศ ผู้ประกอบการจึงควรพิจารณาทางเลือกในการส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศ โดยเฉพาะในตลาดที่บรูไนฯ มีการทำความตกลงการค้าเสรีด้วย อย่างเช่นประเทศในกลุ่ม ASEAN+6 หรือ TPP

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

- ผู้ลงทุนอาจพิจารณาผลิตอาหารแปรรูปที่มีความซับซ้อนมากขึ้น เช่นอาหารสำเร็จรูปแช่แข็ง เพื่อสร้างความแตกต่างให้กับสินค้า และตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค
- ผู้ลงทุนควรเจรจาต่อรองเพื่อขอรับการสนับสนุนต่างๆ จากรัฐบาลบรูไนฯ ให้ได้มากที่สุด ซึ่งอาจรวมไปถึงการร้องขอให้รัฐบาลบรูไนฯ เข้าร่วมเป็นผู้ลงทุน และให้ความช่วยเหลือในการลงทุนก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น
- จากข้อจำกัดด้านแรงงาน ผู้ลงทุนจึงอาจต้องพิจารณาทางเลือกในการใช้เครื่องจักรเพื่อทดแทนแรงงาน รวมถึงอาจต้องพิจารณาจ้างแรงงานต่างชาติจากประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนอื่นในบางส่วน

Cost of Doing Business ในบรูไนฯ

ต้นทุนต่าง ๆ	รายละเอียด
 ต้นทุนค่าก่อสร้าง	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Planning Approval: 421 ดอลลาร์บรูไน ▪ Development Approval of Building Works: 55 ดอลลาร์บรูไน ▪ Occupancy Permit: 750 ดอลลาร์บรูไน ▪ ค่าธรรมเนียมการขอตติดตั้งระบบน้ำประปา: 3,000 ดอลลาร์บรูไน
 ต้นทุนค่าเช่า สำนักงาน/ที่ดิน	<ul style="list-style-type: none"> ▪ อัตราค่าเช่าที่ดินอุตสาหกรรม: 1.60-2.64 ดอลลาร์สหรัฐต่อตารางเมตรต่อปี
 ต้นทุนค่า สาธารณูปโภค	<ul style="list-style-type: none"> ▪ อัตราค่าไฟฟ้า: 0.09 ดอลลาร์สหรัฐต่อ kwh ▪ อัตราค่าน้ำประปา: 0.53 ดอลลาร์สหรัฐต่อลูกบาศก์เมตร ▪ อัตราค่าเครือข่ายอินเทอร์เน็ต: 7.50 ดอลลาร์สหรัฐต่อ MB
 ต้นทุนค่าจ้าง	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ไม่มีข้อกำหนดอัตราค่าแรงขั้นต่ำอย่างเป็นทางการ ▪ อัตราค่าจ้างทั่วไป: สำหรับแรงงานไม่มีทักษะอยู่ระหว่างประมาณ 300 ถึง 500 ดอลลาร์บรูไนต่อเดือน ส่วนค่าแรงสำหรับแรงงานมีทักษะ จะมีความแตกต่างกันไป ตามประสบการณ์และสาขาอาชีพ โดยทั่วไปอยู่ที่ประมาณ 1,000 ถึง 4,000 ดอลลาร์บรูไนต่อเดือน ▪ อัตราค่าจ้างล่วงเวลา: ล่วงเวลาในวันทำงาน 1.5 เท่า / ทำงานในวันหยุด 2-3.5 เท่า
 ต้นทุนทางภาษี	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ไม่มีการเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีขาย ภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือภาษีสรรพสามิต ▪ ภาษีเงินได้นิติบุคคล: ร้อยละ 18.5 ▪ ภาษีหัก ณ ที่จ่าย: เก็บจากการทำธุรกรรมบางรายการที่ชำระให้แก่ผู้ที่ไม่ได้มีถิ่นที่อยู่ในบรูไนฯ (Non-Resident) ในอัตราร้อยละ 10-20

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจากแหล่งข้อมูล

สิทธิประโยชน์ทางการลงทุนในบรูไน

ประเภทของสิทธิพิเศษ	ระยะเวลายกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล	สิทธิประโยชน์
อุตสาหกรรมผู้บุกเบิก (Pioneer Industry)	- 5 ปี หากมีเงินลงทุนระหว่าง 500,000 ถึง 2,500,000 ดอลลาร์บรูไน - 8 ปี หากเงินลงทุนมากกว่า 2,500,000 ดอลลาร์บรูไน - ระยะเวลาข้างต้น นับจากวันที่เริ่มทำการผลิต และอาจขยายออกไปได้หากได้รับการอนุมัติจากรัฐมนตรี	- ยกเว้นภาษีเงินได้และภาษีศุลกากรจากการนำเข้า - ยกเว้นเงินปันผลบางจำพวกจากการคำนวณภาษีเงินได้ - ผลขาดทุนและค่าใช้จ่ายสามารถสะสมข้ามปีได้
บริการผู้บุกเบิก (Pioneer Service)	- 8 ถึง 11 ปี นับจากวันที่เริ่มดำเนินการ สำหรับบริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงิน - 5 ถึง 10 ปี นับจากวันที่เริ่มดำเนินการ สำหรับบริการทางการเงิน	- ยกเว้นภาษีเงินได้ - ยกเว้นเงินปันผลบางจำพวกจากการคำนวณภาษีเงินได้ - ผลขาดทุนและค่าใช้จ่ายสามารถสะสมข้ามปีได้
บริษัทหลังผู้บุกเบิก (Post Pioneer Company)	6 ปี นับจากวันที่เริ่มดำเนินการ และอาจขยายระยะเวลาได้หากได้รับการอนุมัติจากรัฐมนตรี	- การหักผลขาดทุน - การปรับค่าใช้จ่ายเพื่อการลงทุนและผลขาดทุน - ยกเว้นเงินปันผลบางจำพวกจากการคำนวณภาษีเงินได้
การขยายกิจการที่จัดตั้งแล้ว	- 3 ปี นับจากวันที่ขยายกิจการ หากเงินลงทุนไม่เกิน 1 ล้านดอลลาร์บรูไน - 5 ปี นับจากวันที่ขยายกิจการ หากเงินลงทุนมากกว่า 1 ล้านดอลลาร์บรูไน - อาจขยายระยะเวลาได้หากได้รับการอนุมัติจากรัฐมนตรี	- เงินปันผลที่เกิดจากการขยายกิจการได้รับการยกเว้นจากการคำนวณภาษีเงินได้
การขยายธุรกิจบริการที่จัดตั้งแล้ว	ไม่เกิน 11 ปี นับจากวันที่ขยายกิจการ และอาจขยายระยะเวลาได้หากได้รับการอนุมัติจากรัฐมนตรี	- เงินปันผลที่เกิดจากการขยายกิจการได้รับการยกเว้นจากการคำนวณภาษีเงินได้
การผลิตเพื่อส่งออก	- 8 ปี นับจากปีที่เริ่มส่งออก หากไม่ได้รับสถานะ Pioneer Enterprise - 6 ถึง 11 ปี นับจากปีที่เริ่มส่งออก หากได้รับสถานะ Pioneer Enterprise - อาจขยายระยะเวลาได้หากได้รับการอนุมัติจากรัฐมนตรี	- ลดหย่อนภาษีจากกำไรจากการส่งออก - ยกเว้นเงินปันผลบางจำพวกจากการคำนวณภาษีเงินได้ - ยกเว้นภาษีศุลกากรจากการนำเข้า
การส่งออกบริการ	11 ปี และอาจขยายระยะเวลาได้หากได้รับการอนุมัติจากรัฐมนตรี	- ยกเว้นภาษีเงินได้ - ลดหย่อนภาษีจากรายได้จากการส่งออก - ยกเว้นเงินปันผลบางจำพวกจากการคำนวณภาษีเงินได้ - การหักค่าใช้จ่ายและผลขาดทุน

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจาก Brunei Economic Development Board (BEDB)

แนะนำโครงการ วัตถุประสงค์ และกิจกรรมการเดินทางและการสัมมนา

โอกาสการลงทุนไทยในอาเซียน 8 ประเทศ

การวิเคราะห์เชิงลึกอุตสาหกรรมและสินค้าที่ไทยมีศักยภาพ

- กัมพูชา
- สปป.ลาว
- เมียนมา
- เวียดนาม
- อินโดนีเซีย
- ฟิลิปปินส์
- มาเลเซีย
- บรูไนฯ

เปรียบเทียบสิทธิประโยชน์และต้นทุนทางธุรกิจในอาเซียน

BOI และการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ

เปรียบเทียบสิทธิประโยชน์การลงทุน (Incentives) ของประเทศอาเซียน (1)

	Cambodia	Lao PDR	Myanmar	Vietnam
การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล	<p>ลงทุนในเขต SEZs</p> <ul style="list-style-type: none"> ยกเว้น 6 หรือ 9 ปี นับจากที่เริ่มผลิต หรือ 3-6 ปี นับตั้งแต่วันสุดท้ายของปีที่บริษัทเริ่มได้กำไรครั้งแรก หากไม่รับการยกเว้น จะลดภาษีธุรกิจเหลือร้อยละ 40 (ตลอดไป) ยกยอดผลขาดทุนได้เป็นระยะเวลา 5 ปี <p>ลงทุนทั่วไป (นอกเขต SEZ)</p> <ul style="list-style-type: none"> ยกเว้น โดยคำนวณระยะเวลาที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ดังต่อไปนี้ (Trigger period + 3 years + priority years) ได้รับการลดภาษีเหลือ 9% เป็นเวลา 5 ปี นับจากจบการยกเว้น 	<p>ลงทุนในเขต SEZs</p> <ul style="list-style-type: none"> ยกเว้น 2-10 ปี โดยเริ่มจากปีที่กิจการเริ่มได้กำไร ยกเว้นภาษีกรณีกิจการขาดทุน สูงสุด 3 ปี ติดต่อกัน <p>ลงทุนทั่วไป (นอกเขต SEZ)</p> <ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นสูงสุด 10 ปี ขึ้นกับเขตที่ตั้งโรงงาน และประเภทธุรกิจตามที่รัฐบาลกำหนด ยกเว้นภาษีกำไรในปีถัดไป หากนำกำไรที่ได้จากการดำเนินธุรกิจไปลงทุนเพื่อขยายกิจการ (Re-investment) ยกเว้นภาษีกรณีกิจการขาดทุน สูงสุด 3 ปี ติดต่อกัน 	<p>ลงทุนในเขต SEZs</p> <ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีเงินได้ 7 ปีแรก ยกเว้นภาษีกรณีกิจการขาดทุน สูงสุด 5 ปี ติดต่อกัน <p>ลงทุนทั่วไป (นอกเขต SEZ)</p> <ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีเงินได้ 5 แรก ยกเว้นภาษีกรณีกิจการขาดทุน สูงสุด 3 ปี ติดต่อกัน 	<p>ลงทุนในเขตอุตสาหกรรม (IPs)</p> <ul style="list-style-type: none"> ยกเว้น 2 หรือ 4 ปี (ขึ้นกับพื้นที่ที่เข้าไปลงทุน) ได้รับอัตราภาษีพิเศษ 10-20% เป็นระยะเวลา 10-30 ปี หลังจากจบการยกเว้น (ขึ้นอยู่กับพื้นที่ที่เข้าไปลงทุน) ยกเว้นภาษีกรณีกิจการขาดทุน สูงสุด 5 ปี ติดต่อกัน <p>ลงทุนนอกเขตอุตสาหกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> ลดหย่อนภาษีเหลือ 10% เป็นระยะเวลา 10-15 ปี ได้รับอัตราภาษีพิเศษร้อยละ 22% หลังจากจบการยกเว้น (ขึ้นอยู่กับพื้นที่ที่เข้าไปลงทุน) ยกเว้นภาษีกรณีกิจการขาดทุน สูงสุด 5 ปี ติดต่อกัน
การหักลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล	-	<p>ลงทุนในเขต SEZs</p> <ul style="list-style-type: none"> ลดหย่อน 8% หรือ 10% ขึ้นกับประเภทกิจการ <p>ลงทุนทั่วไป (นอกเขต SEZ)</p> <ul style="list-style-type: none"> ลดหย่อนไม่เกิน 24% 	<p>ลงทุนในเขต SEZs</p> <ul style="list-style-type: none"> ลดหย่อน 50% ใน 5 ปีถัดมา ลดหย่อน 50% ใน 35 ปีถัดมา หากนำกำไรกลับมาลงทุน (Profit reinvestment) <p>ลงทุนทั่วไป (นอกเขต SEZ) - ไม่มีการหักลดหย่อน</p>	<p>ลงทุนในเขตอุตสาหกรรม (IPs)</p> <ul style="list-style-type: none"> ลดหย่อนภาษี 50% ใน 4 หรือ 9 ปี ถัดมาในช่วงที่ได้รับอัตราภาษีพิเศษ (ขึ้นอยู่กับพื้นที่ที่เข้าไปลงทุน) <p>ลงทุนนอกเขตอุตสาหกรรม - ไม่มีการหักลดหย่อน</p>
การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีนำเข้า/ส่งออก	<p>ลงทุนในเขต SEZs</p> <ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีนำเข้าสำหรับวัตถุดิบที่ใช้ผลิตสินค้าส่งออก ยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักร และวัสดุก่อสร้างที่ใช้การพัฒนาเขต SEZ ยกเว้น VAT สำหรับการนำเข้าวัตถุดิบที่ผลิตเพื่อส่งออก <p>ลงทุนทั่วไป (นอกเขต SEZ)</p> <ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักร สำหรับการผลิตสินค้าเพื่อทดแทนการนำเข้า ยกเว้นภาษีนำเข้าสำหรับวัตถุดิบที่ใช้ผลิตสินค้าส่งออก 	<p>ลงทุนในเขต SEZs</p> <ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีนำเข้าสำหรับวัตถุดิบ/เครื่องจักรในการผลิต ลดหย่อนภาษีส่งออกสำหรับสินค้าส่งออก ยกเว้นการส่งออกทรัพยากรธรรมชาติ <p>ลงทุนทั่วไป (นอกเขต SEZ)</p> <ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีนำเข้าสำหรับวัตถุดิบ/เครื่องจักรที่ไม่สามารถผลิตได้ในประเทศ หรือผลิตได้แต่ไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้ผลิต (ส่วนวัตถุดิบอื่นๆ รวมถึงน้ำมันเชื้อเพลิง ไม่ได้รับการยกเว้น) ยกเว้นภาษีกรณีกิจการขาดทุน สูงสุด 3 ปี ติดต่อกัน 	<p>ลงทุนในเขต SEZs</p> <ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีนำเข้าสำหรับวัตถุดิบ/เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต ยกเว้นภาษีการส่งออกสินค้า 7 ปีแรก และลดหย่อน 50% ใน 5 ปีถัดมา <p>ลงทุนทั่วไป (นอกเขต SEZ)</p> <ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีนำเข้าสำหรับวัตถุดิบ/เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต 3 ปีแรก หรือในช่วงที่กำลังก่อสร้าง ลดหย่อนภาษีการส่งออกสินค้า 50% <p>ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจากหลายแหล่งข้อมูล</p>	<p>ลงทุนในเขตอุตสาหกรรม (IPs)</p> <ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักร (ขึ้นอยู่กับพื้นที่ที่เข้าไปลงทุน) ยกเว้นภาษีการและภาษีขาเข้า สำหรับสินค้านำเข้าและส่งออก (ขึ้นอยู่กับพื้นที่ที่เข้าไปลงทุน) <p>ลงทุนนอกเขตอุตสาหกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> -

เปรียบเทียบสิทธิประโยชน์การลงทุน (Incentives) ของประเทศอาเซียน (2)

	Indonesia	Philippines	Malaysia	Brunei
การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล	<ul style="list-style-type: none"> ยกยอดผลขาดทุนได้เป็นระยะเวลาไม่เกิน 10 ปี 	<p><u>ลงทุนทั่วไป</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ยกเว้น 6 ปี สำหรับ Pioneer Status และ 4 ปี สำหรับ Non-pioneer ยกเว้น 3 ปี สำหรับโครงการขยาย (ยกเว้นเฉพาะส่วนเพิ่มของรายได้) ยกเว้น 6 ปี สำหรับโครงการใหม่หรือโครงการ Less Developed Areas (LDAs) ยกเว้น 3 ปี สำหรับโครงการปรับปรุงกิจการ 3 ปี และยกเว้นเฉพาะรายได้ส่วนที่เพิ่มขึ้น <p><u>ลงทุนกับ PEZA</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ยกเว้น 4 ปี ขยายได้อีกไม่เกิน 4 ปี หลังจากนั้นจะเสียภาษีอัตราพิเศษ ร้อยละ 5 	<p><u>สิทธิประโยชน์แบบ Pioneer Status</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีเงินได้ 5-10 ปี ยกเว้นภาษีรายได้พึงประเมิน 70-100% (ขึ้นกับประเภทอุตสาหกรรมและธุรกิจ) 	<ul style="list-style-type: none"> ยกเว้น 5-8 ปี สำหรับ Pioneer Industry (อาจขยายระยะได้ตามการอนุมัติจากรัฐมนตรี) + ได้ยกยอดผลขาดทุน/ค่าใช้จ่ายสะสมข้ามปี + ยกเว้นภาษีเงินปันผล ยกเว้นภาษีเงินปันผล + ค่าใช้จ่ายเพื่อการลงทุน + ยกยอดผลขาดทุน 6 ปี สำหรับ Post Pioneer Company ยกเว้นเงินปันผลที่เกิดจากการขยายกิจการที่จัดตั้งแล้ว 3-5 ปี (อาจขยายระยะได้ตามการอนุมัติจากรัฐมนตรี)
การหักลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล	<ul style="list-style-type: none"> ลดหย่อนภาษีเงินได้ 30% เป็นระยะเวลา 6 ปี 	<p><u>ลงทุนทั่วไป</u></p> <ul style="list-style-type: none"> หักลดหย่อนค่าจ้างแรงงานได้ทั้งหมด หักลดหย่อนจากวัตถุดิบเพื่อการผลิตเพื่อส่งออก หักลดหย่อนจากค่าใช้จ่ายลงทุน Infrastructure <p><u>ลงทุนกับ PEZA</u></p> <ul style="list-style-type: none"> (ยกเว้นอยู่แล้ว) 	<p><u>สิทธิประโยชน์แบบ Investment Tax Allowance</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ร้อยละ 60 ของค่าใช้จ่ายสินค้าทุนที่เกิดขึ้นใน 5 ปีแรก สามารถนำมาใช้หักลดหย่อนออกจากรายได้พึงประเมินได้ไม่เกินร้อยละ 70 	<ul style="list-style-type: none"> ลดหย่อนภาษีจากกำไรจากการส่งออก สำหรับผู้ผลิตเพื่อส่งออก 8 ปี สำหรับบริษัททั่วไป และ 6-11 ปี สำหรับ Pioneer Enterprise (อาจขยายระยะเวลาได้ตามการอนุมัติจากรัฐมนตรี)
การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีนำเข้า/ส่งออก	<ul style="list-style-type: none"> ได้รับคืนอากรสำหรับการนำเข้าสินค้าและวัตถุดิบเพื่อการผลิตสินค้าสำเร็จรูปเพื่อการส่งออก ยกเว้น VAT และภาษีการค้า (Sale Tax) สำหรับสินค้าฟุ่มเฟือยในประเทศที่นำมาใช้ในการผลิตเพื่อส่งออก 	<p><u>ลงทุนทั่วไป</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีนำเข้าอุปกรณ์และชิ้นส่วนอะไหล่สำหรับเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต/ทดสอบ ยกเว้นค่าธรรมเนียมท่าเรือ และภาษี/ค่าธรรมเนียมการส่งออกสินค้าทุกประเภท <p><u>ลงทุนกับ PEZA</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีนำเข้าอุปกรณ์ ชิ้นส่วนอะไหล่ และวัตถุดิบทั้งหมด รวมถึงค่าธรรมเนียมการนำเข้าสินค้าต่างๆ ยกเว้นค่าธรรมเนียมท่าเรือ และภาษี/ค่าธรรมเนียมการส่งออกสินค้าทุกประเภท 	<p><u>ทั้งสิทธิประโยชน์แบบ Pioneer Status และ Investment Tax Allowance</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีนำเข้า และ/หรือภาษีขายสินค้าเครื่องจักร อุปกรณ์ รวมถึงวัตถุดิบและชิ้นส่วนที่ใช้ในการผลิต <p>ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจากหลายแหล่งข้อมูล</p>	<ul style="list-style-type: none"> ยกเว้นภาษีศุลกากรนำเข้า 8 ปี สำหรับบริษัททั่วไป และ 6-11 ปี สำหรับ Pioneer Enterprise (อาจขยายระยะเวลาได้ตามการอนุมัติจากรัฐมนตรี)

เปรียบเทียบต้นทุนการประกอบการ (Cost of Doing Business) ของประเทศอาเซียน (1)

	Thailand	Cambodia	Lao PDR	Myanmar	Vietnam	Indonesia	Philippines	Malaysia	Brunei
 ต้นทุนค่าจ้าง 									
หมายเหตุ: อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2559									
ค่าจ้างขั้นต่ำ	300 THB ต่อวัน (8.55 USD ต่อวัน / 190 USD ต่อเดือน)	ไม่กำหนด ยกเว้นในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (560,000 เรียล ต่อเดือน / 140 USD ต่อเดือน)	900,000 LAK ต่อเดือน (110 USD ต่อเดือน)	3,600 MMK ต่อวัน (70 USD ต่อเดือน)	เขตตัวเมือง 3,100,000-3,500,000 VND ต่อเดือน (140-160 USD ต่อเดือน) <u>พื้นที่อื่นๆ</u> 2,400,000-2,700,000 VND ต่อเดือน (110-120 USD ต่อเดือน)	ขึ้นอยู่กับรัฐบาล จังหวัด (บางจังหวัดไม่ได้กำหนด)	ไม่กำหนด	มาเลเซียตะวันตก 1,000 MYR ต่อเดือน (250 USD ต่อเดือน) มาเลเซียตะวันออก 920 MYR ต่อเดือน (230 USD ต่อเดือน)	ไม่กำหนด
ค่าจ้างทั่วไป (ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และสายงาน)	<u>Unskilled:</u> 300 THB ต่อวัน (190 USD ต่อเดือน) <u>Skilled:</u> 300-2,300 THB ต่อวัน (190-1,450 USD ต่อเดือน)	<u>Officer:</u> 170-200 USD ต่อเดือน <u>Technical:</u> 300-500 USD ต่อเดือน <u>Professional & Manager:</u> 500-3,000 USD ต่อเดือน	<u>Officer:</u> 900,000-3,000,000 LAK ต่อเดือน (110-370 USD ต่อเดือน) <u>Professional & Manager:</u> 900,000-18,000,000 LAK ต่อเดือน (110-2,220 USD ต่อเดือน)	<u>Unskilled:</u> 60-320 USD ต่อเดือน <u>Practitioner:</u> 120-500 USD ต่อเดือน <u>Professional & Manager:</u> 250-2,500 USD ต่อเดือน	เท่ากับหรือสูงกว่าค่าจ้างขั้นต่ำ	<u>Practitioner:</u> 363-727 USD ต่อเดือน <u>Professional & Manager:</u> 1,181-1,454 USD ต่อเดือน	10,300-15,000 PHP ต่อเดือน (220-320 USD ต่อเดือน)	<u>Practitioner:</u> 900-3,700 MYR ต่อเดือน (225-925 USD ต่อเดือน) <u>Professional & Manager:</u> 2,300-25,000 MYR ต่อเดือน (575-6,250 USD ต่อเดือน)	<u>Unskilled:</u> 300-500 BND ต่อเดือน (250-420 USD ต่อเดือน) <u>Skilled:</u> 1,000-4,000 BND ต่อเดือน (850-3,400 USD ต่อเดือน)
ค่าจ้างล่วงเวลา	<u>วันทำงาน</u> 1.5 เท่า <u>วันหยุด</u> 3 เท่า	<u>วันทำงาน</u> 1.5 เท่า <u>วันหยุด</u> 2 เท่า	<u>วันทำงาน</u> 1.5-2 เท่า <u>วันหยุด</u> 2.5-3.5 เท่า	<u>วันทำงาน</u> 2 เท่า <u>วันหยุด</u> 2 เท่า	<u>วันทำงาน</u> 1.5-1.8 เท่า <u>วันหยุด</u> 2-3.3 เท่า	<u>วันทำงาน</u> 2-4 เท่า <u>วันหยุด</u> 2-4 เท่า	<u>วันทำงาน</u> 1.25 เท่า <u>วันหยุด</u> 1.3 เท่า	<u>วันทำงาน</u> 1.5 เท่า <u>วันหยุด</u> 2-3 เท่า	<u>วันทำงาน</u> 1.5 เท่า <u>วันหยุด</u> 2-3.5 เท่า

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจากหลายแหล่งข้อมูล

เปรียบเทียบต้นทุนการประกอบการ (Cost of Doing Business) ของประเทศอาเซียน (2)

	Thailand	Cambodia*	Lao PDR	Myanmar	Vietnam	Indonesia	Philippines	Malaysia	Brunei
 ต้นทุนค่าสาธารณูปโภค หมายเหตุ: อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2559									
ค่าไฟฟ้า	3.2 บาทต่อ kwh (ขึ้นอยู่กับ กระแสไฟฟ้า และปริมาณการใช้ไฟฟ้า) (0.09 USD ต่อ kwh)	<u>ธุรกิจขนาดเล็ก</u> MA+0.036 USD ต่อ kwh <u>ธุรกิจขนาดกลาง</u> MA+0.028 USD ต่อ kwh <u>ธุรกิจขนาดใหญ่</u> MA+0.024 USD ต่อ kwh [เฉลี่ยประมาณ 0.11-1.14 USD ต่อ kwh]	<u>โรงงาน</u> 649-764 LAK ต่อ kwh (0.08-0.09 USD ต่อ kwh) <u>กสิกรรม</u> 439-516 LAK ต่อ kwh (0.05-0.06 USD ต่อ kwh) <u>บริการ</u> 720-1,079 LAK ต่อ kwh (0.09-0.13 USD ต่อ kwh)	0.12 USD ต่อ kwh	1,388-1,518 VND ต่อ kwh (ขึ้นอยู่กับ กระแสไฟฟ้าและ ปริมาณการใช้ ไฟฟ้า) (0.06-0.07 USD ต่อ kwh)	<u>ธุรกิจ</u> 535-1,496.05 IDR ต่อ kwh (0.18-0.50 USD ต่อ kwh) <u>โรงงาน</u> 485-1,159.30 IDR ต่อ kwh (0.16-0.39 USD ต่อ kwh)	8.82 PHP ต่อ kwh (ขึ้นอยู่กับ กระแสไฟฟ้าและ ปริมาณการใช้ ไฟฟ้า) (0.19 USD ต่อ kwh)	0.34-0.44 MYR ต่อ kwh (ขึ้นอยู่กับ กระแสไฟฟ้า และปริมาณการใช้ไฟฟ้า) (0.09-0.11 USD ต่อ kwh)	0.09 USD ต่อ kwh
ค่าน้ำประปา	9.5-15.81 THB ต่อ ลูกบาศก์เมตร (ขึ้นอยู่กับ ปริมาณการใช้น้ำ) (0.27-0.45 USD ต่อ m ³)	<u>ไม่เกิน 500 m³</u> 950-1,350 KHR ต่อ ลูกบาศก์เมตร (0.23-0.33 USD ต่อ m ³) <u>เกิน 500 m³</u> 1,450 KHR ต่อ ลูกบาศก์เมตร (0.35 USD ต่อ m ³)	2,971 LAK ต่อ ลูกบาศก์เมตร (0.37 USD ต่อ m ³)	0.88 USD ต่อ ลูกบาศก์เมตร	<u>ภาคธุรกิจ</u> 9,638 VND ต่อ ลูกบาศก์เมตร (0.43 USD ต่อ m ³) <u>โรงงานผลิต</u> 11,265 VND ต่อ ลูกบาศก์เมตร (0.51 USD ต่อ m ³)	ขึ้นอยู่กับประเภท ธุรกิจ พื้นที่ และ ปริมาณการใช้น้ำ โดยในกรุง จาการ์ตา มีอัตรา ขั้นต่ำอยู่ที่ 3,275 IDR ต่อลูกบาศก์ เมตร (1.1 USD ต่อ m ³)	3.06 PHP ต่อ ลูกบาศก์เมตร (ขึ้นอยู่กับประเภท ธุรกิจ พื้นที่ และ ปริมาณการใช้น้ำ) (0.06 USD ต่อ m ³)	0.84-3.30 MYR ต่อลูกบาศก์เมตร (ขึ้นอยู่กับรัฐและ ปริมาณการใช้น้ำ) (0.21-0.83 USD ต่อ m ³)	0.53 USD ต่อ ลูกบาศก์เมตร

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจากหลายแหล่งข้อมูล

* กัมพูชา: MA คือ ค่าเฉลี่ยของค่ากระแสไฟฟ้ารวมทั้งโรงงาน/ธุรกิจชำระในเดือนก่อนหน้า

เปรียบเทียบต้นทุนการประกอบการ (Cost of Doing Business) ของประเทศอาเซียน (3)

	Thailand	Cambodia	Lao PDR	Myanmar	Vietnam	Indonesia	Philippines	Malaysia	Brunei
 ต้นทุนทางภาษี 									
ภาษีเงินได้นิติบุคคล	0-20%	20% (ยกเว้นน้ำมันดิบและก๊าซ 30%)	24% (Profit Tax)	25% (ยกเว้น Capital Gain Tax อยู่ที่ 10%)	25% (ยกเว้นเหมืองแร่ 32-50%)	25%	30%	25%	18.5%
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	0-35%	5-20%	0-24%	0-25%	5-35%	5-20%	25% (ชาวต่างชาติ) 0-35% (ชาวฟิลิปปินส์/ชาวต่างชาติที่พำนักถาวร)	0-28%	ไม่มีการจัดเก็บ
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	7%	10% (ยกเว้นสินค้า/บริการส่งออก)	10% (5% ในบางสินค้า)	10% (ยกเว้นในบางสินค้า)	10%	10% (ยกเว้นสินค้า/บริการส่งออก)	12%	6% (Good & Services Tax)	ไม่มีการจัดเก็บ
ภาษีอื่นๆ	ภาษีสรรพสามิตรถยนต์ 0-50% เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 15% ยาสูบ 90%	Special Tax 10-25% ขึ้นกับประเภทสินค้า	ภาษีสรรพสามิตน้ำมันเชื้อเพลิง 5-25% เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 50-70% เครื่องดื่มอัดลม/ซูก้า 5-10% ยาสูบ 60%	Commercial Tax น้ำมันเชื้อเพลิง 8-10% เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 50-60% ยาสูบ 120% สินค้าอัญมณี 5-15%	Special Sale Tax 10-70% ขึ้นกับประเภทสินค้า/บริการ	ภาษีสรรพสามิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 13,000-139,000 IDR per liter ยาสูบ 6-110,000 IDR per stick	ภาษีสรรพสามิตรถยนต์และเครื่องดื่มตามประเภทที่กำหนด 2-60%	ภาษีสรรพสามิตรถยนต์ 60-105% รถจักรยานยนต์ 20-30% เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 15% ยาสูบ 20%	ภาษีหัก ณ ที่จ่าย เก็บจากรูธรรมบางรายการที่ชำระให้แก่ Non-Resident 10-20%

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจากหลายแหล่งข้อมูล

เปรียบเทียบระยะเวลาการเช่าที่ดินในประเทศสมาชิกอาเซียน

	Cambodia	Lao PDR	Myanmar	Vietnam	Indonesia	Philippines	Malaysia	Brunei
ระยะเวลาในการเช่า	อย่างน้อย 15 ปี และไม่เกิน 50 ปี แต่สามารถต่ออายุได้สูงสุด 50 ปี (ตามการอนุมัติจากรัฐบาล)	30-50 ปี (อาจขยายระยะเวลาตามการตกลงกับรัฐบาลสูงสุด 99 ปี)	<u>ลงทุนในเขต SEZs</u> 50 ปี และขอขยายได้อีกสูงสุด 25 ปี (รวม 75 ปี) <u>ลงทุนทั่วไป (นอกเขต SEZ)</u> 50 ปี และขอขยายได้อีก 2 ครั้ง (ครั้งละ 2 ปี) (รวม 70 ปี)	ไม่เกิน 50 ปี แต่อาจขยายได้ถึง 70 ปี (ขึ้นกับพื้นที่ที่เข้าไปลงทุนและประเภทโครงการลงทุนว่าได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษหรือไม่)	30 ปี แต่สามารถขยายได้อีกสูงสุด 20 ปี สำหรับที่ดินที่ไม่ได้ใช้เพื่อการเกษตร 25 ปี แต่สามารถขยายได้อีกสูงสุด 35 ปี สำหรับที่ดินเพื่อการเกษตร	25 ปี และสามารถขยายได้อีก 25 ปี โดยต้องเป็นบริษัท/ห้างหุ้นส่วนที่ผู้ถือหุ้นต่างชาติไม่เกินร้อยละ 40 (หากต้องเช่าที่ดินเกินกว่า 50 ปี ต้องได้รับการอนุมัติจาก BOI)	30-99 ปี ตามแต่ที่ตกลงกับรัฐบาลท้องถิ่น	สูงสุด 60 ปี แต่สามารถขยายเวลาได้ ซึ่งขึ้นกับการอนุมัติจากสมเด็จพระราชาธิบดีฯ

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจากหลายแหล่งข้อมูล

แนะนำโครงการ วัตถุประสงค์ และกิจกรรมการเดินทางและการสัมมนา

โอกาสการลงทุนไทยในอาเซียน 8 ประเทศ

การวิเคราะห์เชิงลึกอุตสาหกรรมและสินค้าที่ไทยมีศักยภาพ

- กัมพูชา
- สปป.ลาว
- เมียนมา
- เวียดนาม
- อินโดนีเซีย
- ฟิลิปปินส์
- มาเลเซีย
- บรูไนฯ

เปรียบเทียบสิทธิประโยชน์และต้นทุนทางธุรกิจในอาเซียน

BOI และการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ

ศูนย์ข้อมูลการลงทุนไทยในต่างประเทศ (TOI) และประโยชน์ที่นักลงทุนไทยจะได้รับ

ศูนย์ข้อมูลการลงทุนไทยในต่างประเทศ
(Thailand Oversea Investment : TOI)

เป็นศูนย์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับด้านการลงทุนในประเทศ

อาเซียนและประเทศตลาดใหม่ของ กองส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ถูกจัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเผยแพร่ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน/ผู้ประกอบการไทยที่สนใจและต้องการเข้าไปลงทุนในต่างประเทศ

<http://toi.boi.go.th/>

ตัวอย่างบริการที่ TOI ให้บริการแก่นักลงทุน/ผู้ประกอบการ

- การจัดทำฐานข้อมูลด้านการลงทุน เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการและนักลงทุนไทยที่สนใจหรือต้องการเข้าไปลงทุนในประเทศอาเซียน และกลุ่มประเทศตลาดใหม่
- การนำเสนอบทความและข่าวสารสำคัญเกี่ยวกับการลงทุนในประเทศอาเซียน และกลุ่มประเทศตลาดใหม่
- การจัดคณะเดินทางเพื่อสำรวจโอกาสและเส้นทางการลงทุนในประเทศอาเซียน และ/หรือกลุ่มประเทศตลาดใหม่ ที่มีศักยภาพ
- การจัดฝึกอบรมหลักสูตร “สร้างนักลงทุนไทยในต่างประเทศ” TOISC แก่ผู้ประกอบการและนักลงทุนไทย
- การจัดสัมมนาเพื่อเผยแพร่ความรู้แก่ผู้ประกอบการและนักลงทุนไทย ทั้งในกรุงเทพฯ และในภูมิภาค
- การจัดคลินิกให้คำปรึกษา หรือตอบข้อซักถาม/ข้อสงสัยเกี่ยวกับการลงทุน/ประกอบกิจการในต่างประเทศแก่ผู้ประกอบการและนักลงทุนไทย

ช่องทางในการดาวน์โหลดเอกสารประกอบการสัมมนา
และสืบค้นข้อมูลส่งเสริมการลงทุนต่าง ๆ.....

เว็บไซต์ : <http://toi.boi.go.th/> อีเมลล์ : toi@boi.go.th

For more information, please contact :

Dr. Rachda Chiasakul | Partner and Director

Mobile. +66 (0) 86 903 8888

Tel. +66 (0) 2 230 6388

Fax. +66 (0) 2 230 6333

Rachda.C@bolliger-company.com

www.bolliger-company.com

Bolliger & Company (Thailand) Ltd. is a public policy and strategic consulting firm with a focus on research, policy formulation, and decision making. Our primary areas of expertise are in the fields of international trade and investment, economics and social policy, and business strategy.

Copyright © 2016 Bolliger & Company (Thailand) Ltd. All Rights Reserved.